

Ļaujiet mīlestībai sevi apņemt

Anna

Originālais nosaukums: Pozwólcie ogarnąć się miłości

Autore: Anna Dombska, „Anna”

Izdevniecība Michalineum, Varšava-Krakova, 1988
(Ar Baznīcas Varas atļauju)

Tulkojums: Linda Štrāle

www.e-anna.eu

Satura rādītājs

Priekšvārds	5
Ievads	7
Pirmā daļa	11
Otrā daļa	45
Trešā daļa	65
Ceturrtā daļa	87
Piektā daļa	123

Priekšvārds

Grāmatas nosaukums „Ļaujiet mīlestībai sevi apņemt” norāda uz Dieva mīlestības noslēpumu. Viņš pirmais iemīlēja cilvēku un vēlas viņu piepildīt ar saviem dārgumiem. Vārdi nosaukumā pauž Dieva vēršanos pie cilvēka un ielūgumu uz sarunu. Šis grāmatas patiesais autors ir Dievs pats. Tomēr Viņš ir gars, kuru cilvēka acis nepastarpināti saskatīt un cilvēka ausis tieši sadzirdēt nespēj. Tādēļ šim īpašajam uzdevumam Dievs izraugās cilvēkus, kas Viņam kalpo kā starpnieki. Šos cilvēkus viņš apvelta ar sevišķām dotībām, pateicoties kurām viņi „dzird” savā dvēselē noslēpumaino Dieva balsi, adresētu viņiem pašiem vai citiem cilvēkiem.

Pie tādiem cilvēkiem pieder Anna, kura šo iekšējo balsi un tās jēgas izpratni izsaka dzimtās valodas vārdos un pie raksta tos uz papīra. Tāpēc Anna ir grāmatas līdzautore vien tādējādi, ka brīvprātīgi un ar pilnu uzticību ir pieņēmusi Dieva intelektuālo vēstījumu un ir piešķīrusi tam ārēju valodas veidolu, kuru var pārtulkot arī citās valodās un kas ir saprotams katram cilvēkam, kurš meklē jēgu un savas dzīves galamērķi.

Parasti grāmatās ir ietverts kāds tematisks saturs, ar kuru pats autors sevi neidentificē, kamēr mūsu grāmatā aiz tās ārējās, valodas čaulas ir klātesoša dzīva, garīga un nepārtraukta mīlestība, kura ir Dievs. Tas ir mūžīgs vārds, kas adresēts cilvēkiem, lai vestu viņus pie patiesas laimes, līdzīgi kā saule, kas ar saviem stariem silda un apgaismo, un padara iespējamu dzīvību uz zemes.

Dievs, kurš ir visu cilvēku Radītājs, mīl viņus kā savus bērnus un sūta tiem iekšēju vēsti, lai visiem un katram atsevišķi atklātu šo mūžīgi dāvinošo mīlestību. No cilvēka

Viņš pretī sagaida, lai tas Viņam noticētu un atbildētu ar savu mīlestību.

Taču cilvēka griba ir brīva. Cilvēks, kurš šaubās un neuzticas, var noraidīt Dieva mīlestības atklāšanos, var izrādīt nepaklausību Dievam. Dievs ciena šo brīvību un nevēlas to apspiest ar savas neierobežotās varas tēlu. Viņš maigi vērsas pie brīvas gribas cilvēka un aicina to atbildēt ar savu mīlestību un atļaut Dievam izveidot savā sirdī Dieva valstību. Kad cilvēks kļūst par Dieva draugu, viņa griba apvienojas ar pestījošo Dieva, visu cilvēku Tēva, gribu. Tad cilvēka sirds atveras šai tēvišķajai mīlestībai, ar kādu Dievs apņēma katru cilvēku. Sadarbojoties ar to un mīlot savu tuvāko, viņš būs kā liecinieks saviem brāļiem un māsām par savu saskarsmi ar Dieva mīlestību.

Grāmatas „Laujiet mīlestībai sevi apņemt” lasīšana iedrošina uz šādu atdošanos Dievam, uz atvērsanos Dieva dāsnajām dāvanām. Es esmu pārliecināts, ka tas, kurš to izlasīs, atļaus Dieva mīlestībai sevi apņemt, kā arī pamudinās citus lasīt šo grāmatu un parūpēsies, lai tā tiktu iztulkota citās valodās.

Pr. prof. Dr. hab. Jans Šiegs

Krakova, 1998. gada 30. martā

Ievads

Es vienmēr esmu iztēlojusies Jēzu Kristu, mūsu Kungu, kā savu tuvāko draugu un esmu ilgojusies pēc draudzības ar Viņu. Vienīgi es nezināju, kādā ceļā pie tās nonākt, un neviens man šo ceļu neparādīja. Tāpēc, būdama praktizējoša katoliete, es aizvien jutos nemīlēta, atstumta un bez vismazākās vērtības Dieva acīs. Es meklēju dažādos ceļos un beidzot harizmātiskajā kustībā sastapos ar dzīvu, tuvu un mīlošu Dievu, kurš runāja ar mums un mierināja citus caur mūsu lūpām. Kad es sāku pierakstīt (lai neaizmirstu) vārdus, kurus dzirdēju, sarunas kļuva arvien ilgstošākas. Dievs pats tās uzsāka, atbildēja uz šaubām, runāja par savu mīlestību, iedrošināja. Tad es atcerējos, ka jau gadiem ilgi esmu dzirdējusi īsus mīlestības vārdus, parasti pēc svētās Komūnijas, taču biju to uzskatījusi par dabisku parādību un biju domājusi, ka katrs dzird šādus vārdus. Tomēr es nemācēju uzturēt šīs sarunas. Es baidījos, jo man šķita, ka tā ir zaimošana, jo tādām vienkāršām, pasaulīgam cilvēkam kā es tas nav iespējams. Turklāt neviens mani neiedrošināja. Tagad, kopš esmu kļuvusi drosmīgāka, pēc kāda mūka padoma esmu sākusi pierakstīt arvien garākas sarunas, kuras liek man apzināties, ka esmu mīlēta. Pagāja vairāki gadi, kamēr es sajutos pārliecināta, Viņa mīlestības ieskauda un tajā iegremdēta. Mūsu Kungs teica:

– Es tev atbildu, jo esmu tavš patiesais draugs. Tas nozīmē, ka ne tikai tu vēlies draudzību ar Mani, bet vispirms Es vēlos būt tavš draugs. Dievs nemainās savā mīlestībā. Es esmu nelokāms savās simpātijās, un neturu ļaunu prātu. Tādēļ nāc tuvāk, bērns, un nedomā vairs par savu nepastāvību, vienaldzību un slinkumu, jo tieši tādi jūs, cilvēki, esat, bet domā par Mani, kurš arvien gaida tevi ar to pašu, bez-

gaļīgo mīlestību.

Es turklāt esmu pilnīgi pārliecināta, ka tāda mīlestība ieskauj katru cilvēku zemes virsū. Kungs teica, ka ir izvēlēties mani (jau 1947. vai 1948. gadā es nodevu sevi Viņa rīcībā, taču man pat prātā neienāca šāda „netipiska” kalpošana), lai es būtu Viņa balss un. . .

– Tagad Es gribu, lai stiprāki kļūst tie, kuri vēšas pie Manis. Pasaki, ka tad, kad jūs vēšaties pie Manis, Es ar jums runāju, lai jūs iedrošinātu, uzmundrinātu, nomierinātu un pārliecinātu, jo jūs Man esat svarīgi. Šajā tik ļoti skumajā, jums visiem grūtajā un sāpīgajā laikā, kad jums šķiet, ka ļaunums pasaulē uzvar, Es vēlos jums pietuvoties tā, lai katrs varētu Mani iepazīt, kāds Es esmu, un palauties uz Mani, rēķināties ar Mani un uzticēt Man sevi un savus tuvākos. Es tik ļoti vēlos aiztaupīt jums bailes un izmisumu, piepildīt ar savas klātbūtnes drošību, aizsardzību un rūpēm (. . .), Es vēlos palīdzēt katram no jums, ar katru būt kopā, sarunāties un ikvienu piepildīt ar Sevi.

Tad es sāku lūgties, lai man tiktu parādīts pareizais ceļš, kā mūsdienās tuvoties Dievam. Ceļš vienkāršiem, „pelēkiem” cilvēkiem, tādiem kā es, par kuriem neviens neinteresējas un kuriem neviens neparāda viņiem piemērotu ceļu, taču kuri meklē dzīvu un tuvu Dievu, un ilgojas pēc Viņa. Es lūdzu: „Tēvs, norādi kaut visbūtiskākos soļus un nosacījumus tiem, kuri ar Tevi pastāvīgi nerunā, taču varbūt vēlas Tev sekot vairāk, nekā es, un kuriem ir mazāk trūkumu un daudz labas gribas”. Es vēlējos aiztaupīt citiem tos gadu desmitus meklējumu un tumsas, taču biju gaidījusi kaut kādus punktus vai īsas norādes. Mūsu Kungs atbildēja:

– Es priecājos, meitiņ, ka tu domā par citiem un lūdz Mani viņiem palīdzēt. Tā kā to vēlies, Es tev pateikšu, taču sagatavojies ilgākam sistemātiskam darbam. . . Tu taču zini, ka katrs no jums ir citāds, un labs skolotājs ņem vērā sava skolēna prasmes, lai iemācītu viņam tik daudz, cik vien iespējams. Tomēr ceļš pie Manis ir viens. . .

Un sākās diktēšana (no 1984. gada 4. novembra, pierakstu pabeidzu 1985. gada 14. maijā). Visu šo laiku es slimoju. Mugurkaula slimība mēneša garumā atņēma man iespēju sēdēt; plauksts un pleca locītavu iekaisums vairākkārt pārtrauca rakstīšanu, un, kad biju pabeigusi,

Kungs pajautāja:

– Vai gribi zināt, meitiņ, kādu nosaukumu dot mūsu darbam? Klausies Mani uzmanīgi: Mani vārdi ir adresēti katram, kurš tos lasīs tā, it kā būtu vienīgais cilvēks uz zemes. Ar viņu, tieši ar viņu Es vēlos noslēgt draudzību, un to Es viņam saku, jo, ja būtu citādi, tad šie Mani mīlestības vārdi nebūtu pie viņa nonākuši. Ja nebūtu viskarstākās vēlēšanās Manā sirdī, Es tev tos nebūtu teicis, un tie nekad nebūtu tikuši saklausīti, pierakstīti un nebūtu tā izplatījušies, kā tas notiks. Mana mīlestība sasniedz ikvienu iespēju, lai jums tuvinātos, jums palīdzētu, apņemtu jūs ar manām rūpēm, glābtu, atveseļotu un darītu laimīgus. Par spīti visām robežām, barjerām un starpsienām, kādas esat cēlušī, es vērsos pie visiem, jo jūs visi esat mani mīlie bērni. Un manās acīs nav „labāku” un „sliktāku”. Es upurēju sevi katram no jums, un katram veltu savas bezgalīgās iespējas palīdzēt. Ja jūs paši sekmējat šķelšanos un ierobežojat izvēles brīvību, ja aizkavējat cilvēka cienīgas dzīves sasniegšanas iespēju daudziem jūsu brāļiem, ja neļaujat Man piekļūt, uzspiežat savus noteikumus, nosodāt, ja ierobežojat un apgrūtināt saviem brāļiem ceļu pie Manis, tad Es pats izeju pretim un meklēju viņus, uzrunājot katru atsevišķi. Es jūs saucu, apturu jūsu kursu pretī nāvei, lai jūs gribētu uz mirkli apstāties un parunāt ar Mani. Iepazīt Mani. Pārliecināties, kāds Es patiesībā esmu. Un lai katrs no jums uzzinātu, ka ir bezgalīgi un mūžīgi mīlēts. Ikvienam no jums ir draugs – Dievs.

Tagad, kad jūs esat cilvēces šausminošākās pieredzes priekšvakarā, es vēlos, lai jūs pārciestu šo laiku kopā ar Mani, jo tikai Manī jūs radīsiet atbalstu un aizsardzību, un tikai Es esmu tas, kurš par jums gādā un vēlas jūs izglābt. Bez Manis jums vairs nav neviena, kuram rūpētu jūsu liktenis.

Tomēr jums ir dažādas fantāzijas, bailes un nepatiesi ieskači. Un tikai nedaudzi no jums vērsas pie manis, taču Es esmu vajadzīgs visiem, jo bez Manis jūs aiziesiet bojā.

Tādēļ Es esmu centies iegūt jūsu mīlestību, palāvību un uzticību, un arvien to daru. Tomēr mana palīdzība atbilstoši laikmetam ir atšķirīga. Tagad Es pats jūs saucu: draugi! Nāciet pie Manis, Es jūs pasargāšu, jo mīlu jūs. Es jūs aicinu uz draudzību ar Mani. Nāciet visi pie Manis!

Nebaidieties no Manis! Iepazīstiet Mani! Izprotiet Manu beznosacījuma mīlestību un rūpes par jums. Iepazīstiet manu rūpīgo, žēlsirdīgo dabu, manu maigumu, pacietību un labestību pret jums. Iepazīstiet arī savu godu un lielās priekšrocības, kādas Es jums esmu dāvējis.

Iepazīstiet savas tiesības uz draudzību ar Mani. Nebaidieties vairs! Es jūs nevainoju un nesodu, Es mīlu jūs, kas esat cēlušies un dzīvojat Manā mīlestībā. Es pastiepu jums savu roku kā draudzības zīmi. Vēlieties pieņemt Dieva plaukstu, un mēs dzīvosim draudzībā tagad un Manās mājās, kuras esmu jums atvēris. Ļaujiet mīlestībai sevi apņemt! Visi. Visa cilvēce. Visi mani mīļie bērni.

Izvēlies tādu nosaukumu, kādu uzskati par visatbilstošāko maniem nodomiem. To es novēlu sev.

Mēs izvēlējamies: „Ļaujiet mīlestībai sevi apņemt”.

Pirmā daļa

1. nodaļa

Mani vārdi būs kā mācību viela skolā – sākot ar visvienkāršākajiem līdz arvien grūtākiem, un beidzot ar padomiem, kas katram nepieciešami, lai jau patstāvīgi mācītos Manā vadībā. Tu taču zini, ka katrs no jums ir citāds, un labs skolotājs ņem vērā sava skolēna prasmes, lai iemācītu viņam tik daudz, cik vien iespējams. Tomēr ceļš pie Manis ir viens.

Es pūlos par katru no jums, katram personīgi palīdzu un katru simtkārtīgi atgriežu no nepareiza ceļa. Un ikviens Man ir vienlīdz svarīgs. Manas norādes būs skaidras un vienkāršas, jo ne jau teologiem Es vēlos tās dot, bet gan tiem, kuri Mani meklē pelēkas ikdienas grūtībās, dzīvojot un strādājot pasaulē, būdami noguruši un nospiesti nastām, ko uz viņu pleciem guldījusi netaisnība, meli un pasaules ļaunums.

Man ir tik ļoti jūsu žēl. Es tik ļoti vēlos jūs atsvabināt. Es noņemšu no jums nastas un atstāšu tikai to, kas nepieciešams. Es gribu, lai ceļš pie Manis būtu prieka, nevis skumju ceļš.

Tā sākums ir Mans krusts, nevis jūsu.

Mana mīlestība jums atver Debesu valstības vārtus.

1Jņ 4, 9-10

Mans upuris jums piedāvā būt par Dieva bērniem.

Rm 5, 8

Es un vienmēr tikai Es, Dievs-cilvēks, Dieva Dēls un Cilvēka Dēls, esmu jūsu Izpircējs un Glābējs, Starpnieks un Skolotājs.

Es esmu vārti un ceļš, gaismas, kas jūs apgaismo, un mīlestība, kas jums atdodas, lai jūs dzīvotu.

– Es vienmēr dāvinu. Jūs – knapi pieņemat.

– Mans darbs ir rīkoties jūsos. Jūsējais – to pieņemt.

Jūs varat pieņemt Mani un visu to Manī, kas ir esošs, un dzīvot ar Mani.

Jūs varat noraidīt Manu mīlestību – Manu upuri par jums, kas nepārtraukti un vienmēr jūs attīra Tēva priekšā un atgriež pie dzīvības, – un aiziet pie saviem elkiem.

Jūsu izvēles brīvība ir jūsu tiesības, kas jums dotas kopš pasaules pirmsākumiem, un tās jums nekad netiks atņemtas.

Jūsu satikšanās ar Mani, radīto ar Radītāju, atgūto, bet joprojām izšķērdīgo bērnu sastapšanās ar Žēlsirdīgo Tēvu – cilvēka tikšanās ar Dievu notiek brīvības apstākļos, un nekad ne citādi.

– Es esmu brīvība. Tas, kurš pie Manis atnāk, kļūst patiesi brīvs.

– Es jūs atbrīvoju no visiem pasaules nosacījumiem.

Visos dzīves notikumos jūs topat – kopā ar Mani – brīvi savās izvēlēs, jo Es esmu jūsu GAISMA, PATIESĪBA un CEĻŠ. Es esmu tas, kurš jūs pilnvaro jūsu saprāta un gribas izvēlēs, apvelta jūs ar izturību un drosmi.

Es dzīvoju jūsos un cīnos par jums. Jūs skaidri dzirdat Manu balsi savā sirdsapziņā, un tad pasaulē nav nekā spēcīgāka par jums, kas varētu jūs uzvarēt.

Jūsu brīvība, jūsu neatkarība ir Manī.

2. nodaļa

Neejiet – pie Manis, bet ejiet kopā ar Mani, savu pavadoni un meistarū, pie Tēva, kurš jūs gaida mūžīgā, jums sagatavotā un piederošā dzimtenē, kurā cilvēka sirds beidzot radīs atpūtu un paliks mierā, priekā un visu vēlmju, ilgu, meklējumu un izsalkumu piepildījumā.

Es, jūsu pestītājs un pavadonis, atdodot jums sevi pašu, steidzos, lai jūs varētu jau šeit, uz zemes atrast sevi tādus, kādi jūs patiesībā esat, un uzvilkt svinīgas svētku drānas, Dieva bērnu drānas, baltas kā sniegs.

Iesākumā bija, ir un būs DIEVA MĪLESTĪBA.

Jūs tiekat mīlēti bez nosacījumiem. Dieva mīlestība jūs iekāroja, un jūs kļūvāt par esamību. Jūs dzīvojat mīlestībā, kura ilgst nemainīga un neiznīcināma. Tā izlabo jūsu kļūdas, palīdz jums, ārstē un glābj. Nevieni pats cilvēks,

1Jn 4, 19

1Jn 4, 15-16

kamēr viņš dzīvo, nekad nav bijis un nebūs ārpus Dieva vides, kas ir mīlestība.

Tomēr cilvēks var izvēlēties, jo viņš ir patiesi brīvs. Viņš saņem savas dzīves laiku izvēles izdarīšanai. Citiem vārdiem sakot, dzīves laiks ir jūsu izvēļu un pēdējā, noslēdzošā lēmuma laiks.

3. nodaļa

Es nediktēju tev rokasgrāmatu, bet stāstu tev un citiem par ceļu uz debesu valstību, kas ir jūsu patiesās un mūžīgi paliekošās dzimtās mājas, kuras Es jums sagatavoju un plaši atvēru, lai jūs atgrieztos pie Manis, sava Tēva. Tāpēc Es vēlos novākt no jūsu ceļa visus šķēršļus – gan īstus, gan iedomātus.

Man ir dārgs jūsu tiešums, atklātība un vienkāršība. Teologu valodu atstāj teologiem. Maniem mīļajiem, vienkāršajiem, dažādu arodu cilvēkiem esmu vajadzīgs Es pats, taču viņi atdurās pret zinātnisku grāmatu mūriem, kas ir tik ļoti nošķīrušas viņus no Manis, un ir aizsegušas Manu klātbūtni un mīlestību, kas tiecas pēc vienkāršas cilvēciskas atsaucības no jūsu puses.

Jo ikviens ir ticis „izredzēts” tādējādi, ka Es viņu esmu izsaucis uz esamību. Neviena būtne nav radīta, lai būtu nelaimīga. Ikviens eksistē tāpēc, lai būtu laimīgs, un, ja kāds to nevēlas, tad tas ir katra paša personīgs lēmums, jo Es jūs esmu apveltījis ar gribas brīvību.

Dzīve ir izvēle, nebeidzams daudzums izvēļu, no kurām veidojas galīgais lēmums – būt kopā ar Mani uz mūžiem vai palikt vienam, pret Mani. Es cenšos jūs aizsargāt, glābt jūsu dzīvību vai veselību, vadīt jūs. Es atbalstu, iedrošinu un palīdzu tiem, kuri vēlas man uzticēties.

Tādēļ cilvēciska uzticība ir vienīgā jums iespējamā atbilde uz nebeidzamo un nemainīgo Dieva mīlestību.

Tāpēc tagad mēs parunāsim par uzticību – jūsu dāvanu Man, jūsu atbildi.

4. nodaļa

Es pajautāju Kungam, vai Viņš grib, lai es studēju teoloģiju.

Kungs mani neatrunāja, Viņš sacīja:

– Tu izzināsi Manus vārdus labāk, ja saņemsi visus nepieciešamos paskaidrojumus. Tādēļ ir cilvēki, kas velta savu dzīvi tam, kas viņus visvairāk piesaista, lai varētu savas zināšanas nodot citiem, kas pēc tām izslāpuši. Pielieto šīs zināšanas, taču negremdējies tajās. Manis iepazīšana ir svarīgāka, nekā zināšanas par Mani. Turklāt Es pats tev izskaidrošu to, kas tev šķitīs grūts vai sarežģīts.

Mūsu kopīgajās sarunās tev šīs zināšanas nebūs nepieciešamas, kā bijī to domājusi, jo, runājot ar visiem, Es runāju vienkāršā, skaidrā un katram saprotamā valodā. Tā runāja Jēzus, un tādas ir Dieva mācības metodes, jo Viņš vēlas būt pieejams katram cilvēkam.

Tādēļ – lai tavu mācību mērķis ir Manu Rakstu tuvāka iepazīšana, un caur tiem – Mana Dēla un Viņa glābšanas plāna iepazīšana, kurā arī tu patreiz esi iesaistīta.

Mācīšanās attīsta saprāta spēku, taču tā neattīstīs tavu dvēseles dzīvi, ja vien no visa spēka nevēlēsies, lai tā kalpotu tavas mīlestības spēcīnāšanai pret Mani. Ja visi tavi izziņas pūliņi tev kalpos, lai ieraudzītu Mani, kurš dzīvo mūžībā un starp jums, un darbojas, lai jūs būtu laimīgi, tad Mana mīlestība tev parādīsies. Tu Mani iepazīsi pilnīgāk un ātrāk, jo Es darbojos kopā ar tiem, kuri Mani meklē. (...)

Dari visu tā, it kā tev būtu daudz laika. Es esmu tas, kurš izlemj, ko cilvēks pabeigs un ko nē. (...)

Tagad ej tikai turp, kur tas ir nepieciešami, svarīgi vai vajadzīgi, un lai mans Dēls ir tavš biedrs visur, kur vien esi. Viņš vēlas būt ar tevi kopā.

– Kāpēc?

– Tāpēc, bērns, ka ar tavu vājumu, bez Viņa, tu nokaltīsi, taču Viņš vēlas, lai tu augtu, attīstītos un būtu vesela, un Viņam sāp tavs uzticības un mīlestības trūkums.

– Man tās nav.

– Tu pareizi saki, ka tev nav mīlestības, un tu vari viņu saņemt vienīgi no Manis, tomēr, lai to saņemtu, ir jālūdz un jāvēlas, jo vai gan šāda bezgalīgas vērtības dāvana neprasa uzstājīgu lūgšanu?

– Tas tiesa, Tēvs.

5. nodaļa

Ar radišanas aktu Es esmu jūs aicinājis uz bezgalīgu laimi. Es esmu bagātīgi dāvājis.

Es esmu piedēvis un vienmēr jums piedodu, kad jūs to lūdzat. Mans Dēls pats upurējās kā manas taisnības izpirkuma maksa un noslaucīja jūsu vainas ar savām asinīm.

Jums ir brīva griba, kas spējīga pieņemt lēmumus saprātīgi, sirdsapziņas gaismā. Jūsu dvēseles vēl arvien Mani meklē gluži kā puķes meklē sauli. Es esmu nepieciešams jūsu eksistencei un augšanai gluži kā jūsu ķermeņiem ir vajadzīgs gaiss un gaisma.

Es uzrunāju vārdā katru no jums, lai noslēgtu mīlestības un draudzības derību.

Kurš no jums Mani meklē, tas atrod, un kurš atradis grib iet ar Mani kopā, tam blakus Es topu kā aizsargmūris, kā Tēvs, Skolotājs un Draugs, un es viņu apņemu ar savām rūpēm un baroju ar mīlestību.

Tas, kurš ir Man blakus, ir drošībā, un nekas visā pasaulē nevar viņu apdraudēt.

Tam, kurš Mani sauc, Es atbildēšu, bet tam, kurš sava vājuma dēļ pats pie Manis nevar atnākt, Es skriešu pretī un pats viņu piecelšu.

Es jūs mīlu. Dieva esamība ir mīlestība. Mana mīlestība jūs baro un sargā. Tā uztur jūsu esamību, piepilda jūs un bagātina. Tā ir jūsu augšanas un plaukšanas augsne. Jūs no tās dzīvojat un esat tajā iegremdēti.

Ja kāds no jums iepazīs šo patiesību un vēlēšies Mani savā sirdī – kā viņš šo vēlēšanos var izpaust? Vai ar vārdiem? Nē. Vārdi var būt tukši, taču vārdi, kas balstās gribā, veido aktu, un akts ir fakts, reāls mīlestības apliecinājums.

Tāds apliecinājums bija Ābrahāma gata vība upurēt savu dēlu. Pilnīga, cilvēka cienīga atbilde, kas pelnījusi bezgalīgu Dieva žēlsirdību un dāsnumu. Cilvēka atbilde: „Es visu esmu saņēmis no Tevis, Tu esi vislielākā upura cienīgs”.

1Moz 22, 1-18

Jk 2, 21-24

Vai gan Dievs atņēma Ābrahāmam iepriekš dāvāto vienīgo bērnu?

Vai Dieva mīlestība dāvā, lai atņemtu? Nē, taču Dievs vēlas sadzirdēt cilvēka atbildi.

Viņš neizturas pret cilvēku kā pret lietu, bet gan kā pret sabiedroto. Viņš ciena savu mazo bērnu un vēlas ar viņu

sarunāties. Ja vien cilvēks gribēs. Tas paliek cilvēka gribas ziņā. Cilvēka izvēle ir katra paša īpašums.

6. nodaļa

Kad cilvēks ar saprātu un gribu izvēlas Mani kā vislielāko labumu un ir gatavs visu citu pastumt malā, un pirmo vietu savā sirdī atbrīvot Man, tā vien šķiet, ka viņš savu izvēli jau ir izdarījis. Tomēr tā ir tikai šī brīža izvēle, bet cilvēks dzīvo laikā. Ir taču tik daudz cilvēku, kuri, Mani izvēlējušies un pat Man uzcītīgi kalpojuši, reizēm pat daudzus gadus, vēlāk ir mainījuši domas un aizgājuši pie elkiem, kas to sirdīs ir iedeguši kaislības.

Cilvēks ir svārstīgs, nepastāvīgs un ar noslieci uz nodevību. Katrs no jums iziet caur tūkstošiem nodevību, pie Manis nākot. Es to zinu un esmu pacietīgs un saprotošs. Es mīlu jūs tādus, kādi esat, un Mana mīlestība ir tik ļoti atšķirīga no jūsējās.

Es vienmēr, nemainīgi un vienādi stipri mīlu katru no jums, vienalga, vai viņš ir labs dēls vai nelietīgs, un vai viņš dzīvo draudzībā ar Mani vai veicina naidu un Mani apmelo.

Es gribu, lai Mana nesatricināmā mīlestība būtu jūsu patvērums, balsts un cerība.

Es esmu nolīcis cilvēces priekšā šo patiesību, lai jūs redzētu Manu mīlestību kā bākas gaismu okeāna vētrās, kādās jūs dzīvojat, un lai jums būtu, kur atgriezties.

Mana mīlestība ir Dieva un cilvēka attiecību fundamenti.

Cilvēks atnāk un aiziet, ir neuzticīgs un aizdomīgs, jo viņš nesaprot mīlestību, kas visu panes un izskaidro, un kas mīl ne sevi, bet cilvēka dēļ.

Glūži kā uguns neliesmo, lai sasildītu sevi, bet tā deg, dodot siltumu un gaismu, tāpat arī Dievs ir liesma un spožums. Viņš ir mīlestība. Viņš nealkst mīlestības, bet pats to iemieso.

Tas ir paradoksāli, ka Dievs alkst pēc cilvēka mīlestības. Jā, taču tas ir tādēļ, lai varētu viņu atpestīt. Viņam ir būtiska atbilde uz mīlestību, jo debesis ir dzīve nepārtrauktā mīlestības apmaiņā starp Radītāju un radīto, Tēvu un bērniem.

Tādēļ Dieva Dēls sacīja: „Debesu valstība ir jūsos”.

Tikai no cilvēka ir atkarīgs, vai viņš gribēs dzīvot mīlestībā ar Mani, kas viņam upurē Sevi pašu. Un tas, kurš vēlas Mani pieņemt, jau uz zemes var dzīvot kopā ar Mani, savu Dievu un Tēvu.

Es aicinu ikvienu no jums uz tādu dzīvi abpusējā mīlestībā.

Un nav svarīgi, cik gadus cilvēks ir Mani neieredzējis, bijis bez Manis, nicinājis Mani, centies iznīcināt Manu darbu vai Manus bērnus. Pat ja līdz pēdējai dienai, līdz pēdējai stundai viņš būtu Mani noraidījis un visbeidzot ieraudzījis, vēlējies un pieņēmis – kaut ar pēdējo kliedzienu, elpas vilcieni vai domu – Es esmu laimīgs, jo šis Mans bērns ir glābts un viņš dzīvos.

Es neturu uz jums ļaunu prātu un nomazgāju jūsu vainas. Es izvītroju kļūdas un iesviežu nebūtībā. Mērķis ir ticis sasniegts – cilvēks būs laimīgs. Viņš saņems mājas, kuras viņam paredzēju, aicinot uz esamību.

Man nav svarīgas jūsu vainas un kļūdas, kas jums jāpieļauj, pirms meklējumos un grūtībās, neveiksmēs un sāpēs jūs atrodat Mani.

Svarīgi ir, lai jūs atrastu Tēvu, kurš jūs gaida, kurš degošā mīlestībā skrien jums pretī, paceļ un pieglaūž pie sirds.

Lk 15, 11-32

Lai jūsu ceļš būtu vieglāks un jūs ātrāk Mani atrastu, lai jūs priecātos par Manu draudzību un dzīvotu laimīgi, Es runāju ar jums cauri gadsimtiem un atkal no jauna saucu, aicinu un palidzu.

7. nodaļa

Nebaidieties no Manis! Es esmu tas, kura sirds pieder jums. Es esmu aicinājis jūs uz dzīvi. Jūs esat Mani bērni. Mans Dēls ir izpircis jūs, un caur Viņa asinīm jūs varat tapt tīri vienmēr, kad to vēliesieties.

Atkl 7, 9-17

Atmetiet bailes, pie Manis vēršoties. Kļūstiet atkal kā bērni – uzticīgi un tieši, pārliecināti, ka Tēvs jūs mīl.

Kad cilvēks ir pārliecināts, ka tiek mīlēts, viņš patiesi kļūst par sevi pašu, jo atmet to, kas viņā ir dzīvniecisks – bailes no apdraudējuma, saspringtu modrību, neuzticību un aizdomīgumu. Visas šīs īpašības viņā ir radījusi pasaules

samaitātā vide. Daudzi tūkstoši pastāvīgas nedrošības gadu ir radījuši cilvēkos instinktu, kas līdzīgs dzīvniekiem, bet, ietiecies dvēseles dziļumos, ir saindējis to ar bailēm.

Un cilvēks šīs dzīvnieciskās bailes pavērs pret Dievu. Pat būdams ticīgs, viņš spēj vainot Dievu visas pasaules nelaimēs, sevišķi tajās, kuras pats ir izraisījis.

Cilvēce gremdējas naidā, noraidot Manu bausli, „LAI JŪS CITS CITU MĪLAT”. Tautas apdraud un karo cita ar citu, valdības slepkavo savus pilsoņus, uzbrūk kaimiņvalstīm, biedē ar nāvi un strādā pie arvien šausminošāku ieroču ražošanas.

Cilvēks dzīvo aizvien lielākās bailēs. Šīm bailēm pieaugot, tās top absolūtas un aptver Dievu.

8. nodaļa

Kā lai citādi Es jūs atbrīvoju no ārprātīgās baiļu atmosfēras, ja ne caur mīlestību?

1Kor 13, 4-8

Un mīlestība neizmanto spēku. Mīlestība ielūdz, aicina: „Nāciet pie manis visi, kas ir nokļuvuši grūtībās...” un aizvien gaida.

Tie, kuri noticēs Dieva mīlestībai, taps brīvi no savas apkārtējās vides apstākļiem. Viņi pārstās baidīties un, tā vietā, lai sargātos no pasaules, izmainījušies un mīlestības sargāti, spēcīgi Dievā, viņi iznāks pretī pasaulei, lai palīdzētu, ārstētu un glābtu savus brāļus.

Tad sāksies pasaules atveseļošanās. Cilvēks, sadarbojoties ar Dievu, savu Tēvu, ienesīs mīlestību pasaulē, kas to ir pazaudējusi.

Cilvēka, kurš tagad būs brīva, no bailēm atbrīvota būtne, brīvprātīga sadarbošanās ir vislielākais gods, kādu viņš var sasniegt uz zemes.

Un ar šo godu Es vēlos apveltīt ikvienu no jums.

9. nodaļa

Paredzot jūsu atgriešanos pie Manis, Es esmu jūs apveltījis, jau kopš jūsu esamības sākuma, ar neizmērāmu bagātību un neskaitāmām dāvanām, lai jums būtu, ar ko kalpot un ko dāvināt. Šajās dāvanās jūs varat atrast Manu uzticību

jums. Cerību, ka, būdami Mani bērni, jūs gribēsiet tās izmantot pareizi – dāvāt kā to darīju Es, nevis turēt tikai savam pašlabumam.

Tomēr pat, ja rikosieties tā, Es jums neatņemšu savas dāvanas, bet gaidīšu, kad attapsieties, atgriezīsieties pie Manis, un tad mēs kopā iesim kalpot tiem, kuriem vajadzīga palīdzība.

Vai jūs saprotat, cik liela ir Mana uzticība jums? Šķiet neiespējami, ka Es, pazīstot jūs un zinot jūsu domas, tomēr jums uzticos, vai ne? Un tomēr miljoni cilvēku ir atbildējuši uz Manu mīlestību un uzticību, dāvinot Man uzticēšanos, un tad bailes ir pazudušas, šis mūris starp Mani un jums, un jūsu dzīve kļuvusi brīva, priecīga, kaut reizēm grūta, līdz mūsu satikšanās mirklim Manā svētumā, Manās mājās.

Es audzinu jūs kā māte – pacietīgi, nesteidzoties, ar savu piemēru. Laba māte visu, kas bērnam vajadzīgs, izpilda pati un vēlāk palīdz, māca un iedrošina, lai viņš iemācītos runāt, staigāt un lai izaugtu spējīgs un patstāvīgs. Laba māte grib iemācīt bērnam būt par labu cilvēku. Viņa nemāca tāpēc, lai bērns viņai palīdzētu, bet gan viņa pašā labā, jo vēlas, lai viņas bērni būtu laimīgi, vēlas, lai bērns pieaugtu un attīstītu visas savas spējas.

Un vēl jo vairāk Es, jūsu patiesais un absolūtais Tēvs, vēlos jūsu laimi, kuras sasniegšanai esmu jūsu radītājs.

10. nodaļa

Tēvs! Vai vēlies mums izskaidrot Halinas nemieru? Tu zini, kāds ir viņas mātes veselības stāvoklis. Un otrs jautājums ir par to, „vai ir vajadzīgs iet uz grēksūdzi nelielas lietas dēļ, kuru Tu jau esi piedēvis, jo mēs to jūtam, esam sapratuši savu kļūdu un iespēju robežās to labojuši?”

– Labi, meitiņ, Es gribu, lai jūs vērstos pie Manis, kad dodu jums tādu iespēju. Halinai (...) ir jāzina, ka uz grēksūdzi iet ne tikai par vainām, kuras Es, ja cilvēks nožēlo, uzreiz piedodu (un, ja vien iespējams, nodarījums ir jāatlīdzina, jo to prasa jūsu sirdsapziņa, lai iegūtu mieru). Tomēr ir arī pastāvīgs un spēcīgs uzstādījums uz pārmaiņām: „ej un negrēko vairs” Es jums saku, un Mans spēks jūs stiprina un atbalsta, lai jūs neatgrieztos vairs pie savām vainām. Es

pievienoju savu spēku grēksūdzes aktam, un katrā sakramentā ir paslēpts mans spēks, lai tas jūs glābtu, spēcīnātu un būtu ar jums. Jums ir jāizmanto šī Mana lielā palīdzība, lai Mana žēlastība un spēks jūs arvien atjaunotu.

Ikviens bērns lūdz par savas mātes veselību, un tas ir normāli. Par katru, kam kaut kā trūkst, jums ir nenogurstoši jālūdz tā, kā par meitas veselību lūdza kanaāniešu sievietē. Ja Es esmu devis šādu dzīves ceļu, tad tas ir šim cilvēkam vislabākais un svētdarīs viņu visātrāk un vispilnīgāk tad, ja tiks pieņemts. Turpretī jums ir jābūt blakus tiem, kuri cieš, dāvājot viņiem savu pacietību, sapratni, mierinājumu un smalkjūtību, jo, ja kas notiek ar jūsu tuviniekiem, tas skar arī jūs un reizēm tas ir vienīgais uzdevums, kādu Es jums dodu, un tas ir jūsu ceļš pie Manis. Ar uzstājīgām un neatlaidīgām lūgšanām jūs varat panākt, ka dodu jums to, ko esat lūguši, izmainot dzīvi jums vai tiem, par kuru veselību lūdzāt. Jūsu lūgšanas vienmēr ir sekmīgas, jo tajās parādās jūsu Mīlestība pret Mani un jūsu uzticība. Un Es jums palīdzu, kad to lūdzat, taču ne tādā veidā, kā jūs to gribat, bet gan tā, kā Es to uzskatu par labāku, jo Es zinu, kas jums visvairāk ir vajadzīgs. Arēji slimības simptomi nav tik svarīgi kā dvēseles stāvoklis, tāpēc šajā ziņā Es jūs vienmēr uzklausu, jo mēs (Es un jūs) gribam to, kas ir vissvarīgākais – mūžīgu dzīvi Manas klātbūtnes laimībā. Tātad pieņemot to, ko Es dodu, ir jālūdz palīdzība, spēks un arī nastu atvieglošana, ja tāda ir Mana griba.

Lūdziet caur Manu žēlastību, saviem līdzcilvēkiem atsaucoties uz Maniem darbiem, ko Es esmu viņu labā darījis (Svētie Raksti), un atstājot lēmumu manā ziņā. Lūdziet arī, lai par jums aizbild mana Māte, un uzticiet Viņai aizstāvību šajā jautājumā, nenogurstot savos centienos.

11. nodaļa

Gribi, lai Es tev izskaidroju jūsu brīvības un jūsu ticības noslēpumu?

Es jau stāstīju, cik ļoti Mana uzticība jums ir lielāka par jūsejo. Un šajā lietā Es nāku jums pretī un pamācu jūs.

Radītājs vēlējas veidot savienību ar Savu radību un tāpēc

apveltīja to ar brīvību, jo savienība ir iespējama tikai tur, kur mīt brīvība. Es esmu brīvība, un Es vēlos to pašu arī jums. Jūsu brīvībā Es sarunājos ar katru no jums. Es jūs nevilinu, nesolu, nepiespiežu. Es vienkārši mīlu.

Tas, kurš alkst mīlestības, to atradis Manī.

Tāpēc tie no jums, kas Manis ilgosies, Mani saņems, jo Es esmu tas, kurš jūs gaida. Es esmu tas, kurš mīl. Es esmu tas, kurš vēlas jūsu laimi.

Es steigšus ierodos uz jūsu brīvprātīgiem saucieniem. Mīlestība vēlas būt pie mīlotā. Māte – pie bērna. Draugs – pie drauga.

Vienīgi Es esmu nemainīgs savās simpātijās. Jūs – svārstīgi un mainīgi, nepastāvīgi un neuzticīgi. Kā gan lai Es noticu jūsu mīlestībai? Vienā brīdī jūs Mani saucat, nākamajā jau noraidāt, bēgat no Manis, sūdzaties. . .

12. nodaļa

Kas tad ir jūsu patiesās mīlestības mērs?

Laiks, kurā jūs paliekat pie Manis. Un kas ir jūsu palikšana? UZTICĪBAS STĀVOKLIS. Nevis lūgšana, kas izriet no jūsu ikdienas un ir atdota Man, bet lūgšana uz dzīvi ar Mani.

Vai tiesa, ka tas ir tik vienkārši. . . ?

Tas, ko Es jums dodu, ir pieejams katram no jums, un tomēr pieejamāks pazemīgajiem un tiem, kuri dzīvo patiesībā.

Rm 12, 16

Tas, kurš zina, ka manās acīs ir mazs un grēcīgs, vājš un nepastāvīgs, viņš rēķinās ar manu spēku, svētumu un patieso mīlestību vairāk nekā tas, kurš sevi uzskata par lielu, gudru un stipru.

Tas, kurš aptvers sava vājuma reālās dzīles, pilnībā tiks padots žēlsirdības varai, kuru Es jums dāvāju vienmēr un bez ierobežojumiem. Tādēļ Es jums neatņemu jūsu vājumu, bet būvēju uz tā savu godību jūsos. Tādēļ – jo mazāk jūsos ir uzticības pašu spēkiem un iespējām, jo vairāk pašāvības uz Mani ir tajos, kuri Mani mīl, meklē un vēlas manu draudzību. Tieši jums Es saku šos vārdus un sniedzu jums savu palīdzību. Jūsu starpā taču nav „labo” un „svēto”. Ir cilvēki, kas saskata savu vājumu un tādi, kuri uz to ir „akli”

un uzticas pašu spēkiem. Gaismā var dzīvot tikai tas, kura acis ir veselas. Ja jūsu dvēseles acis redz jūsu pasaulē visur klātesošo grēku, cilvēciskā vājuma kopienu, kurā jūs visi esat vienoti, tad tās redz arī manu nebeidzamo mīlestību, kas rūpējas par jūsu pasauli un mīl jūs par spīti visam. Tādēļ nevis bailes, kauns un dumpis jums pieklājas, bet gan liela pateicība par manas mīlestības dāvanu, kuru jums pavēstīja Jēzus Kristus, un par manu Vārdu, ziedotu jums un par jums.

13. nodaļa

Vai šādi pasludināta mīlestība nav pelnījusi uzticēšanos? Kas gan jums traucē Man ticēt?

Es pateicu to, ko saskatīju savā dvēselē.

– Tu pareizi saki, jūs esat kā stāvošs ūdens – sasmacis, pilns ar dūņām un biezs no trūdošiem augiem. Caur jums neizpeldēs dzīvā mīlestības straume, kura attīrītu šos purvainos, duļķainos ūdeņus. Kamēr jūs esat nodevušies paši sev, jūšos nav dzīvības, jo dzīvība – tā ir mīlestība. Tā var attīrīt purvainu dīķu gultnes, izraut ceļu uz manas straumes upi, noskalot visus dubļus un dzīvot ar Mani manā mīlestības okeānā.

Tu saki: „Kā lai es to izdaru, ja manī nav mīlestības?”

Tev taču esmu Es – tavš spēks un glābiņš, un Es pats to izdarīšu katrā dvēselē, kura Man pateiks: „Nāc un dzīvo ar mani”.

Jums nav nekādas varas, jums ir tikai spēks pateikt: „es gribu”, jums ir griba. Ja, būdami brīvi, jūs Mani saucat, jo Mani vēlaties, es nāku un darbojos ar sev piemītošo spēku.

Es padaru jūs derīgus dzīvei, attīru un svētīju, ja to vēlaties.

14. nodaļa

Es jutos tik slikti, ka to pastāstīju Tēvam (jo Dievs, mūsu Kungs, vēlas, lai mēs viņu tā dēvētu).

– Tēvs! Tavu bērnu pulkā noteikti nav neviena vājāka... Ar visu to, tāda, kāda esmu, es patveros zem Taviem spārnieniem un ar visu savu grēcīgumu daru tikai to vien, ko varu

– rakstu, Tēvs, to, ko Tu man saki. Neko vairāk es nespēju, piedod man!

Kungs atbildēja pārsteidzoši maigi:

– Manu meitiņ! Tieši tā arī vajag. Mūc pie Manis, un rūpes par sevi atstāj Man. Kalpo Man ar sevi pašu tik daudz, cik tu spēj – ne vairāk. Es zinu, cik vāja tu esi. Kad par spīti visam tu vēlies ar Mani sarunāties, pierakstīt manu vēstījumu jums, Es zinu, ka tu to dari aiz mīlestības pret Mani un tiem, kuriem mani vārdi kļūs par barību. Tādos brīžos Es priecājos par taviem noturīgajiem pūliņiem. Tie Man ir dārgāki par stipru, veselu un izturīgu cilvēku centieniem. Tu, bērns, Man veltī savus vājos spēkus to trūcumā. Man tā ir liela dāvana, un tā tu savu Tēvu dari laimīgu. . .

Es teicu iztrūkusies:

– Tēvs! Tu esi pārāk labs.

– Es neesmu jums „pārāk labs”. Esmu paredzējis jūs dzīvei kopā ar Mani, un Es esmu bezgalīga mīlestība. Es dariju jūs spējīgus tajā iegremdēties. Nekas no tā, kas ir ierobežots, mazs un nepilnīgs, jūs neapmierinās. Jūs esat arvien izsalkuši un ilgu pilni. Tādēļ Es jums dāvāju dzīvinošu žēlastības lietu. Bet tiem, kuri ir auguši tuksnešī kā tu, jo esmu to pieļāvis, šis lietus ir nepieciešams. Tādēļ Es jūs apdāvinu, un apdāvināšu arvien bagātīgāk, jums izaugot. Jūs taču nezinat, ka tie, kuri ir sastapuši manas mīlestības lāses, alkst pēc tās un nepiesātināsies citādi, kā vien tiekot pie dzīvības avota, pie Manis paša, un ienirstot Dieva dzīvībā, mīlestībā.

15. nodaļa

Es jau esmu runājis par gribu, jūsu galveno dāvanu no Manis, par kuru mani eņģeļi ir uz jums greizsirdīgi.

Tikai brīva būtne var izvēlēties. Kādu neierobežotu brīvību Es esmu jums devis, ka jūs varat izvēlēties starp bezgalīgu laimi un mūžīgu agoniju? Starp dzīvi mūžīgā savienībā ar savu Tēvu Radītāju un palikšanu dumpja, naida un savas patiesās esības noliegšanas tumsībā.

No jums pašiem ir atkarīgs, ko jūs izvēlēsieties – mūžīgo dzīvi vai nāvi.

Jūsu dzīves laiks uz zemes ir jūsu atbilde.

Viņš Man saka „es gribu”, vai saka „nē”, „man Tevi nevajag”, „es nicinu Jēzus upuri”, „es atraidu Tavu mīlestību”, „noraidu savu atkarību”. Es jūs pazīstu, mani bērni, pazīstu līdz sirds dziļumiem, zinu jūsu lepnumu. Vārdi Man neko nenozīmē, ja jūsu sirdis runā savādāk. Laiks – jūsu dzīves telpa – Man atbild, vai jūs paliekat pie Manis, vai pagriežaties pret Mani, vai tomēr aizejat arvien tālāk. Taču uzklausiet Mani, bērni: Es esmu Tevs. Es jūs neuzlūkoju kā eksperimenta objektus, auksts un vienaldzīgs, kādu Mani mīl attēlot melu tēvs, jūsu ienaidnieks.

Es ar jums sadarbojos – saviem līdzekļiem, ar savu spēku. Mana griba ir jums palīdzēt, nest jums gaismu, dot spēku, atbalstu un glābiņu.

Tāpēc, jo vājāki jūs esat, jo vairāk Es palīdzu, un pasaulē nav tik nožēlojama cilvēka, kurš ar Manu palīdzību nespētu sasniegt debesis.

Mans Dēls jums to atklāja daudzās līdzībās un ar savu dzīvi piepildīja. Krustā sistais biedrs, grēcīgs cilvēks, pēdējā savas dzīves stundā sauca „gribu!” un ienāca debesu valstībā, un viņam līdzīgie pēc viņa uz mūžiem atgriežas pie sava Tēva, jo cilvēka tiesības ir izdarīt izvēli. Pārējais ir mana dāvana pēc manas mīlestības mēra pret jums, pēc bezgalīgi dāvējošā mēra – Es jums dāvinu sevi pašu.

Lk 23, 39-43

16. nodaļa

Tu jautā, ko Man nozīmē „derība”. Tā kā Es vēlos noslēgt derību ar tavu tautu tagad, kā senāk to noslēdzu ar Ābrahāmu, ar Izraēlu, un Mans Dēls, krustā piesists, to pasludināja visai cilvēcei, Es tev izskaidrošu, kas tā ir:

Tikai brīva būtne var noslēgt derību, tāpēc Es esmu jums piedāvājis šo izvēles brīvību. Un lūk Es, Bezgalības Kungs, mūžīgi nemainīgs savā mīlestībā, dodu jums, būtņēm, kuras esmu izsaucis uz esamību, no Manis pilnībā atkarīgām būtņēm – dodu jums brīvību, lai jūs varētu kļūt par maniem partneriem. Lai, būdami pilnīgi brīvi, jūs varētu noslēgt ar Mani derību, ja to gribēsiet. Brīvie ar Brīvo – saskaņā ar jūsu gribu.

Mans Dēls nāca, lai šķīstītu jūs Manās acīs ar savām asinīm, sagatavotu jūs, mācītu, svētītu. Un Viņš to nepār-

traukti dara, un katrā paaudzē atmostas cilvēki, mani bērni, saucot „es gribu”, „es vēlos dzīvot ar Tevi, Tēvs, draudzībā un mierā”.

Derība – tā ir draudzība, tā ir kopīga darbošanās savstarpējā cieņā, uzticībā, mīlestībā.

Divus tūkstošus gadu, kopš Jēzus sludinātā aicinājuma uz mīlestību, jūs saucat par Jaunās Derības laikmetu. Taču derības slēgšanai ir nepieciešams abu pušu lēmums. Es esmu nemainīgs savā gribā. Ko esmu izlēmis – tas ir izlemts!

Bet jūs? Jūs atnākat pa vienam, grupiņās, un cilvēce – tie ir miljardi brīvu būtņu, no kurām katra ir Manis aicināta, mīlēta un karsti gaidīta. Vai veselām tautām nav pienācis laiks Man atbildēt?

Tu domāji: „derības mērķis ir abu pušu labums, taču Dieva un cilvēku derības gadījumā iegūst tikai pēdējie. Dievam šī derība ar mums nav vajadzīga”.

Tu aizmirsti, ka tā nav tikai Radītāja un radības lieta – tā ir derība starp Tēvu un Viņa bērniem!

17. nodaļa

Tēvs mīl savus bērnus, tāpēc tie Viņam ir svarīgi. Jūs Man esat svarīgi, bērni. Es vēlos jūsu laimi, tāpēc esmu devis jums savu zemi, lai jums pašiem kaut kas piederētu. Esmu devis jums brīvību, lai jūs varētu brīvi ar to rīkoties – saskaņā ar jūsu gribu un saprātu. Es esmu jums uzticējies.

Taču atnāca ļaundaris un iesēja nezāles. Jūsu ienaidnieks ir varens un viltīgs. Viņš iznīcina jūsu sirdsapziņu, grauj uzticību, sagūsta prātu. Jūs netiekat galā paši, jo nepazīstat viņu un neredzat.

Tādēļ jūsu Tēvs nāk jūs aizsargāt. Viņš, Neuzvaramais, piedāvā jums derību pret jūsu ienaidnieku.

Dievs ir mūžīgs – derība ar Viņu ilgst mūžīgi.

Dievs ir nemainīgs – Viņš no savas puses nepārtrauks derību, kuru ir noslēdzis.

Dievs ir neuzvarams – kurš stāsies derībā ar Viņu, kļūs par uzvarētāju.

Dievs ir mīlestība – kurš saistīsies ar Viņu, tiks mīlestības apņemts.

Dievs ir dāvājoša mīlestība. Kurš saistīsies draudzībā ar

Mani, pār to Es izliešu savas žēlastības jūru – jūsu kopējā labuma dēļ.

Es esmu uzticīgs – Es dalos savā neizmērojamā bagātībā ar saviem draugiem šeit un mūžībā, manā valstībā. Es atveru viņiem savu sirdi, lai tur tie smeltos visu, kas viņiem vajadzīgs; Es uzklausu viņu lūgšanas, sargāju un aizstāvu no ienaidnieka varas. Es dzīvoju viņu starpā.

Es slēdzu ar jums derību – Es, BRĪVS, ar brīvības apveltītām būtnēm.

Es runāju ar jums kā līdzīgs ar līdzīgu. Tomēr atcerieties:

Es esmu Tēvs, un jūs esat mani bērni.

Man pieder viss, un Es jums to piedāvāju, un jūs pieņemat.

Es vēlos jums kalpot ar savu spēku, un jūs piekrītat manai palīdzībai.

Mana darbošanās ir MĪLĒŠANA. Lai jūsos ir griba mīlēt, piedot un dāvināt, kad slēgsiet derību ar Mani! Pārējo Es paveikšu.

Derība ar Mani ir vienkārša. Jūs pazīstat manu dabu un zināt, kā Es pret jums izturos. Ja vēlēšities Man sekot un iet ar Mani kopā cauri pasaulei, derība tiks noslēgta, un „elles vārti to nepārvarēs”.

Es vēl aizvien gaidu jūsu atbildi. Es, Tēvs, kas noraižēties par savu bērnu laimi.

18. nodaļa

Tagad, bērns, Es uzdošu jautājumu tev – kā ir iespējama draudzība bez uzticēšanās? Neiespējama, vai ne?

Draugam uzticas, uz viņu paļaujas, ar viņu rēķinās kā ar sevi pašu, dalās ar viņu vēlmēs, nodomos, un darbojas kopā, lai tos īstenotu.

Dievs ir tāds draugs tiem, kuri Viņu izvēlas un grib ar Viņu iet kopā.

Vai Dievs ierobežo jūsu brīvību? Vai Viņš uztiēpj savu draudzību?

Vai Viņš jūs nomāc? Vai vardarbīgi uzspiež jums savus plānus?

Es padomāju par mīlestības, labestības trūkumu un daudzajām kļūdām baznīcā. Kungs šo uzskaitījumu pārtrauca:

– Tagad domā par Jēzu Kristu, savu Kungu, Glābēju un Draugu, nevis par Viņa Baznīcu, kura vēl arvien ir ceļšanas procesā, un to veido cilvēki – tādi kā tu. Vai tu nekad neesi ievainojusi kāda lepmumu vai sirdi? Vai tu nepieļauj kļūdas? Vai allaž rādi cilvēkiem mīlestības un žēlsirdības seju? Vai vienmēr esi vienlīdz dedzīga, priecīga, laimīga? Un tev taču nekā netrūkst, jo tev ir mana mīlestība. Tāpēc, ja pati patiešām esi bez vainas, met ar akmeni jūsu kopīgai lietai.

Dieva Dēls ir Baznīcas stūrakmens, kas cēlies no viņa upura, un Viņš turpina šo upuri cauri laikiem. Jēzus Kristus uztur savu Baznīcu, glābj, vienmēr attīra un izlabo. Viņš neļauj tai aiziet bojā un katrā paaudzē mudina labas gribas cilvēkus, lai tie strādātu ar Viņu kopā.

Tādēļ Dieva Baznīca stāv un nekad netiks iznīcināta. Tikai tās nepilnības un kļūdās vislabāk var ieraudzīt, cik liela ir jūsu izvēles un rīcības brīvība – pat darīt ļaunu. Tādēļ, ka Dievs pieņem jūs tādus, kādi jūs esat, dzīvojoši grēka kopienā. Vienīgi ar Viņa palīdzību jūs varat pacelties un tapt brīvi, taču ne uzreiz – bet pēc daudziem pūliņu un pagrimuma gadiem.

1Jņ 1, 8-10

Bet Jēzus jums uzticas, tic jūsu labajai gribai, jūsu grūtajiem dzīves jēgas un mērķa meklējumiem, jūsu cieņai pret patiesību, skaistā mīlestībai, labestībai pret līdzcilvēkiem, ar kuriem jūs gribētu dalīties tajā, ko paši esat ieguvuši.

Dievs jums uzticas, jo jūsos ir slēpta līdzība ar Tēvu, jo no viņa mīlestības jūs esat cēlušies, lai dzīvotu. Jūs visi esat no Viņa.

Tādēļ Dievs ir pacietīgs. Viņš arvien gaida jūs un sniedz roku tiem, kuri meklē. Viņš neko neuzspiež, nepieprasa, nepavēl.

Dievs jūs mīl.

Un mīlestība ir radoša.

19. nodaļa

Jūsos ir slēpta līdzība ar Tēvu, kas izpaužas radošumā. Šī milzīgā tiekšanās pēc apkārtējās vides sakārtošanas, organizēšanas, uzlabošanas un cildināšanas pasaulē, kurā jūs dzīvojat, izpaužas katrā no jums saskaņā ar viņa spēju mīlēt.

Cilvēce ir saņēmusi šo skaisto, bagātību pilno planētu un norēķināsies par tās nomu laiku beigās. Katrs cilvēks mīlot iesaistās lielajā zemes kārtības un harmonijas atjaunošanas projektā un atjauno derību cilvēku un Dieva starpā tādā mērā, kādā pats ir atgriezies dēla cienīgā stāvoklī – būdams uzticīgs draudzībā, vaļsirdīgs un mīlošs pret Tēvu, kurš vienmēr mīloši gaida.

Draudzība ar Mani izveidojas katrā no jums personīgi.

Katrs no jums, mani mīlie bērni, var veicināt svētdarīšanu pasaulē.

Jo vairāk kāds ar Mani rēķinās un uz Mani paļaujas, jo vairāk viņš iemanto no manām neizmērojamām bagātībām. Un tās ir jums atvērtas.

Es jūs aicinu – ņemiet un izdaliet! Es vēlos, lai manas bagātības izplatītos jūsu starpā. Es vēlos jūs apdāvināt un daru to katru jūsu dzīves sekundi – tādēļ jūs dzīvojat. Taču Es tik ļoti ilgojos pēc jūsu līdzdalības. Es gribu, lai mēs darbotos kopā.

Es jums piedāvāju partnerību – draudzību un sadarbību.

Es nedaru to sava labuma dēļ, bet lai daudzkārt vairotu jūsu laimi. Es pazīstu jūs un zinu, kādi jūs esat un kādi būsiet manā valstībā. Es vēlu jums mūžīgu godību un ceļu lepnumu, kādu Dieva bērni ir pelnījuši. Un bērni atdarina savu Tēvu – ir Viņam līdzīgi.

Jūsu līdzība ir dāvināšanā, taču jūsu spēki ir tik vāji un ļaunums ir tā pieņemies spēkā, un jūs esat tam jau tik daudz vietas uz zemes atdevuši. Kā gan jūs tiksiet ar to galā, ja vairs knapi atpazīstat tā izpausmes...?

Tāpēc Es, visas esamības visuvarenais Kungs, nāku pie jums pārģērbies ubaga drānās un lūdzu: „Atļaujiet sev palīdzēt”.

Un jūs savā brīvībā varat atbildēt Man ar „jā” vai „nē”.

Jūsu atraidīts, Es tomēr neaizeju, jo kas gan tad ar jums notiktu, bērni? Es tikai gaidu. Pie jūsu sirds sliekšņa Es

gaidu ielūgumu, nedroši klauvēju un atkārtāju lūgumu ar cerību, ka varbūt šoreiz jūsu noskaņojums būs mainījies, varbūt šodien jūs ieaicināsit, varbūt rīt, varbūt jūsu pēdējā stundā. . .

Atkl 3, 20

Ja liksmība jūsu mājās apslāpē manu klauvēšanu, Es gaidu, kad kļūs klusāks. Varbūt tad, kad aizies prieks – ciešanās, sarūgtinājumā, nabadzībā, slimībā vai vientulībā jūs sailgosieties pēc Manis, lai Es jūs mierinātu, pabarotu, apsegtu, atveseļotu. . . Pie tik daudzām durvīm Es arvien kā ubags gaidu ar savu neizsmelamo, neiznīcināmo bagātību, kuru esmu atnācis jums piedāvāt.

Un palīdzību arvien gaida jūsu nabaga brāļi, kuriem jūsu „nē” dēļ netiks maize, kas viņiem pienākas – mana maize, un dzīvais ūdens – mans ūdens, un mīlestība – mana un jūsu, kuru jūsu rokas varētu, ja vien gribētu, izdalīt izsalkušajiem un izmisušajiem.

Taču Es esmu jums devis izvēles brīvību, un šo dāvanu Es neatņemu, bet arvien gaidu.

Ja kādu dienu jūs sajūtīsiet mīlestības un draudzības trūkumu, dzīves mērķa un jēgas trūkumu, un ja jūsu sirdis Mani sauks, Es steigšos pie jums. Un, kad Es sadzirdēšu vārdu „gribu”, „gribu būt ar Tevi”, „jā” – Es atgūšu dēlu!

Lk 15, 11-24

Izšķērdīgais dēls atgriežas pie tēva mīlestības, nevis pie viņa bagātībām. Pie viņa taisnības un labestības. Sakot „es gribu būt ar Tevi”, jūs atgriezieties pie Manis no pasaules ļaunuma, netaisnības un noziedzības, un Es jūs aizsargāju. Tas, kurš ar Mani rēķinās, būvē savu māju uz klints.

5Moz 32, 4

20. nodaļa

Nav nozīmes, kad Es atgūšu dēlu, lai tikai viņš tiktu izglābts no nāves, un lai viņš dzīvotu. Un par katru, kurš pie Manis atgriežas, Es nepārstāju priecāties, un katrs Man ir dārgs un vienlīdz gaidīts, vienādi mīlēts, jo Es neprotu mīlēt mazliet. Es esmu mīlestība.

Tikai jums, bērni, ir svarīgi, kad jums sāksies mūsu kopīgā ceļa laiks, derības laiks.

Es esmu radījis jūsu rokas, lai tās dāvātu, nevis grābtu, un jūsu sirdis – lai tās mīlētu, nevis nīstu.

Kad mēs iesim kopā, Es, jūsu pavadonis, jūsu draugs,

nepieļaušu, ka jūs apmaldītos. Jūsu ceļš kļūs taisns.

Es jums iedegšu savas gudrības gaismu. Tajā jūs skaidri atšķirsiet labo no ļaunā.

Es esmu patiesība. Tas, kurš ies Man blakus, ātri un noteikti sasniegs mērķi. Es pats viņu aizvedīšu uz savām mājām.

21. nodaļa

Neviens no jums taču nedzīvo viens. Pasaule ap jums vaid un raud, lokās sāpēs, bet savā aklumā neatrod izeju. Cik ļoti tai ir vajadzīga palīdzība... Neredzīgais aklajam nepalīdzēs, bet tas, kurš redz, var izvest no apdraudējuma tūkstošus aklo.

Es esmu pasaules gaisma. Tas, kurš iet ar Mani, redz ne tikai apmaldījušos, nelaimīgos un aklos – viņš redz arī glābšanas līdzekļus, jo Es viņam tos parādu un iemācu, kā tos pielietot.

Es pats strādāju ar saviem draugiem, un mans darbs ir sekmīgs – tas nes labo un priecīgo, tas ceļ, nevis grauž. Tas kurš iet ar Mani, nes pasaulei patiesi noderīgu palīdzību. Viņš padara ceļu pasaules matēriju un atgriež tai sākotnēji piemītošo godību, harmoniju un mieru.

Mani darbi ir mīlestības dāvanas. Ne asinis, ne vardarbība tos neaptraipa. Mani draugi brīvprātīgi sadarbojas ar Mani, saprotot manas ilgas un raizes par nabadzīgo, ciešanu pilno pasauli.

Tāpat kā Es saprotu viņus, tie izprot manas sirds sāpes un vēlas sniegt Man mierinājumu un parādīt savu mīlestību.

Darīt labu ir manas mīlestības liecība, kā arī tas ir apliecinājums jūsu mīlestībai pret Mani – dzīvojošu jūsu tuvinieku starpā un visā, kam vajadzīga palīdzība, rūpes, aizsardzība. Un tagad visa jūsu zemeslode ir apdraudēta.

Kā jūs varat Man parādīt savu mīlestību? Viss taču ir mans. Man nekā netrūkst – nekā, izņemot jūsu ticību, jūsu uzticēšanos, jūsu sadarbošanos ar Mani... .

22. nodaļa

Paskatieties, bērni, cik jūsu vēsturē ir daudz asiņu, naida, asaru, un cik izniekotu spēku, nesekmīgu pūliņu, veltīgu cerību, un cik daudz ciešanu, pārpratumu un kļūdu. Bet jūsu dzīve taču var ritēt laimē!

Kad jūs sakāt: „Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes”, „lai atnāk Tava valstība” – kā Jēzus ir jūs iemācījis – jūs atzīstat vēlēšanos atgriezties pie maniem likumiem. Vai aiz vārdiem nav jānāk darbiem?

23. nodaļa

Mana valstība var ieskaust zemi. Mans Dēls jums teica, ka jums ir tiesības to prasīt un sagaidīt, ka solījums tiks izpildīts.

Mana valstība valdīs tur, kur tā tiks cienīta un kur mana Griba tiks īstenota tik, cik tā ir svēta debesīs. Manu Gribu jūs zināt.

Jēzus to apstiprināja ar savu dzīvi, vārdiem un darbiem līdz pat upura nāvei – par jums. Viņš jūs mīlēja līdz pat nāvei krustā.

Un jūs, bērni? Vai jūs mīlat cits citu? Vai jūsu darbi, nolūki, vārdi un domas nāk no mīlestības...?

Mana Griba ir, lai jūs mīlētu cits citu tā, kā Es jūs mīlu.

Jūs ar savu gribu varat pieņemt Dieva gribu vai to noraidīt.

Jūs teiksiet, ka tas ir grūti un jūsu laikos neiespējami... Ka jūs gribētu mīlēt savus līdzcilvēkus, taču nevarat. Tas tiesa, jūs paši to nespējat, taču Es stāvu jums blakus un vēlos jums dāvāt savu bezgalīgo mīlestību, jo jūs esat radušies no mīlestības un jums ir paredzēts dzīvot mīlestībā.

Mana mīlestība ir jūsu mantojums. Vienkārši vēlieties *Jņ 17, 20-26* pieņemt un izmantot!

Mana mīlestība nav emocijas vai vēl jo vairāk – iekāre. Tā ir griba dāvināt labo.

Es esmu ziedošanās, dāvināšana, mīlēšana.

Ja vien gribat, jūs varat atmodināt sevī stipru un apņēmīgu gribu dāvināt saviem tuviniekiem.

Tad jūs apvienosieties ar Mani šajā gribā, un mana daba – mīlestība var tikt jums dota.

24. nodaļa

Es stāstīju jums, bērni, savu nostāju pret jums, stāstīju par savu mīlestību pret jums un jūsu atbildi. Kas notiek, kad jūs Man atbildat – „jā”, „Tēvs, te es esmu”, „es vēlos Tevī klausīties un pildīt Tavu gribu”...?

Tad Es apņemu jūs ar savām īpašām rūpēm un uzsāku jūs mācīt tā, kā māte māca savu mīloto bērniņu, jo mūsu kopējā ceļa sākumā katrs no jums ir zīdains manās rokās, kaut arī pasaulē ir bijis godāts un baudījis ļaužu apbrīnu.

Tādēļ, ka Es, bērni, sagatavoju jūs pastāvēšanai manā garīgajā valstībā – zemē, kas dzīvo mīlestībā tā, kā jūs dzīvojat skābeklī. Tas, kurš nepazīst mīlestību, nevar tajā dzīvot, līdzīgi kā jūs aizietu bojā bez gaisa.

Jūsu griba saka Man „jā”, jo jūsu saprāts ir apliecinājis, ka Es esmu vislielākais pasaules labums, taču jūs vēl maz Mani pazīstat. Es jums šķietu tāls, bargs, prasīgs. Jūs baidāties no manām dusmām un soda. Jūs Mani vainojat pasaules izvirtības sekās – pārestībās, netaisnībā, slimībās, ciešanās un nāvē, un tāpēc jums ir grūti Man uzticēties.

Es jūs saprotu, tāpēc esmu bezgalīgi pacietīgs. Es nepārdzīvoju par jūsu nodevību (bet ar katru grēku jūs atdodat sevi ienaidnieka kalpībā, kurš var jūs izmantot, lai kaitētu jums un jūsu brāļiem).

Es zinu, ka ne vienu reizi vien jūs no Manis novērsīsieties – ja ne ar darbiem, tad ar iekāri vai vārdiem. Protams, ka zīdaiņa vecumā bērns nosmērējas – tas ir dabīgi, un kura māte gan viņu par to sodītu?

Mana mācība ir klusa un maiga. Es vēlos, lai jūs saprastu, cik dārgi Man esat, kā Es par jums rūpējos, kā jums palīdzu, kā stāvu jūsu brīvības sardzē.

Šajā pirmajā mācību posmā Es vēlos tikai vienu – lai jūs Mani iemīlētu tā, kā bērns mīl savu māti, no kuras ir atkarīgs. Bērns nesaprot, un vēl jo vairāk nešaubās par to, ka istajā laikā saņems visu, kas viņam dzīvē ir nepieciešams. Bērns zina, ka ir mīlets, pirms vēl pats apzināti iemīl savu tēvu un māti. Viņš ir tik ļoti mīlets, ka pat nedarbi un blēņas paliek nesodīti. Vecāku mīlestība ir tik stipra, ka padara viņus nespējīgus sodīt bērnu tā, kā viņš to ir pelnījis.

Es esmu jūsu Tēvs un Māte.

Es jūs nesodu, bet pacietīgi gaidu, kamēr sapratīsiet,

Jn 4, 9-10

Ps 145(144), 18

Jes 66, 13

kas ir labs un kas – ļauns. Es ļauju, lai jūsu pārpratumi un kļūdas pašas jūs sodītu, lai, piedzīvodami sāpes un pārestības, jūs varētu pārlicināties, ka acu un ķermeņa alkātība un iekāre, sāncensība un kaitēšana citiem nav īstais ceļš. Taču Es neklusēju. Es esmu reiz pateicis savu vārdu, un tas turpinās un mūžīgi saglabā savu spēku. Māte neklusē, redzot sava bērna kļūdas, bet gan brīdina, rāj un norāda, kas ir labs un kas – slikts.

*Ps 102(103),
10-12*

Es esmu devis patiesības vārdu pasaulei, lai izvestu to no nebrīves tumsas. Tādēļ Es jūs uzrunāju caur saviem Rakstiem, caur savas Baznīcas mācību, caur ļaudīm, notikumiem un visu, ko jūsu organisms uztver ar maņām, saprātu un gribu.

Jņ 17, 6-8

Nav tāda brīža, kurā Es jūs nemācītu, taču jūs neatopaties uzreiz. Un tomēr pienāks laiks, un jūs ieraudzīsiet, ka it visā Es līdzdarbojos un esmu klātesošs ar tēvišķu mīlestību.

25. nodaļa

Šajā mācību sākumposmā Es vēlos, lai jūs saprastu, ka neesat bāreņi, bet jums ir Tēvs, kurš jūs mīl.

Mt 23, 9

Bērnām ir nepieciešama mīlestība, un Es jums to sniedzu. Es gribu, lai jūsos pieaugtu pārlicība, ka esat vienmēr vienādi, bezgalīgi mīlēti, neraugoties uz to, ko jūs darāt vai kādā ļaunumā esat ieslīguši. Tad vēl jo vairāk Es par jums rūpējos, ja esat slimī un jums vajadzīga lielāka palīdzība.

Atveriet savas acis un ausis uz mani darbiem. Es neesmu jums līdzīgs. Jūsos ir ielikta līdzība ar Mani, un Es esmu mīlestība. Jūs gribat Mani padarīt līdzīgu sev, taču tie esat jūs, kuriem sevī jāmeklē un pasaules priekšā jāatklāj jūsos paslēptās iedzimtības spožums – spēja mīlēt.

26. nodaļa

Jūs arvien piedēvējat Man savus mērus. Jūs gribat Mani iztēloties un pieļaujat kļūdu, kas apgrūtina jūsu ceļu pie Manis un var pat to aizšķērsot.

Kā glāze ūdens var iztēloties okeānu? Kā desmit glāzes? Tūkstoš? Desmit tūkstošus...?

1Jņ 4, 16-19

Es neesmu tāds kā jūs. Es neesmu „lielāks”, „labāks”, „gudrāks”. Es esmu mīlestības bezgalība, neizmērojams labais, skaistums pats par sevi. Es esmu neierobežota, mūžīgi dāvājoša žēlastība. Es esmu Tas, kurš Ir. Viss, kas neesmu Es, ir no Manis, caur Mani, no manas cēloniskās mīlestības, kas dāvā dzīvību un to uztur.

Ps 103(102), 8

Mani nodomi ir nemainīgi. Mana mīlestība ir aicinājusi cilvēci uz esamību, un Es esmu devis jums esamību tāpēc, lai jūs būtu laimīgi. Tādēļ Es pūlos un rūpējos par jūsu laimi.

Ps 86(85), 5

Es esmu dāvājis jums lielu godu – tiesības uz dzīvi mūžīgā mīlestībā kopā ar Mani, jūsu Radītāju. Šim godam pienācīgi esmu apveltījis jūs ar izvēles brīvību, jo Es esmu brīvu būtņu, nevis vergu Dievs. Un jūs, brīvrātīgi pieņemot grēku, esat apēnojuši gaismu savās dvēselēs un nespējat vairs skaidri Mani saskatīt.

Apd 4, 12

Jūsu dzīve ir kļuvusi par meklējumiem tumsā. Jūs arvien ilgojaties pēc Manis, jo tikai Manī jūs atradīsiet piepildījumu un manā mīlestībā – laimi būt mierā.

Jūs maldāties un esat nelaimīgi, jo tas, ko uzskatāt par „laimi”, kam dzenaties pakal, zaudējot spēkus un bieži vien arī savu cilvēcisko godu, izkūst jums plaukstā, aiztek, pagaiš, un jūs atkal esat tukši un izsalkuši.

Rm 5, 8

Tādēļ Es jūs mācīju un vadīju, un beidzot mans Vārds ir nostājies jūsu starpā un mana žēlastība ir jūs izpirkusi. Mans Dēls kļuva par cilvēku, starpnieku starp Mani un jums, par jūsu brāli, un Viņa asinis nomazgās jūsu grēka aklumu, ja jūs to gribat... .

Ef 1, 7

Lai jums palīdzētu, Es esmu licis pamatus Jaunās Derības celnei, kas top arvien lielāka, aug ar katru no jums. Es jums kalpoju savā Baznīcā, dodu jums tūkstošiem mīlestības apliecinājumu un vienmēr jums piedodu, lai ko jūs būtu darījuši, ja vien jūs vēlaties piedošanu... .

Jk 5, 11

Apdomājiet manu mīlestību, kurā dzīvojat, lai cik bieži jūs ar to cīnītos un to neieredzētu.

Jūs to nicināt un vēlaties bez tās iztikt, taču tā ir jūsu dvēseļu dabiskā vide. Jūs pastāvat tāpēc, ka Es joprojām jūs mīlu un, esiet droši – mana mīlestība nekad nebeigsies.

Vai gan tamdēļ, ka aklas acis neredz sauli, tā neeksistē?

Taču arī tā aizies nebūtībā. Miljoniem sauļu uzmirdz, apdziest un izzūd, tikai mana mīlestība nekad neizzudīs.

Kāds grēks, kāds cilvēka noziegums gan spētu mazināt manu mīlestību?

27. nodaļa

Noticiet Man, bērni, Es dodu jums vienīgo pārliecību jūsu pasaulē un visās manās pasaulēs – pārliecību, ka jūs ESAT MĪLETI!

Jer 31, 3

Balstieties tajā un būvējiet uz tās! Paļaujieties uz to ar uzticību, jo mana mīlestība nedarīs jums pāri.

Es neesmu tāds kā jūs. Es nenodošu jūsu uzticību. Es neatņemšu jums brīvību, neatraidīšu jūsu tuvošanos, nepievilšu draudzību, jo Man rūp jūsu laime, mani nabaga vājie un saslimušie bērni.

28. nodaļa

Bērni, Es gribu jums pateikt, ka jūs būsiet ar Mani. Ne jau jūsu skaistuma, krāšņuma dēļ, ne jūsu vērtīgo darbu, jūsu tikumu vai labo žestu dēļ, bet gan tāpēc, ka Es tā gribu! Es radīju jūs laimei un darīšu visu, lai jūs sasniegtu laimi, ja atļausiet Man to.

Nav tāda nozieguma, kuru Es negribētu jums piedot, jo jūsu noziegumi vispirms kaitē jums pašiem, iznīcina un pazemo jūs pašus un ir jūsu lielākā nelaime. Izšķērdīgais dēls pats izvēlējās savu likteni, taču ēda kopā ar zvēriem, kurus viņš nicināja. Tas, kurš grēko, pazemina savu godu – Dieva bērna bezgalīgo godu. Vai ir iespējams vēl lielāks apkaunojums par šo?

Grēks ir jūsu tragēdija. Tādā brīdī jūs man esat kā sasirguši bērni, tik slimi, ka gandrīz miruši. Tas, kurš dzīvo noziegumā, to nenozēlodams un pat iegūdams no tā pašlabumu, manās acīs ir kā letargijā ieslīdzis cilvēks, manām mājām miris. Tikai Es varu viņu augšāmcelt.

Un Es taču esmu ielicis jūsu rokās, manas Baznīcas kalpu rokās, spēju augšāmcelt no mirušiem. Sakramentālā dvēseļu atdzīvināšanas dāvana kalpo jums, jo, kad grēcinieks Man saka: „es nožēloju, vēlos atnest savus ļaunos

darbus, es esmu vainīgs Tavās acīs, Tēvs”, mana sirds iedegas un caur savu kalpu Es nomazgāju nožēlojušā vainu un paceļu viņu pie sevis, un mans prieks viņu piepilda un atbalsta.

Lk 19, 10

Es esmu devis jums spēju atgriezties pie Manis pat no visdrūmākajām jūsu darbu dzīlēm, jebkurā brīdī, kad vien to vēlēšities.

Es neskaitu jūsu kritienus. Jā, Es pat pieļauju, ka, pārēdušies ļaunuma riebīgumu, iepazīuši savas nabadzības rūgtumu un kaunu, jūs atbrīvotos no augstprātības un iemācītos saskatīt savu patieso stāvokli.

Pats cilvēka stāvoklis ir vājums, sīkstulība labos nodomos, pastāvīga gatavība grēkot, acu aklums, ausu kurlums,

skaudīga un dusmu, ļaunu nodomu pilna sirds, kalpošanā slinkas kājas, rokas izstieptas, lai atņemtu citiem, grābtu bez gala un ņemtu sev, negausīgs vēders un iekāres pilnas domas. Tāds ir cilvēka stāvoklis. . .

Es nevēlējos jūs tādus, taču jūs gribējāt plaši izmantot savu brīvību. Un melu tēvs jūs atbalstīja šajā vēlmē pats sava labuma dēļ, jūsu ienaidnieks, kurš par jums ir varenāks. Un tādā veidā, uzskatot sevi par brīviem, jūs esat kļuvuši par nežēlīga gara vergiem.

Tikai Es esmu jūs atbrīvojis un dāvājis jums spēju neskaitāmas reizes atgriezties pie Manis.

Apdomājiet, bērni, vai gan ne bezgalīgi Es jūs mīlu. . . ?

29. nodaļa

Es nedalu jūs, bērni, labajos un ļaunajos, neticīgajos un ticīgajos, katoļos un budisma sekotājos, „melnajos”, „dzeltenajos” vai „baltajos”. Visus jūs Es vēlos darīt laimīgus, visus jūs vēlos savās mājās.

Mt 5, 43-48

Vistuvāk Man ir tas, kurš katrā cilvēkā (neatkarīgi no atšķirībām) redz brāli, jo arī kā savus brāļus Es jūs esmu paredzējis. Tādēļ ne tas, kurš sauc „Kungs, Kungs”, bet nolād cilvēkus, kaitē viņiem, pazemo, šķiro un saķildo, bet gan tas, kurš viņus mīl, kaut arī nekad nav par Mani dzirdējis, ir mans patiesais dēls. Viņu Es atzīšu, bet no liekuļiem novērsīšos.

Mt 21, 28-32

Tādēļ, ka jūsu mīlestība izpaužas laba darišanā, saskaņā ar jūsu iespējām, tiem, kuriem jūs varat darīt labu – savai ģimenei, apkārtējai videi, draugiem, kolēģiem, padotajiem, mācekļiem, palīgiem. Taču tas nav viss. Katrs no jums spēj mīlestību atmaksāt ar mīlestību, jo cilvēku priecē tas, ka viņš ir mīlēts. Tas ir tikai mīlestības mākslas sākums.

Maniem mācekļiem ir jāizkopj savas sirdis pēc manas sirds parauga, citādi viņi Mani nesapratīs un nevarēs izveidot draudzību ar Mani.

Es esmu jums teicis, kāda ir mana mīlestība. Esmu arī teicis, kādi esat jūs. Par ko tad Es jūs mīlu, Es, godības, majestātes un spozmes Kungs, nevainojamā Tīrība, ārpuslaika Gudrība, patiesais Taisnīgums...?

Ef 2, 4-6

Mīlestība nemīl „par kaut ko”, jo tā nemīl sava labuma dēļ.

Patiesa mīlestība vēlas dāvināt, atdot sevi pašu, darīt laimīgu.

Mīlestības būtība ir pašaieliedzīga dāvināšana no savas pilnības.

Es esmu bezgalības pilnība. Mana mīlestība nepazīst robežas, tā pastāv mūžīgi nemainīga, ārpus visiem ierobežojumiem.

Jūs, cilvēki, esat aizgājuši no Manis pie pašu izdomātas laimes. Jo tālāk no Manis jūs aizejat, jo lielāks tukšums jūs apņem. Jūsu vientulība pieaug, un, būdami starp vairākiem miljardiem sev līdzīgu būtņu, katrs no jums paliek viens un cieš. Jūs esat uzbūvējuši ciešanu un asaru zemi, pasauli bez mīlestības.

Taču Es, Mīlestība, vienmēr esmu ar jums, saprotu jūs un jūtu jums līdzī.

Jk 5, 11

Katram no jums ir iespēja Mani pasaukt, un Es steigšus būšu klāt, lai sasildītu jūs ar savu uguni. Es vēlos piepildīt jūsu pasaules tukšumu ar savas klātbūtnes matēriju, kas ir mīlestības enerģija. Piesātināt jūs.

Jes 30, 19

Ps 145(144), 18

Tieši tādēļ, ka jūs esat tik vāji, grēcīgi, neaizsargāti, slimi un cietuši, mana mīlestība steidzas jums palīdzēt.

Vājos Es stiprināšu ar savu spēku.

Grēcīgos Es šķīstīšu ar savu nevainojamību.

Neaizsargātos Es piesegšu un izglābšu.

Slimos Es darīšu veselus.

Cietušiem Es došu sevi pašu, un viņi paliks manā sirdī.

– Vai jūs esat sapratuši, bērni, Dieva, jūsu Tēva, mīlestības iespaidu?

– Vai jūs vēlaties darboties kopā ar Mani, dalīties manā mīlestībā ar saviem brāļiem, kuriem tās trūkst...?

– Vai jūs gribat nesavtīgi, dāsni un pastāvīgi dāvināt...? Tad jūs kļūsiet par maniem mācekļiem un draugiem.

30. nodaļa

Vistuvāko draudzību Es izveidoju ar sevis izredzētajiem. Es atļauju viņiem piedalīties sava cilvēces glābšanas plāna īstenošanā, neraugoties uz viņu dotībām un sagatavotību. Katrs no jums var piedalīties manos darbos, ja vēlas. Es pats jūs mācu, jums palīdzu, dodu spēku un atbalstu pārbaudījumu brīžos. Patiesi, nav tāda vājuma, uz kura Es nespētu uzbūvēt vislielāko lietu, ja vien cilvēks Man uzticas.

Visnozīmīgākos notikumus glābšanas plānā ir ierosinājuši veci, slimi, vāji, neizglītoti, apkārtējo zemu novērtēti, neievēroti vai kā „grēcīgi” nopelti cilvēki.

Tam ir divi iemesli – mana žēlastība, kas vienmēr pievēršas nabadzībai un bēdām, un cilvēka atbilde. Tas, kurš ir saņēmis no Manis šķietami maz, labāk pazīst savu nīcīgo vērtību un pat nezina, ka ir saņēmis vislielāko dārgumu – pazemību, kas ir cilvēka trūcīgā stāvokļa apzināšanās attiecībā pret Mani. Tādam cilvēkam ir vieglāk atzīt Mani par savu Tēvu, pestītāju un vistuvāko draugu. Nabadzīgajam un vājajam viegli un dabīgi padodas saukt Mani palīgā. Cilvēka grēcīguma apziņa un atzišanās Manā priekšā ļauj manai mīlestībai darboties, un tad Es vēlos jums piedot, pacelt un pievilkt jūs sev klāt.

Pavisam citādi ir ar tiem, kas ir bagātīgi apdāvināti. Viņi uzskata, ka paši ir visu nopelnījuši un, salīdzinādami sevi ar nabadzīgākajiem brāļiem, viņi tos nicina un izmanto to vājākās iespējas, lai gūtu sev labumu.

Lepni, augstprātīgi un pašpārliecināti viņi rāpjas augstākajās vietās, un Es viņiem maz interesēju. Es neesmu viņiem vajadzīgs. Apdāvinātajiem un labi nodrošinātajiem vienmēr draud kļūt uzpūtīgiem, un tikai uzticīga un ilgstoša Manis sludināšana var viņus ievest manā patiesībā.

Vismazāk Man ir palīdzējuši mani visbagātākie dēli, bet visvairāk tie, kuriem mazāk mantas esmu devis, taču vienmēr tie ir bijuši cilvēki, kuri ir vēlējušies Man veltīt visu savu dzīvi.

Ja kāds no jums vislielākā vaļsirdībā uztic Man savu likteni un neatkāpjas no savas atdošanās arī neveiksmju un bēdu gados, jo tie ir jūsu patiesuma pārbaudījums, tad Es ņemu šo vienkāršo dzīvi savās rokās un daru to neizmērojami bagātu, ražīgu un auglīgu paaudzēm ilgi.

Ps 46(45), 2

Jes 41, 10

Tādēļ, ka Es jums neko neatņemu. Es tikai iztaisnoju, dziedinu, bagātīnu un svētīju jūs. Kad jūs dzīvojat ar Mani, manas mīlestības klātbūtnē, tā jūs caurstrāvo un pārveido pēc mana tēla. Taču tas vēl nav viss. Jūsu dzīvi, jūsu likteni, kas noglabāts mīlestības depozītā, Es atdošu jums pārtēptu manas godības spozmē – slavējamu, cilvēcei lietderīgu, labā pārpilnu.

5Moz 31, 8

Tas, kurš dzīvo ar Mani, nevar palikt nepārveidojies. Mana pacietīgā mīlestība, mana svētība viņu piepilda un attīra, jo mana draudzība nepieļauj, ka manus draugus mocītu dvēseles un ķermeņa slimības, taču sāpes un ciešanas Es pieļauju, kad tie vēlas piedalīties manās pestītāja mokās.

Jes 43, 18, 25

Kurš tātad ir mans izredzētais? Kurš ir mans draugs?

Tas no jums, kurš Man saka „gribu” un apstiprina to ar savu dzīvi.

Katrs no jums, bērni, var kļūt par manu draugu, kad to vēlēšies.

31. nodaļa

– Kungs, vai Tu sacīji: „Ir daudz aicināto, taču maz izredzēto”?

– Bērns, Es sacīju arī: „Nāciet pie Manis visi, kuri ir nomākti”, un kurš no jums gan tāds nav?

Mt 11, 28

Es esmu izlējis asinis par visiem, nevienu no jums neizslēdzot. Ikviens var baudīt manu žēlastību. Es esmu aicinājis jūs visus Man tuvoties, kļūt par maniem draugiem. Par „izredzētajiem” kļūst tie, kuru draudzība ir noturīga un kuri ar savu dzīvi Man atbild „jā”. Reiz Es izvēlējos vienu mazu tautu. Vai viņi visi Man atbildēja? Es biju tas, kurš palika uzticīgs, bet ne viņi. Es aicinu uz mīlestību visu

Dieva Tautu, kas saskaņā ar manu vēlēšanos ir visa cilvēce.

Katru no jums Es aicinu uz personīgu draudzību ar Mani – atšķirīgu no citām, jo katram no jums ir vajadzīgas citādas rūpes un pamācība. Es esmu sagatavojis jums arī dažādu kalpošanu saskaņā ar manām jūsos mītošām dāvanām (dzīvām, taču slēpnī gaidošām uz atbrīvošanu, ko nesīs mīlestība). Tas, kurš pieņems aicinājumu un atmetīs savus plānus par labu manējiem, kurš nodzīvos savu dzīvi kopā ar Mani, paliks „izredzēts” mūžīgi.

Saproti, bērns, ka „izredzēti” nav tie, kuri gūs lielus panākumus, bet gan tie, kuri pieņems un saglabās sirdī manus vārdus „lai notiek Tavs prāts”, jo viņi atved Dieva valstību uz zemes.

Tam nav vajadzīgas lielas pūles un prasmes. Ja Es jūs aicinu, tad parūpējies par to, lai manu balsi saprastu pat vismazākie un vājākie no maniem bērniem. Tu raksturoji manus vārdus kā „universālus visiem laikmetiem, rasēm, kultūrām un intelīgences līmeņiem”. Jā, jo vai gan Es (!) spētu izslēgt kaut vienu cilvēku...? Jo īpaši kādu no vājākajiem, nabadzīgākajiem un tiem, kuriem esmu visvairāk vajadzīgs?

Vai tas nebiju Es, kurš sūtīja savu mīlo meitu Terēzi, kuru jūs saucat par „Māti”, pie badā mirstošajiem? Un pareizi jūs viņu saucat, jo viņa pieņēma manu aicinājumu, sajuta, ka man sāp pasaules vienaldzība pret bezpajumtnieku un dzīves pabērnu ciešanām, un kļuva viņiem par Māti – par Mani mīlestības pilnās rūpēs... Es pats piepildu viņas rokas, un tu taču zini, cik bagātīgi.

Un tā Es rīkojos vienmēr, kad jūs pieņemat savu likteni kā manu gribu un paļaujaties uz Mani dēla uzticībā.

Savā valstībā Es jūs apbalvoju nevis par sasniegumiem (jo jūsu centienu panākumi ir mans darbs), bet par jūsu uzticēšanos un pašsirdību. Jūsu uzticība ir neatlaidīga pastāvēšana pie Manis, par spīti visam.

Ko nozīmē „viss”? Tas ir ne tikai pasaules ļaunums, vajāšanas, invaliditāte, slimības, ciešanas, nelaime vai, vārdu sakot, viss tas, kas jūs ievaino, bet arī jūsu vājums, jūs paši pastāvīgās pūlēs celties kājās pēc kritieniem. Tā ir vēlēšanās Man kalpot par spīti savu vainu un grēku apziņai, paviršībai un trūkumiem, vārdu sakot, visai savai necienībai, kuru jūs arvien labāk saprotat.

Ps 37(36), 5

2Kor 12, 9

Es saku to tev, meitiņ, lai tu labāk saprastu Mani, kuru vienmēr vairāk aizkustina vājā, nogurušā, nomocītā vai saslimušā cilvēka vismazākās pūles, nekā stiprā un veselā liela cenšanās.

Vai tagad tu saproti, kā Es tevi mīlu?

32. nodaļa

Vai esi domājusi par tiem cilvēkiem, kuri nodzīvo visu dzīvi tālu prom no Manis, taču vienalga dzīvo „pienācīgi”, dāvinot cilvēkiem labas lietas no sevis – mākslu, zinātņi, palīdzību?

Es esmu apdāvinājis katru no jums un savas dāvanas Es neatņemu pat tad, ja jūs tās izmantojat tikai, lai gūtu pašlabumu, vai pat cīnāties ar Mani. Dzīve ir jūsu izvēļu laiks – jums ir tiesības uz meklējumiem, pārpratumiem un kļūdām, kamēr Es pacietīgi gaidu. Katrā no jums ir slēpta līdzība ar Mani – vēlēšanās dāvināt, meklēt to, ko jūs saucat par laimes piepildījumu, kā arī slāpes būt mīlētam un atbildēt uz mīlestību.

Ja jūs klausāties Jēzus Kristus vārdus, jūsu izvēle ir ātra, pareiza un vienkārša. Mani vārdi atver jūsu sirdis un sagatavo jūs sadarbībai ar Mani – dāvināšanai. Jo ciešāka ir mūsu vienotība, jo mazāk jūs tiecāties saraust un vairāk dot, un jo vairāk iedot jūs spējat, tādēļ, ka tad jūs varat smelties no Manis.

Tu žēlojies, ka esi nabadzīga un tik maz vari dot citiem, bet tieši šajā brīdī tu taču gatavo ēdienu no manām klētīm, kuras Es tev atveru. Un tas, ko Es tev saku, būs palīdzība daudziem. Es to vēlos un tajā tu Man palīdzi. Tā ir visvērtīgākā barība, jo apmierina dvēseles badu.

Arī izšķērdīgais dēls paņēma sev līdzī daļu no Tēva īpašuma, un pateicoties tam dzīvoja turīgi un bija cienīts, kamēr visu neizniekoja. Ne no tēva gribas viņa zemē iestājās bāds. Tēvs tomēr zināja, ka var to pabarot, un ticēja, ka tad dēls gribēs atgriezties, tāpēc arvien gaidīja, jo mīlēja dēlu.

Lk 15, 11-32

Arī Es gaidu, un, nevēloties kaunināt savus bērņus mūžībā, Es neredzams palīdzi viņiem izdalīt manis dotās dāvanas, kad viņi to vēlas. Katru no saviem bērņiem Es vienmēr atbalstu it visā, ko tie dara nesavtīgiem mērķiem.

Es nodrošinu apstākļus un vidi, kurā viņos var attīstīties labais. Es vēlos atmodināt viņos dāvināšanas un palīdzēšanas prieku. Es daru viņus jūtīgus pret netaisnību un vardarbību, modinu līdzjūtību, jo viņiem pašiem ir labāk iet bojā cīņā par kopīgo labumu, pat cīnoties šķietami pret Mani, nekā nomirt no pārbarotas, aptaukojušās sirds, akliem un kurliem pret savu tuvinieku postu un vajadzībām.

Jņ 15, 12-17

Tas, kurš riskē ar savu dzīvību un atdod to par savu draugu dzīvi vai labumu, atdod to par Mani pašu, kas esmu viņos paslēpies. Tas, kurš saviem tuvajiem kalpo no visas sirds, kalpo Man, kaut arī pats to nezina. Un Es satikšu viņu, atklāšu savu prieku, un viņš netiks atraidīts.

Mani priecē katrs jūsu labais darbs, katrs žests, katrs vārds, kas ir labvēlīgs. Tie, kuri rīkojas savu brāļu labā, savienojas ar Mani. Pret viņiem Es esmu žēlsirdīgāks, kaut arī Mani nepazīdami tie Mani nīstu, nekā pret tiem manā Baznīcā, kuri klieudz, ka kalpo Man, kalpodami sev pašiem un darbodamies pašu godam.

Es esmu jūsu sirdsapziņas kungs. Es jūs pazīstu un redzu jūsu nolūkus. Kad beigsies jūsu izvēļu laiks, jūs stāvēsiet patiesības priekšā un redzēsiet sevi manā gaismā. Visa jūsu dzīve jūs tiesās pēc jūsu sirdsapziņas. Un katrs jūsu darbs tuvinieku labā jūs aizstāvēs. Katra jūsu sirds labā vēlēšanās aizbildīs par jums.

Un ja jūs, tik vāji, tik maz spējīgi, būsiet darījuši labu sev apkārt, tad kā gan Es, Bezgalīgais Labais, varēšu jūs tiesāt?

Mana sirds ir atvērta ikvienam, kurš ir Man kalpojīs ar savu personu, dāvājot labo, nesot brālīgu mīlestību, sniedzot skaisto.

33. nodaļa

Tie, kas vēlas, var apstāties pie mazā labuma, sargāt manus likumus, paklausīt manas Baznīcas baušļiem, aizvērt savu sirdi pasaules vajadzībām un rūpēties tikai par ģimeni, draugiem un tuvāko apkārtni. Tādējādi jūs uzturat nelielu mīlestības liesmiņu, siltuma mazumiņu, ar kuru jums pašiem varbūt pietiek, taču neviens nosalušais pie tās nesasildīsies. Ja jūs tā vēlaties, Es neaizliedzu šādi izman-

tot mīlestību, kuru jums dāvinu. Palieciet savā mazaajā aizslēgtajā mājiņā un guliet.

34. nodaļa

Es aicinu visus. Nāciet pie Manis, un kopā glābsim pasauli, kura bez jūsu mīlestības aizies bojā!

Tie no jums, kuru sirdis ir devīgas un kuros deg mīlestības liesma, Mani sadzirdēs un sapratīs manas bažas. Steidzieties pie Manis, mani draugi, no visām zemes malām!

Es atkārtāju savu aicinājumu gadsimtiem ilgi!

Un no katras paaudzes ierodas tie, kuriem bailes par tuvinieku drošību neļauj mierīgi gulēt. Viņi stājas manā priekšā un strādā manā vadībā. Kopā mēs glābjam pasauli.

Tagad jūs esat tie, kas dzird manu aicinājumu. Es jūs saucu!

Pasaulei ir vajadzīgs glābiņš. Ļaunums to ir apņēmis vairāk kā jebkad agrāk. Noziedzība izplatās un nes nāvi, badu, bailes, nebrīvi un asaras. Arī jūs var piemeklēt nelaime. Nāciet pie Manis, kamēr tas vēl nav noticis! Man vajag daudz draugu, lai izglābtu cilvēci.

Lk 6, 31-36

Es jūs visus bezgalīgi mīlu, gribu jūs izglābt, atbrīvot un atpestīt. Lai nāk pie Manis tie, kas ir vienoti ar Mani mīlestībā un nodomos. Es jūs gaidu. Es atveru jums savu sirdi!

Otrā daļa

1. nodaļa

Es esmu tev, cilvēk, teicis, ka mīlu tevi ar tik bezgalīgu mīlestību, ka piedāvāju tev mūžīgu dzīvi manā valstībā.

Tavs Kungs un Dievs ielūdz tevi, radītu būtni, uz esamību draudzībā un mīlestībā ar tavu Radītāju – neizmērojamo Mīlestību.

Jau tagad, šajā pašā brīdī tev var sākties jauna dzīve, jo Es tevi uzskatu par savu bērnu un vēlos tevi ņemt savā aprūpē, ja tu to vēlēšies. . .

2Kor 6, 2

Mana mīlestība tev atdodas, lai atbalstītu, dziedinātu un mierinātu tevi ciešanās, atvieglotu tev ikdienas nassas, paņemtu tavas sāpes un aizsargātu tevi no pasaules dusmām un naida.

Jes 66, 13

Jes 30, 19-21

Jo smagāk ir tev, bērns, un jo vājāks tu esi, atkarīgāks no citu gribas, nebrīvs, nostrādājies, dzīves nomocīts, izsalcis un bez pajumtes, jo tuvāk Es tev esmu, un jo vairāk gribu tevi atvieglot un arī varu to paveikt. Ja tu Man to atļausi. . .

Pat ja tu būtu visnekrietnākais cilvēks zemes virsū, tas neizmainītu manu gribu – Es vēlos, lai esi manās mājās, jo mīlu tevi. Ļauj Man tev parādīt manu mīlestību, neatraidi Mani, pieņem Mani kā draugu, kurš spējīgs uz visu, jo grib tev palīdzēt, izglābt tevi, izdziedināt, piepildīt ar prieku un spēku.

1Tim 1, 12-14

Tevis dēļ Es varu paveikt visu, ja tu Man to atļausi. Šos vārdus Es saku katram no jums.

2. nodaļa

Mans bērns! Tu Man atbildēji „es gribu”. Zini, ka tava atbilde ir Man uzlikusi pienākumu īpaši rūpēties par tevi līdz pat tavas zemes dzīves beigām. Tavs „gribu” tev nodrošina mūžīgu laimi un manu mīlestību, kuras bezgalību tu vēl nespēj aptvert, taču jau vari to smelties sev un visiem, kurus apveltīsi ar mīlestību. Palēnām tu iemācīsies apieties ar manu bagātību. Jo ātrāk tu sapratīsi, cik maz tev pašai pieder, jo veiklāk to iemācīsies. Es pats tev tajā palīdzēšu.

Jo lūk, šīs mācības sākas tagad un tās turpināsies visu tavu dzīvi, jo Es vēlos, lai tev piepildās visas laimes iespējas, kādas esmu tev izvēlējis.

Cilvēka dvēsele, kas tagad lasi manus vārdus – tavam priekam Es esmu to apdomājis. Es vēlos priecāties par tavu laimi, kad, atgriežoties pie Manis mīlestībā degoša, aizkustināta, pateicības un cieņas pārņemta, tu ieliksi Manās izstieptās rokās savu dāvanu – zemes dotos labumus: pūliņu zeltu un ticības, uzticēšanās, vīrišķības, izturības un pacietības dārglietu pārpilnību, ciešanu briljantus un asaru pērles, visu dzīves grūtību bagātīgo ražu, Man čakli ievāktu.

Es gribu, lai mūsu satikšanās dienā tavs apģērbs būtu spožs un balts, lai neviens trūkums neaizsegtu tavu līdzību ar Tēvu, un lai tu ar lepmumu varētu Man teikt: „Mīļais, lūk, es tev atnesu atpakaļ visu to, ko manā ceļā bijī kaislījis – ar pūlēm es to pacēlu no zemes putekļiem, notīrīju un nomazgāju, lai izrādītu Tev savu mīlestību un savu pateicību par dzīvības dāvanu, par brīvības dāvanu, par mīlestības dāvanu, par Tevi pašu, kas esi man tā atdevies, kā es tagad atdodos Tev”.

Šo laimi, kuru esmu jums sagatavojis, Es vēlos dot katram no jums.

3. nodaļa

Dieva Dēls kļuva par cilvēku un samaksāja savas asins cenu, lai jūs kļūtu par Dieva bērniem. Viņš atgriezta jums zaudēto ģimeni un atvēra jums Dieva valstības durvis, kuras nekad vairs jums netiks slēgtas. Tādēļ, ka viņš tajās stāv, krustā sists, un viņa rokas krustā neļauj Man noslēgt ieeju jūsu priekšā, kaut arī mans taisnīgums to prasītu. Kamēr

1Tim 1, 15

*Ebr 7 24-27;
13,8*

pēdējais cilvēks nebūs izgājis caur vārtiem, Kristus krusts tajos stāvēs kā pestīšanas un jūsu grēku atlaišanas zīme.

Katram, kurš vēlas ieiet Dieva valstībā, ir jāiziet caur šī krusta apakšu. Cita ceļa nav.

Jums ir zemu jānoliecas, apbrīnojot Dieva-cilvēka upuri, jo katra augstprātībā paceltā galva cieti atsitīsies pret krustu, jo neviens no jums šeit neienāk savu nopelnu dēļ, bet gan visi tikai pateicoties Dieva-cilvēka mīlestībai, kurš jūs tā iemīlēja, ka kļuva par jūsu brāli un upurēja sevi šausmīgā nāvē, lai atgrieztu jums jūsu pazaudētās tiesības uz dzīvi draudzībā ar Dievu, jūsu Tēvu.

Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir kļuvis jums par Dieva mīlestības Vārdu, par Viņa nebeidzamās žēlastības apliecinājumu. Dieva Vārds pastāv. *Rm 5, 8*

Dieva neierobežotā žēlastība cilvēkam ir Dieva mīlestības noslēpums. Jūs nekad neizpratīsiet tās dziļumu, taču jums šī mīlestība pieder. Tā ir jūsu, Dievs jums ir to dāvājis, un jūs vienmēr varat rast tajā atbalstu un tai uzticēties. Tā jūs nepievilis. *Rm 8, 32*
1Jņ 5, 11

Tas, kurš pašaujas uz Dieva mīlestību, nevar aiziet bojā.

4. nodaļa

Es esmu mīlestība, un esmu arī jūsu brālis, Dievs, kurš tapa tāds kā jūs – cilvēks, lai varētu kļūt par jūsu tuvāko biedru dzīves laikā un pastāvēt ar jums mūžīgā draudzībā.

Es, jūsu Dievs, vēlos jūsu draudzību vēl pirms to vēlēties jūs.

Es jūs iemīlēju vēl pirms jūs bijāt Mani iepazīnuši. Vēl pirms jūs sagribējāt Mani atrast sev blakus, Es jau biju tur, jau jūs sargāju un jau aizstāvēju jūs Tēva priekšā, attaisnoju un piedevu jums. *5Moz 31, 8*
Jes 44, 22

Es jūs vienmēr brīdinu. Mana mīlestība piesedz jūs un glābj, dod jums spēku un dziedē jūsu brūces.

Es esmu vairākkārt izglābis katru no jums no nāves un invaliditātes. Vēl pirms jūs vērsāties pie Manis – Es jau jums kalpoju ar savu spēku. *Ps 121(120), 5-8*

5. nodaļa

Un tomēr Es varu izveidot draudzību tikai ar tiem no jums, kuri vēlas manu draudzību, proti, ar cilvēka gribu un piekrišanu.

Tiem no jums, kuri Man ir pateikuši „es gribu”, Es vēlos atbildēt, kāda ir mana mīlestība.

Draugs jūs uzlūko ar mīlestības acīm. Viņš jūs saprot. Viņš nenosoda, bet izskaidro un attaisno. No drauga neva-jag kaunēties. Viņš jūs pazīst.

Es redzu jūsu domas, visus jūsu sirdsapziņas dziļumus. Es zinu par jums daudz, daudz vairāk, nekā jūs paši par sevi zināt. Es zinu jūsu apstākļus, jūsu mantojumu, jūsu vājos spēkus, visas labās un sliktās ietekmes. Es pazīstu jūsu pāridarītājus un tos, kas jums nesuši labu. Es zinu katru jūsu dzīves sekundi, katru nodomu, vēlmi, katru domu, pat tik mirklīgu, ka paši to neesat ne pamanījuši, ne atceraties, gluži tāpat kā visu, kas ar jums noticis zīdaiņa vecumā. Māte nesaprot, nezina un pat nenojauš, ko pārdzīvo viņas zīdains, taču Es esmu klātesošs un to visu apzinos vēl pirms jūs esat piedzimuši no savas mātes klēpja.

Vai gan tādēļ Man būtu jābaidās...?

6. nodaļa

Jūs prātojat, kas tā par draudzību, kas jums Man jādod? Un jūs baidāties, jo spriežat par Mani pēc sevis, jūs, kas nepazīstat un neizprotat pašai-ziedzīgu mīlestību. Jo vairāk kāds no jums ir sev saraucis zemes labumus, jo vairāk viņš par tiem baidās. Viņš arī nevēlas pazaudēt neko no tā, kā viņam vēl nav, taču sirdī viņš vēlas un sagaida to nākotnē iegūt.

Vai tā nav? Lai jūsu sirdsapziņa jums atbild... .

Ak, naivie cilvēki! Viss, kas jums ir un kas esat jūs paši, taču ir Mana dāvana. Tas ir apliecinājums, cik ļoti Es jūs mīlu.

Ja būtu citādi, Es jums atņemtu visu, kas jums kaitē un pat jūs pazudina. Taču Es jums atļauju tik daudz, jo tas, ko jūs sakrājat, par ko cītīgi cenšaties, ko iegūstat par spēka cenu, un bieži vien par sirdsapziņas un veselības, jūsu tuvinieku eksistences vai dzīves cenu – veido jūsu sirds attēlu.

Jūsu sirdis parāda Man patiesību par jums. Es zinu, kas ir jūsu dieveklis, kādā verdzībā jūs esat nokļuvuši un cik smagas ir jūsu važas.

Jūs uzskatāt sevi par brīviem, būdami savu iegribu vergi.

1Moz 25, 29-34

Es jums parādu patiesību par jūsu stāvokli, atbrīvoju no meliem, lai jūs ieraudzītu, kādā verdzībā esat paši sevi pārdevuši.

Es cīnos, lai jūs saskatītu sevi patiesības gaismā, jo tikai tad jūs varēsiet iesaukties: „Es gribu būt brīvs!”, vai pat – „palīdzi man, Dievs!”.

Es nepacietīgi gaidu šo jūsu dzīves mirkli, jo mana mīlestība Mani skubina, taču Es cienu jūsu brīvo izvēli, manu dāvanu.

7. nodaļa

Tas, kurš pats ir bezgalīgi brīvs, cieš par to verdzību, kurus mīl. Viņš vēlas, lai tie kļūtu brīvi kā viņš pats. Īpaši sāpīgi tas ir tādēļ, ka viņš var atbrīvot draugu vienā sekundē, ja vien tas šādu atbrīvošanu vēlētos. . .

Jums, mani draugi, ir jāizlemj un jāizvēlas, vai jūs gribat manu draudzību un dzīvi ar Mani pilnīgā brīvībā, vai tomēr vēlaties palikt verdzībā. Es gaidu atbildi no ikviena.

Tiem, kuri Man saka „jā”, „es gribu būt brīvs”, Es pārcertu važas ne vienu reizi vien, taču vienmēr, kad Man to lūdz.

Tādēļ nedomājiet, ka jūsu lēmums ir pēdējais. Nē, tas ir pirmais no daudziem tūkstošiem, un tikai Es uztveru nopietni jūsu „es gribu” – tajā mirklī, kurā tas ticis izteikts, ja Es redzu, ka tas ir bijis patiesi. Tas uzliek Man pienākumu jums pastāvīgi palīdzēt. Tajā Es esmu noturīgs un neturu ļaunu prātu, jo Es pūlos, lai nodrošinātu jums mūžīgu laimi.

8. nodaļa

Es darbojos citādi, kad jūs dzīvojat savu iegribu pakļautībā, un citādi, kad rūpes par sevi jūs uzticat Man vienam.

Ps 37(36), 5

Flp 4, 19

Kamēr jūsu sirds alkst pasaulīgas lietas, tā ir nemiera pilna, jo nekad nezina, vai sasniegs to, ko iecerējusi. Kad tā tomēr sasniedz gribēto mērķi, to apņem bailes no zaudējuma, un sirds jau redz nākamās lietas, kuras vērts dabūt. Iegūstot šīs pasaules labumus – lietas, zemi, bagātību, atzinības, varu pār saviem tuviniekiem, – pieaug jūsu apmierinātība par savu veiklību. Taču jūs nedzīvojat vieni, jūs pamanāt sev apkārt citus tikpat dedzīgus medniekus, un jūsu nemiers pieaug. Jūs baidāties no konkurences, baidāties iepalikt citam, talantīgākam, nežēlīgākam, jaunākam un ar stingrāku „aizmuguri”. Dzīvei ritot, jūsu bailes pieņemas spēkā. Jūs baidāties no slimībām, vecuma, bezpalīdzības, nabadzības, veiksmes zaudējuma un vientulības. Jūs baidāties arī nokrist no virsotnēm, kurās jums ir izdevies uzrāpties. Jūs uztrauc intrigas, apmelojumi, savvērestības, un tie no jums, kuri darbojas pretrunā ar saviem likumiem, zina, ka kuru katru brīdi var stāties šo likumu priekšā. Jūsu sirdsapziņa, apklusināta, vairs nesauc, bet skaļi kliedz – bailes!

Mana griba ir, ka jūs sasniegtu savas verdzības apziņu.

Ja jūs negribat Manī klausīties, apdomāties, mainīt savu attieksmi pret saviem tuviniekiem un pārstāt viņiem darīt pāri, Es pieļauju, ka jūsu rīcības sekas pavēršas pret jums pašiem. Bieži vien Es dodu jums daudzus gadus laika, lai atjēgtos. Šajā laikā Es jums palīdzu paveikt katru, pat vismazāko labo darbu, ko gribat dot pasaulei. Es tā rīkojos tādēļ, ka nāves dienā tas var izrādīties jūsu vienīgais īpašums, pēdējā iespēja tikt attaisnotiem un tātad izglābties.

Ja invaliditāte, ilgstoša slimība, nabadzība, ieslodzījums, bads, bezdarbs, apkārtējo nosodījums, vientulība vai īpašuma zaudējums var kļūt par jūsu glābiņu, tad Es pieļauju šo sāpīgo dziedināšanu.

Tāpat kā Es to pieļauju saviem draugiem, lai viņus beidzot attīrītu un izkausētu ugunī viņu sirds zeltu. Taču kopā ar viņiem esmu Es. Es viņus mācu, atbalstu, baroju, un visos ciešanas nesošos notikumos Es viņus stiprinu ar savu spēku.

Tādēļ viņi Mani nelamā, nesūdzas, un neviena nelaime viņus nebiedē. Jo vairāk viņi Mani mīl, jo vairāk Man uzticās. Viņi zina, ka esmu klātesošs, un viņos mīt prieks par manu atbalstu.

Mani draugi zina, ka Es viņus mācu aiz mīlestības un vedu pa grūtiem ceļiem, lai viņi norūditos un taptu stiprāki. *Ps 23(22)*

Viņi zina arī to, ka visu šo ceļu Es esmu nogājis vienatnē viņiem pa priekšu, bet ar saviem draugiem dalos tikai tajā, kas tiem neizvietoams. Es viņus sargāju no nevajadzīgām ciešanām, ar kurām šī pasaule ir tik pārbagāta, *5Moz 33, 12*

un Es piepildu viņu sirdis ar savu mieru.

Vai jūs arvien sakāt Man – „es gribu”...?

9. nodaļa

Es esmu neskaitāmas bagātības kungs, un Es vēlos tajā dalīties, vēlos redzēt jūsu prieku.

Bērns, tu Man sagādā lielu prieku, kad pievērsies mūsu sarunām ar aizrautību, gaidām un ieinteresētību tajā, ko Es tev šodien pateikšu un ko jaunu tu uzzināsi. Es priecājos tāpat kā jebkurš tēvs, kura bērnam iepatikusies jaunā dāvana. Un Man ir skumji, kad manas dāvanas netiek novērtētas, jo Es taču rūpīgi tās izvēlos, un īpaši tev tās esmu veltījis (jo katram no jums Es dodu ko citu).

Es zinu, ka pienāks laiks, kad jūs pamanīsiet manas rūpes un sapratīsiet, ka viss, ko Es esmu jums lēmis, ir manas mīlestības dāvana. *Ps 33(32), 3-5*

Es esmu bezgalīgi pacietīgs, gaidot jūsu sapratni un jūsu atbildi.

10. nodaļa

Jūsu „es gribu” nav tas pats, kas vārdi „es gribu Tev kalpot un iet kopā ar Tevi”.

Jūsu pirmais apzinātais „es gribu” atzīst Mani par jūsu Tēvu, vai biežāk par Radītāju, Kungu, Dievu. Izvēlieties starp ticību Man un neticību!

Ar šo „es gribu” jūs liecināt par Mani, pret pasauli, kas apgalvo, ka Es neeksistēju. Jūs apliecināt, ka esat „radīti” un tātad „atkarīgi”, un Es jums atbildu: „Jā, Es esmu jūs atsaucis uz esamību no mīlestības, un mana mīlestība pastāv, jo Es esmu mīlestība”.

Jer 31, 3

Jes 43, 1

Ef 2, 4-6

Ef 1, 7

Mīlestība jums piedāvā dalību pašā laimes pilnībā.

Mīlestība ir jūs izpirkusi un piedāvājusi jums būt par

Dieva bērniem.

Mīlestība ir jums dāvājusi brīvību.

Mīlestība arvien sauc: „Bērni, jūs esat mīlēti! Visi! Un vienmēr!”

Mīlestība – Dievs katrā dzīves sekundē jums norāda, ka ir jūsu mīlošais, rūpīgais Tēvs, kurš uztrauga jūsu bērnišķīgo neapdomību, pamāca vecākos bērnus un pavada tos uz atziņas un sapratnes tuvumu, kad tie ir izauguši un to vēlas.

11. nodaļa

Jūsu pieaugšanas laiks ir atšķirīgs, katram citāds. Daudzi no jums vēlas palikt bērnības stadijā līdz pat nāvei.

Kas priecē un izklaidē zīdaiņi un mazu bērnu? Tas, kas ir patīkams. Uz visu, kas nav patīkams, tas reaģē ar kliegšanu, raudāšanu un dūsmām.

Kas aizrauj vecāku bērnu? Rotaļa, izklaide, brīvība. Pārējais nāk ar piespiešanos, pūlēm, kā traucēklis patīkamā baudīšanai, tas ir nepieņemams, ir „sliktais” un modina pretestību. Tik daudzi no jums saglabā šādu attieksmi līdz pat nāvei. . .

Un kas viņiem esmu Es?

„Dieviņš”? Dievs, kurš nevienam netraucē darīt to, ko tie vēlas, jo ir „tik labs”?

Dievs, kurš pieprasa izrādīt cieņu katru nedēļu stundas garumā un, ja cilvēks izpilda šo pienākumu, Dievs viņu svētī, jo ir apmierināts. . . ?

Maigs un pret cilvēku vājībām iecietīgs Dievs, ar kuru var kaulēties, kuru var uzpirkt, padarīt neobjektīvu. . . ?

Vai varbūt Es esmu atriebīgs un skaudīgs Dievs, kurš valda pār jums ar pātagu rokā, kurš uzsūta jums slimības, nelaimes un karus. . . ?

Tāls un tik varens Dievs, ka cilvēku problēmas viņu neskar tāpat kā jūs maz uztrauc skudru problēmas. . . ?

Varbūt Es esmu tas, kurš izdālā labumus saviem mīluļiem un dod svētību viņu bagātībai, interesēm, citu apspiešanai, viņu zemiskajām darbībām, jo tie paliek bez soda, kamēr „grēciniekus” Viņš soda ar nabadzību, invaliditāti, slimībām, badu, zaudētiem kariem un nāvi?

KAS ES JUMS ESMU?

Dievs vai dieveklis? Pagāniskās magijas produkts vai radīts jūsu pašu izkropļotajā iztēlē no bailēm, naida un iekāres?

Atbildi Man, cilvēk, kas Es tev esmu...?

12. nodaļa

Es gribu, lai jūs ieskatāties savas sirds dziļēs un iztīrāt to no visa, kas kropļo manu tēlu. Izmēziet nepatiesas iztēles paliekas! Nomazgājiet to, kas Mani padara jums līdzīgu.

*Ps 103(102),
10-12*

Jūs esat ietērpusi Mani (!) savās cilvēciskajās kroplībās: nepastāvībā, neobjektivitātē, uzpērkamībā; savās emocijās: dusmās, atreibīgumā, sīkumainībā, aizvainojamībā; savos grēkos: cietsirdībā, augstprātībā, vienaldzībā pret savu postu, kas taču ir jūsu pašu mīlestības un žēlastības trūkums pret līdzcilvēkiem.

ES JUMS ESMU PATEICIS, KAS ESMU. ES ESMU MĪLESTĪBA!

Jes 49, 15

To visu, kas pretojas patiesai mīlestībai, dāvinošai mīlestībai, labdarošai mīlestībai, mūžīgi esošai un vienmēr vienādi bezgalīgi klātesošai it visā, kas aicina uz esamību – to visu iztīriet no savām sirdīm. Izmetuši savas iztēles, prāta un emociju radīto piesārņojumu, jūs atbrīvosiet vietu Man, lai Es varētu ienākt un piepildīt jūs ar Sevi.

13. nodaļa

Līdz šim Es esmu runājis par savu mīlestību pret jums, neraugoties uz to, vai atbildat Man ar mīlestību, vai neieredzat Mani, vai arī jums viss ir vienaldzīgs.

Tagad Es jums pastāstīšu, kas notiek ar tiem, kuri beidzot izaug no puīšu vecuma un ārpus sevis sāk pamanīt pasauli, tās netaisnīgumu un ciešanas, un kuri tādēļ jautā par mērķi, savas dzīves un visas cilvēces eksistences jēgu, un meklē atbildes.

Nedomājiet, ka tas neskar jūs, kas esat audzināti ticībā manam Dēlam. Varbūt tieši jums ir visvairāk nepieciešams atmosties.

Tādēļ, ka sliktāk ir jums dzīvot blakus patiesībai, tajā neieejot, nekā maldīties, to meklējot.

Lk 11, 23

Mans Dēls ir teicis: „Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani”.

Mans vārds ir pasaules taisnība. Tas, kurš to nepieņem pilnībā, to nepieņem vispār.

Nevar pieņemt no manas taisnības tikai to, kas nu kuram iepatīkas. Dieva Vārds ir mīlestības mācība, un, kurš to pieņem, tā viņā attīstās, aug, nes augļus, kas ir redzami pasaulei.

Jņ 15, 5, 9-10

Ja kāds izliekas, ka ir to pieņēmis, taču sirdī vadās pēc mīlestības pret sevi pašu, viņš nokalst un nevar nest augļus, jo viņā nav manas dzīvības. Pirmais un brīnišķīgākais auglis ir līdzība ar Mani. Un kādu gan tēlu jūs rādāt pasaulei?

14. nodaļa

Viņš, kurš dod dzīvību un nāvi, izvērtēs jūsu dzīves ražu. Sniedziet Viņam sevis izaudzētos augļus, jo jūs esat Viņa nomnieki, un šeit jums nekas nepieder, izņemot pašu pūles, neatlaidību un sviedrus uz šī lauka, kuru Viņš ir nodevis jūsu lietošanā.

Lai palīdzētu to saprast, Es jums izstāstīšu līdzību: „Kāds ķēniņš, vairāku dēlu tēvs, nolēma, ka iedalīs katram no tiem rūpalu, lai viņi varētu patstāvīgi strādāt, katrs savā lietā. Ķēniņš gribēja, lai dēli būtu lepnī ar savu ražu, kad to pārvedīs tēvam. Vienam viņš uzticēja aitas un ganības, otram – laukus un arklu, un graudus, trešajam – laivu un tīklus, un ūdeņus pārziņā, citam tika ūdensdzirnavas, nākamajam – dzirde un skaista balss, un tā viņš apdāvināja visus. Vēl ķēniņš dēliem sacīja: „Es esmu savā pilī, un katrs no jums var mani apmeklēt dienā un naktī, lai lūgtu padomu. Un, ja jums būs nepieciešama palīdzība, es to sniegšu. Ja jūs piemeklēs slimība vai dabas nelaipe, sauciet mani palīgā. Es atnākšu un jūs izglābšu. Un, ja kāds no jums vēlsies manu klātbūtni, es atnākšu un palikšu, lai viņu atbalstītu, jo es jūs milu un vēlos būt ar jums kopā.”

Taču neviens viņu nesauca un viņa palīdzību nelūdza.

Dēli sastrīdējās. Tas, kuram tika aitas, gribēja arī zemi un atņēma to brālim, un, kad viņš pretojās, to nogalināja. Graudus viņš apēda, tāpēc zeme palika neapsēta, jo viņš nevēlējās to apstrādāt, bet tikai turēt īpašumā. Vilki noplēsa aitas un savairojās. Tas, kura pārziņā bija dzir-

navas, iekāroja laivu un zivis, atņēma to brālim, taču neprata zvejot, saplēsa tīklus, bet laivu nogremdēja, un bads piemeklēja gan viņu, gan viņa brāli zvejnieku. Viņi darīja cits citam ļaunu, taču pie tēva nevērsās, jo viņiem bija kauns. Taču tēvs visu redzēja, un viņam sāpēja dēlu ne-taisnība, tomēr viņš ticēja, ka tie attapsies. Tikai jaunākais dēls viņu apciemoja un pajautāja: „Tēvs, vai gribi, lai es tev dziedu un spēlēju?”, jo mīlēja tēvu. Kēniņš nopriecājās un sacīja: „Es esmu tevi apdāvinājis, lai tu būtu laimīgs, un lai laimīgi būtu tie, kuri tevi sadzirdēs. Dziedi, dēls, par manu mīlestību pret tevi, sludini manu mīlestību pasaulei, jo tamdēļ es tev esmu devis dzirdi un balsi. Arī es klausīšos. Un, kad tu izpildīsi manu gribu, es tevi pasaukšu, nosēdināšu sev blakus un atdošu tev mantojumā tavu brāļu daļu.”

Tāda ir zeme. Katram no jums Es esmu devis kādu daļu – uz laiku. Katru no jums Es pienācīgi apgādāju saskaņā ar viņa darba lauku, kuru tam atbrīvoju. Taču jūs nevēlaties manu palīdzību, kaut gan manu plānu līdz galam nezināt. Ja katrs no jums ar pateicību pieņemtu manu dāvanu un censtos to attīstīt saskaņā ar maniem padomiem (jo Es jūs pazīstu, mani bērni, daudz labāk, nekā jūs paši sevi pazīstat), visa mana zeme kļūtu par bagātību pilnu dārzu, kurā jūs visi kopīgi priecātos par pārpilnību, daloties ražā un palīdzot cits citam saskaņā ar maniem padomiem. Un Es būtu ar jums kopā visā savā karaliskajā majestātē. Un katrs no jums Man pateiktos par manām dāvanām, kas jums palīdzējušas kļūt par šīs valstības dalībniekiem. Taču jūs esat greisirdīgi, skaudība jūs nogalina un ved uz noziedzības ceļu. Jūs nezināt, ko Es esmu jums paredzējis, un arī negribat to zināt. Jūs rīkojaties patvaļīgi un maldāties, vedot sevi un savus brāļus uz bojāeju. Tā vietā, lai strādātu, jūs izvēlaties saraust. Jūs izšķērdējat manas dāvanas. Tikai tie, kuri Mani mīl un ciena kā savu Tēvu un Kungu pār visu, kas ir un ko Es atļauju jums izmantot, tikai mani mīlošie dēli uz Mani paļaujas un vēlas rīkoties Manis dēļ un saskaņā ar manu gribu. Viņi vēlas Man pakalpot.

Un mana griba ir, lai jūs visi cits citu mīlētu.

Jņ 13, 34-35

15. nodaļa

Jņ 13, 12-17

Tie, kuri vēlas Mani darīt laimīgu, kalpo saviem tuviniekiem savu iespēju robežās, kādas esmu viņiem devis. Kalpo – jo tā ir vienīgā forma, kādā var izpausties jūsu mīlestība pret Mani un līdzcilvēkiem.

Otrs jūsu „es gribu” ir „es gribu dzīvot ar Tevi, Tēvs, klausīties Tevī un cienīt Tavus likumus”.

Jņ 15, 5, 7-10

Trešais „es gribu” ir sava likteņa pilnīga nodošana manās rokās, lai Es varētu vest jūsu dzīvi saskaņā ar saviem nodomiem, jo Es esmu jūs radījis tādus, par kādiem jūs varat kļūt, ar Mani sadarbojoties.

Jņ 17, 17-19

Es esmu neizmērojami bagāts un uzticams līdzgaitnieks, un mani padomi un palīdzība nodrošina veiksmi mūsu kopīgām darbībām, svētī tās un dod izaugsmi.

Ķēniņa dēli izniekoja sev uzticētās īpašuma daļas, nopostīja zemi, bet aitas nomainīja pret vilkiem. Viņi paši sevi apkaunoja, bet saviem brāļiem atnesa nāvi, nabadzību un badu. Taču tas dēls, kurš mīlēja tēvu, viņam uzticējās un rīkojās saskaņā ar viņa padomiem – spēlēja un dziedāja, sludinot visiem ļaudīm sava tēva mīlestību, tādā veidā darot viņus laimīgus, un no viņu laimes arī pats kļuva laimīgs. Ķēniņu, savu tēvu, viņš piepildīja ar prieku, jo bija kļuvis viņam līdzīgs. Nevis saņemtās dāvanas skaistumā slēpjas līdzība, bet gan labā dāvināšanā – tā pasaule pazīst ķēniņa dēlus.

Jņ 13, 35

Es esmu visa labā devējs.

Es vēlos, lai jūs dāvinātu pasaulei manas bagātības.

Kā lai pasaule atskārst, ka Es esmu labs, ja jūs tai neparādāt manu patieso seju...?

Visbeidzot, vai taisnīgs dēls nerūpējas par sava Tēva, bezgalīgas majestātes, dāsnuma un žēlastības Ķēniņa godu...?

Bērni! Atbildiet, kādu liecību jūs sniedzat par savu Tēvu...?

16. nodaļa

Jņ 14, 23

Es jums teicu, ka jūsu otrs „es gribu” ir vēlēšanās dzīvot ar Mani, jo jūs jau zināt, ka Es esmu labs un manas norādes ir pareizas, un ir gudri tās ievērot. Jūs cenšaties izvairīties no

tā, kas ir ļauns manās acīs – kā Es esmu jums to teicis. Jūs izpildāt tos pienākumus, kurus mana Baznīca ir uzlikusi, un jūtaties taisni Manā priekšā. Arī jūsu sirdsapziņa jums maz ko pārmet, jo tā vēl ir bērna sirdsapziņa. Tā saprot formālus aizliegumus un sodus, un maz satraucas par jūsu sirds patiesību. Jūs dzīvojat manas Baznīcas robežās un uzskatāt sevi par godīgiem un ticīgiem cilvēkiem.

Taču Es vēl aizvien ilgojos pēc tikšanās ar jums. Es karsti vēlos, lai jūs Man uzticētos, jo Es zinu, ka jūs Man ticat, taču Es vēlos jūsu draudzību.

17. nodaļa

Es stāvu jūsu priekšā, arvien tas pats dzīvais, jūs mīlošais Jēzus, jūsu Pestītājs, kurš pieņēma briesmīgu nāvi, lai izglābtu katru no jums.

Es mīlu ikvienu no jums ar bezgalīgu Dieva mīlestību, un vienlīdz bezgalīgi vēlos, lai jūs Man atbildētu ar to pašu – vēloties kā cilvēki.

Jņ 15, 12-17

Es kļuvu par jūsu brāli – par cilvēku – mūžīgi, jo mūžība ir Dieva dabā, un te nu Es esmu – jūsu visu dēļ.

Es vēlos gādāt, lai vārgā mīlestības liesmiņa, kas jūsos knapi mirguļo, katrā no jums iedegtos ar spēcīgu liesmu, kas jūsos sadedzina visu, kas netīrs, nešķīsts un Dieva bērna necienīgs. Lai, aprijusi biezos ķermeniskas dabas mūrus, kurus esat ap sevi cēlušī, tā atsegtu pasaules priekšā savu Dieva līdzības spozmi. Lai jūs kļūtu par mīlestības uguni, par manu bāku pasaules tumsībā.

1Jņ 4, 16-21

Es vēlos, lai ikviens no jums atbrīvotos no visiem nebrīves un apspiešanas apstākļiem, lai bailīgais kļūtu drosmīgs, satrauktais – bezrūpīgs, mantkārīgais – devīgs, skumīgais un par savu nākotni nepārlicinātais – priecīgs un drošs, jo Es domāju par viņu. Es par viņu gādāju, Es viņu apgērbju, baroju, un Es dalīšu ar viņu savu māju.

Jņ 15, 7-11

Es vēlos, lai jūs patiesi kļūtu par to, kas jūs esat, kā tas notika ar maniem mācekļiem, kad Dieva Gars viņus piepildīja un piesātināja ar sevi.

18. nodaļa

Lai jūsu vājā un svārstīgā cilvēka daba nostiprinātos Dievā, Mīlestības Gars, Gudrais Skolotājs, visa nepieciešamā Devējs jūs mīl un vēlas kalpot ar savu spēku ikvienam no jums, kurš Viņu ielūgs savas sirds mājās. Viņš jūs iemācīs mīlēt. Viņš atvērs jūsu acis un parādīs jums manu mīlestību, manu klātbūtni, un sagatavos jūs draudzībai ar Mani.

Jņ 14, 15-18, 26

Svētais Gars, Dieva Bezgalīgās Mīlestības cēlonis, ir starp jums. Viņš gaida, un, kad jūs alkšiet Dieva, Viņš tūlīt būs klāt, lai jūs spēcīnātu, sasildītu un apgaismotu. Viņš jūs atved pie Manis, jo Viņš ir kā māte, kas dāvā un māca mīlestību ar savu klātbūtni.

Jņ 16, 13-15

19. nodaļa

Jūs lasāt manus Rakstus. Jūs zināt, ka esmu apsolijs jums Dieva Gara, Mierinātāja Gara un jūsu Skolotāja palīdzību. Viņa pārziņā ir dažādas Dieva dāvanas, un Viņš vēlas vienmēr būt jūsu līdzgaitnieks. Dievs ir viens, un Viņš pats savā pilnībā vēlas iemānot dvēselē, kas Viņu sauc, vēlas un gaida. Un jūsu gaidas nav pasivitāte, bet gluži pretēji, tā ir modrība un sagatavošanās Kunga atnākšanai.

Jņ 15, 26

Lai Viesis ierastos, saimniekam jāiededz vēlēšanās gaismiņa, jāatver mājas, savas sirds, durvis, un paļāvīgi jāgaida, jo Dievs viņu nepievlis, kad redzēs sagatavošanos, kas dvēselē veikta ar gribas un prāta spēku un sirds ilgām.

Atkl 3, 20

Visuaugstais Dievs ir savas godības pilns, un Viņam nav vajadzīgas tukšas cilvēku ceremonijas, ja tās nepauž patiesu pateicību un pielūgsmi cilvēku sirdīs. Ne jau svētnīcās jūs pieņemat Dievu – Vissvētāko, kurš neietilpst visumā, – bet gan garā un sirds patiesībā.

2Kor 3, 17-18

Sauciet Svēto Garu, klausieties Viņa klusos vārdus savā sirdsapziņā!

Jņ 4, 23-24

Ef 3, 14-19

Ļaujiet Viņam darboties jūsos, uzticieties Viņa mīlestībai, gudrībai un spēkam!

Ef 4, 30-32

Ļaujieties Viņa vadībai, un Viņš jūs nekļūdiģi aizvedīs pie jūsu uzdevuma – sadarbības ar Mani, lai glābtu pasauli.

20. nodaļa

Mani sakramenti ir zīme un pierādījums manai mīlestībai pret jums, taču tie sekmīgi atklās savu spēku jūsu dvēseles tikai tad, kad tiks pieņemti sirds atklātībā.

Nometiet maskas, jo Dievs redz jūsu sirds patiesību un atbalsta jūs un dāvina saskaņā ar to. Tādēļ Es pacelšu un pabarošu katru, kurš no visas savas sirds Mani sauc, lūdz piedošanu un pestīšanu, un meklē Mani pasaules tumsībā, taču Es novērsīšos no tiem, kuri izmanto manu žēlastību un grib Mani maldināt, lai pievērstu sev pasaules skatienus un aplausus. Jūsu formālā piederība Man neko nenožīmē, un Es neatzīšu tos, kuri skaļi sauc „Tēvs, es Tev kalpoju”, bet kalpo savai slavai. Viņi parāda savas dabas nabadzīgumu, rotātu manās krāsās, un tādējādi viņi nīcina manu darbu, un manu Svēto Vārdu padara par pasaules apsūdzību un apmelojumu mērķi.

Mt 6, 1

Mt 7, 21-23

Mt 6, 2-5

Tādi jūsu starpā ir tie, kuri ir atraidījuši Dieva Gara palīdzību un iet paši caur dzīvi, rīdami bagātīgās dāvanas, kādas esmu tiem devis. Cilvēks, kurš paļaujas pats uz sevi, neko labu nenesīs.

Jūsu ienaaidnieks ir varens un viltīgs, viņš zina jūsu vājības un būvē uz tām savu stratēģiju. Tāpēc tas, kurš uzskata, ka ir brīvs un viņam nav vajadzīga mana palīdzība, kļūst par melu, naida un dumpja gara verdzības upuri, un tā viņš attālinās no Manis arvien vairāk, padarīts akls un lepnuma pilns.

Un Es taču esmu tuvu, un Es vēlos veidot draudzību ar ikvienu no jums.

Tādēļ Es jūs lūdzu, bērni, rūpējieties par savas sirds tīrību! Pārbaudiet savus nodomus, plānus, nolūkus un savas vēlmes Svētā Gara gaismā, jo Viņš jums noteikti palīdzēs, ja vien Viņu lūgsiet. Vēlieties satīkties manā patiesībā! Nesargājiet sevi no patiesības par jums pašiem, nemelojiet sev, neaizbildinieties, netaisnojieties! Labāk Es pats to izdarīšu. Es jums noteikti piedošu. Tomēr ir vajadzīgs, lai jūs skaidri ieraudzītu, kādi esat, un varētu lūgt Dieva Gara palīdzību un spēku izmainīt jūsos to, ko jūs uzskatāt par ļaunu, nešķīstu un traucējošu savā ceļā pie Manis.

Mt 6, 31-34

Mt 7, 1-5, 13-14

Es varu jūs izmainīt. Es varu jūsu labā izdarīt visu, ja vien jūs paši to gribēsiet un šajā vēlmē paliksiet.

Jņ 14, 26

Tādēļ, mani bērni, lūdziet Patiesības, Gudrības un Gaismas Garu jums palīdzēt iepazīt sevi. Un nesalīdziniet sevi ar citiem cilvēkiem, jo katrs nes savu nastu.

Skatieties, kas Es esmu, un kas esat jūs.

Kāds ir mans svētums, un kāda ir jūsu iekāres un ne-taisnības pilnā daba?

Kāda ir mana mīlestība pret jums, un kāda ir jūsu nepateicība un bezjūtība?

Lk 15, 17-20

Un pēc tam padomājiet – Es taču jūs mīlu un vēlos saņemt pretmīlestību no ikviena.

Un nāciet pie Manis kā pie Tā, kurš jūs mīl, kā skrienat pie sava drauga, tēva, brāļa, vadītāja. Nāciet, lai darītu Mani laimīgu, un mēs kopā priecāsimies, bet par to, kas ir bijis agrāk, vairs nebūs ne runas.

Jņ 14, 23

Tam, kurš vēlas draudzību ar Mani, jau tā pieder, un Es palikšu viņam blakus mūžīgi. Tad mēs sapratīsimies, un mūsu vēlmes kļūs kopīgas.

21. nodaļa

Atsauc atmiņā, meitiņ, to brīdi, kad tu pirmo reizi pie Manis vērsies, vēloties sarunāties ar Mani kā ar draugu. Atceries! Es tev toreiz pajautāju: „Saki Man, no kā tu baidies?”

Un tu Man uzskaitīji visas savas bažas – visu to, ar ko tevi biedē pasaule un jūsu ienaidnieks. Tu Man atdevi visas savas bailes, un Es tās pieņēmu un paturēju prātā.

Pēc tam Es gribēju, lai tu Man atklāj, kas tevi satrauc, un tu Man izstāstīji savas raizes, šaubas un nožēlu. Es tevī uzmanīgi klausījos un visu atceros. Es tev toreiz apsolīju, ka tu kļūsi par liecinieci notikumiem, kurus paveikšu tavai tautai un ka tu piedalīsies Manās darbībās. „Vai tu Man tici?” – „Jā”.

Un Es tev atbildēju, aicinot tavas tautas dēlu par manu cilvēku līderi (tajā pašā dienā radio ēterā tika paziņots, ka kardināls Karols Vojtila ir ievēlēts par pāvestu). Es tev pastāvīgi atbildu, un tas, ko Es tev tagad saku, arī ir tava līdzdalība, jo citiem cilvēkiem tas kļūs par palīdzību ceļā pie Manis, un vēlāk – ar Mani kopā, kalpošanā trūcīgajiem.

Par „izredzēto” var kļūt ikviens no jums, ja vien noturēsies pie Manis. Nevar tā notikt, ka Es atstātu vai atraidītu to, kurš vēlas manu draudzību. Ikvienam Es parādīšu viņa uzdevumu manā lomā, un tas būs tāds darbs, kuru viņš labprāt izpildīs, ja gribēs, jo tam viņš ir ticis nozīmēts vēl pirms savas piedzimšanas, un tajā viņš uzrādīs vislielākos panākumus un gūs visvairāk prieka. Tādēļ, ka jūs, bērni, Man esat svarīgi.

Tu tam esi pierādījums, tu pati esi Mana lieciniece. Un kas par to, ka esi vāja, ka šaubies, ka slimo un tev nav daudz spēka, un ka nevari strādāt fizisku darbu? Es taču esmu tev devis skaistu daļību manā pasaules glābšanas uzdevumā. To, ko tu dari, neviens cits Manis dēļ neizdarītu, jo šim uzdevumam Es izvēlējos tieši tevi. Es esmu tevi arī attiecīgi apveltījis (...), un tā kā tu esi pieņēmusi MANAS DĀVANAS, tās tevī attīstās un nes augļus jums par labu.

Tevī ir uzticība manai gudrībai un ticība maniem likumiem cilvēcei, kurus esmu tev parādījis. Tevī ir izturība un pūles, par spīti atsaucības trūkumam, nepatikai, aizdomām un apmelošanai, par spīti vientulībai, kārdinājumiem, mazdūšībai un apdraudējumam, ko Es pieļauju, lai atbrīvotu tevi no jebkādām pasaulīgām cerībām. Un Es priecājos, ka tu arvien pilnasinīgāk padodies maniem centieniem – tas ir manāms tajā, kā tu Man stāsti par savu uzticību un mīlestību pret Mani.

Vai tu vēl arvien domā, ka tevī tās nav...?

Taču ar savu kalpošanu tu liecini, ka mīli Mani.

Patiesa mīlestība ir pilnīga atdošanās sevis izredzētajam. Tā ir savas personas padošana Mīlotā gribai, jo šajā padevībā izpaužas uzticība. Un pilnībā uzticēties var tikai tam, par kuru ir pārliecināts, ka viņš mīl, ka nekad nepametīs, nedarīs pāri, un ka viņš uzņemas atbildību par tā likteni, kurš uzticas.

Uzticība ir cilvēka atbilde. Jo plašāka ir tās teritorija, jo vairāk brīvības tā jums dod. Tam, kurš ir pārliecināts, ka par viņu rūpējas kāds cits, ne par ko vairs nav jāuztraucas. Tas, kurš zina, ka ir bezgalīgi un mūžīgi mīlēts, vairs nav viens, un viņš nemeklē citu mīlestību, bet dzīvo mierā, brīvs no bailēm un ļaunām nojausmām, jo viņš zina, ka Mīļotais uzrauga, sargā un prot aizstāvēt cilvēka neaizsargātību. Tādēļ viņš var nolikt ieroci, bruņas un vairogu un iet viegli,

Flp 4, 19

bīvi, rādot cilvēkiem laipnu seju un smaidu.

Es tuvojos katram no jums. Es vēlos izzināt jūsu bailes, sarūgtinājumu un ciešanas, lai noņemtu tās no jūsu pleciem, jo Es varu tikt galā ar visu, ko jūs Man labprātīgi uzticat.

Skatieties – ne Es gribu jūsu cieņu, ne pateicību, bet gan jūsu nastas.

Es nevēros pie jums, lai runātu par sevi pašu, bet jautāšu par to, kas jūs nomāc un satrauc.

Es jums tuvojos, lai jūs izglābtu, darītu jūs laimīgus un apdāvinātu, taču tik maz jūsu starpā ir to, kuri Man tic. Tik maz ir manu ļaužu bērnu, kuri vēlas manu draudzību. . .

1Pēt 5, 7

Ps 50(49), 15

Jes 66, 13

Jes 51, 12

22. nodaļa

Es esmu teicis, ka Dieva valstībā neieies tas, kurš nepiedzims no jauna. Ja jūs neklūsiet kā bērni. . .

Bērns mīl un uzticas. Viņš nešaubās, ka ir mīlēts, netur aizdomās par nodevību, un viņā nav nekā cita kā vien skaidras jūtas.

Bērni, kurus atstājušas pašu mātes, pieņemti mājās bez mīlestības, maiguma un smalkjūtības, ir kā slimi putnēni, kuri nezina prieku, jautrību, smieklus, un nomirst mīlestības badā. Uz katru sievieti viņi skatās ar cerību, ka varbūt viņa to pieņems, iemīlēs, padarīs par saviem. Viņi vēlas tikai vienu – „būt mīlēti” – un neviens no viņiem netiesā, netur aizdomās, nesaskata ļaunumu, dumību vai neprasmī tajā sievietē, kura varētu viņu pieņemt.

Visvairāk par visu viņi vēlas „būt mīlēti”, izredzēti, atzīti par savējiem. Tam, kurš grib viņu pieņemt, bērns uzticīgi un pilnīgi atdodas. Tā notiek salauztu un grēcīgu cilvēku starpā.

Un Es?

Mani, Dievu, jūsu Tēvu, jūsu Glābēju, pašu mīlestību, gandrīz neviens nealkst, gandrīz neviens negrib Man sevi uzticēt, gandrīz neviens nenovēl sev „būt mīlētam” no Manis, patiesi kļūt par manu bērnu, un tāvad pilnībā un uz visiem laikiem.

Vārdi neko nenozīmē. Par jums Man stāsta jūsu attieksme pret Mani.

Jņ 3, 1-10

Mk 10, 15

Kurš gan no jums Man patiešām uzticas...? Vienmēr...?
It visā...? Un ar visu savu būtību...?

*Es pateicos un uzticēju Kungam sevi un visus, kurus
atcerējos. Kungs man nopietni atbildēja:*

– Katrs pats par sevi atbild. Uztici Man sevi (pilnībā),
un caur tevi Es svētīšu daudzus citus.

*

Trešajā daļā Es tev, bērns, pastāstīšu par savu dzīvi ar
tiem, kuri Man sevi uztic un paliek šajā lēmumā.

Trešā daļa

1. nodaļa

Es, Jēzus, esmu vienīgā patiesā mīlestība, kuru jūs varat sastapt savā dzīvē uz zemes. Es esmu mīlestība, kas pastāv nemainīgi, nesatricināmi. Katram, kurš Mani vēlas, Es sevi upurēju vienlīdz dāsni un bez iebildumiem. Es neuzstādu jums noteikumus un prasības, Es tikai saucu, aicinu, ielūdzu uz karaliskām dzīrēm. Bet jūs atsakāties Man ticēt, baidāties no Manis, jo vēl arvien redzat manu krustu kā ciešanas un nāvi, nevis Mani pašu, kurš pieņēma šo krustu, lai paglābtu jūs no nāves un pasargātu no ciešanām.

Jes 53, 5-6

1Jņ 4, 9-10

Mīlestība nerada sāpes. Mīlestība vēlas pārņemt mīlotā cilvēka sāpes.

Es, Dievs, kļuvu par cilvēku tādēļ, lai visu cilvēci izglābtu no bojāejas, lai Es pats aizsegtu jūs Tēva taisnības priekšā. Un Es jums neteicu, ka jūs paši gribējāt tādu likteni un nesīsiet atbildību par savas izvēles sekām, jo Es neatnācu jūs tiesāt, bet glābt ar savu upuri. Es jums sludināju savu bezgalīgo, neizmērojamo un mūžīgi ilgstošo mīlestību līdz pat savai nāvei un caur nāvi.

Rm 5, 8

Es tik ļoti jūs mīlu, jūtu jums līdzīgu un vēlos jums palīdzēt, ka esmu atteicies no savas slavas un paslēpies mazītnā maizes gabaliņā, lai ikviens no jums varētu Man tuvoties bez bažām. Es esmu jums pilnībā atdevies.

Es ar ilgām gaidu tevi, cilvēk. Mana vienpusējā mīlestība vēl arvien tic, ka tu iepazīsi To, kurš tevi mīl, un tuvināsies Man.

Un, ja kādu dienu, attapies no ilūzijām, pagrimis un bezcerīgs tu beidzot izlemsi pienākt un pajautāt: „Vai Tu joprojām mani vēlies, Kungs?“, tad atbildes vietā manas

Ech 18, 23

caurdurtās rokas tevī apņems un apskaus līdz sirds dziļumiem. Es apņēmsu tevī ar savu prieku, apskatīšu tavas rētas, kuras tev uzlikusi nežēlīgā pasaule, izārstēšu slimības, apslāpēšu nemieru un asaras, jo patiesa mīlestība dāvina, piepilda un pati sevi atdod tam, kuru mīl.

Mīlestība meklē atbildi, tādēļ ir kautrīga un klusa. Tā sevi neuzspiež, neuzbāžas, nemudina, jo taisnības labad tā vēlas pretī saņemt vienlīdz godīgu atbildi.

Mīlestība gaida ar cerību, ka tiks ievērota. Un, kaut arī tā dara visu sava mīlotā cilvēka labā, tā rīkojas slepus, lai sevi neuzspiestu.

Mīlestība alkst mīlestības, tāpēc tā dod pilnīgu izvēles brīvību mīlotajam cilvēkam.

2. nodaļa

Atkl 22, 17

Nav tādas cenas vai vērtību, par kurām jūs varētu nopirkt Dieva mīlestību. Tā jums ir piešķirta par velti. No tās jūs esat dzimuši un tajā dzīvojat.

Lk 17, 20-21

Mīlestības ziņā jūs visi esat vienlīdzīgi, visi – parādnieki. Izmantojiet labās lietas, ar kurām Dieva mīlestība ir jūs apdāvinājusi, lai jūs varētu būtēt savu laimi – Dieva valstību virs zemes.

Un kur gan ir tās sākums? Kur tā piedzimst? Tavā sirdī, cilvēk, kad tu iecel Dievu savas sirds tronī.

Ikviens no jums, kurš vēlēties ar Mani izveidot draudzību, kļūs par dzīvu ķieģeli manā celtnē, kuru es uzbūvēšu ar saviem ļaudīm kopš diviem tūkstošiem gadu. Savukārt tie, kuri no Manis novērsīsies, paliks par tukšnesī gulošiem akmeņiem – brīviem, taču nevienam nevajadzīgiem. Tas, kurš dzīvo sevis dēļ, dzīvo, rīdams uz savu brāļu rēķina, jo zog viņu mīlestību, draudzību, prasmes, zināšanas un centienus. Viņš pievāc sev to, ko viņa brāļi ir radījuši ar smagu darbu un cīnoties daudzu paaudžu garumā, un ko viņš tagad izmanto.

Mt 18, 23-35

Es piedodu ikvienam, kurš lūdz piedošanu, bet tas, kurš aplaupa savus brāļus, ir līdzīgs sava kunga parādniekam, kuram tas piedeva, taču, kad viņa tuvinieki apliecināja, ka viņš apspiež un vajā sev līdzīgos – parādniekus, tad kungs vairs nevēlējas meklēt viņa attaisnošanu.

Apdomā, draugs, cik tu jau esi ņēmis no kopējā labuma un cik – devis...?

Es, kurš lūkojas jūsu sirdīs, nelaušu sevi apmānīt ar attaisnojumu, ka jūs saviem tuvajiem neko nevarat dot, jo jums nekā nav, jo jūs esat nabadzīgi, jo vēl tikai mācaties, jo esat slimi, vāji, salauzti, atkarīgi no citiem, neizglītoti...

Nemelojiet Man un paši sev!

Runa nav par naudu. Jūs pastāvīgi izmantojat citu cilvēku darba augļus un neko nevarat viņiem dot. Kā gan tu, cilvēk, samaksāsi par mūziku, kuru tev radījis nabadzīgs un slims, no tuberkulozes mirstošs mūzikis pirms simts gadiem? Ko dosi par dzejoli, kuru tu apbrīno, ja tas, kurš to ir sarakstījis, ir ticis ienaidnieku nogalināts vēl pirms tavas piedzimšanas? To grāmatu, no kuras tu mācies, ir sarakstījis zinātnieks, kurš savu dzīvi veltīja nepieciešamo zinību apguvei un pat nevarēja izveidot ģimeni. To, ka tu dzīvo un ka tavi vecāki ir piedzimuši, ar savām asinīm panāca tavi tautieši, un daudzi no viņiem nesasniedza tavu vecumu, kaut gan gribēja. Tavs apģērbs, apavi, pārtika, siltums tavā dzīvoklī un izpriecas, kuras tu izmanto, – tas viss ir dāvāna tev, ko par velti tev devuši tavu tuvinieku pūliņi. Pat tad, ja tu par to maksā naudu, tā ir par produktu, nevis par ieguldīto darbu, sviedriem, nogurumu, laiku un mīlestību, kas ir dzīva visā tajā, kas mīlestībā ir radies.

Un nesaki Man, draugs, ka ne jau viss ir labs, jo Es to zinu.

Sliktus, nemākulīgus, sabojātus, nevajadzīgus un neīstus produktus, priekšmetus, jūtas, zinātnes vārdus un uzskatus ir radījuši tie, kuri ir vēlējušies gūt pēc iespējas lielāku labumu sev – peļņu, kas pārvērsta bagātībā, slavā, nozīmībā, varā, ērtā dzīvē, iespējā lietot un ļaunprātīgi izmantot to, ko iekārojušas viņu sirdis. Viņi kalpo jūsu ienaidniekiem domājot, ka ir izvēlējušies sevi.

Taču Es rūpējos par tevi, mans bērns.

3. nodaļa

Es jums kalpoju ar savu spēku, jo visu, kas jūs esat, un to, ka esat, jūs esat saņēmuši no Manis par velti un uz mūžīgiem laikiem – no mīlestības.

*Ps 145(144),
15-16
Mt 10, 8*

Vai gan tāds, kurš mīl tikai sevi, var izveidot ar Mani draudzību? Kā gan mēs varēsim saprasties? Kā gan mēs dzīvosim, ja ne kopā? Kā gan mēs darbosimies – Es, kurš mīl un dāvina, veltās, atbalsta, palīdz un glābj jūs, un tu – ja domāsi tikai par sevi? Vai tādā gadījumā mūsu draudzība vispār ir iespējama...? Īsta, nesavtīga draudzība...?

Es vēlos tavu draudzību tevis paša labā – lai tu būtu laimīgs.

Un tu – vai spēj to vēlēt manas laimes dēļ? Tomēr labais esmu Es pats, un Man nekā netrūkst.

Tad kas mūs var vienot? Kas mums ir kopīgs?

Tikai tas, kas tevī ir līdzīgs Man, tavam Debesu Tēvam.

Un šo līdzību var ievērot pat pavisam mazā bērņā. Tā ir paslēpta katrā no jums.

Tāpēc jūsu draudzība ar Mani nav atkarīga no jūsu vecuma, bet gan no jūsu attieksmes pret Mani.

Celtnieks būvē māju no ķieģeļiem saskaņā ar savu plānu. Taču, pat ja tas ir ģeniāls, bez ķieģeļiem to neuzcelt. Jūs esat manas valstības ķieģeļi.

4. nodaļa

1Jņ 3, 1

Mans upuris ir jūs atkal darījis par Dieva bērņiem, tāpēc jūs varat jau šeit, uz zemes, dzīvot draudzībā ar Mani, un tad jums paveras nebeidzamas iespējas, jo Es valdu pār visu un dodu savu spēku draugiem, kad viņi vēlas mīlēt.

Mani bērņi! Debesu valstība pastāv mūsu abpusējā mīlestībā, dāvināšanā, un mūsu laimē, kad ar to dalāmies.

Es saucu un aicinu katru no jums, taču tikai nedaudzi šo manu žēlastību izmanto. Ja Es sāktu izdalīt šīs pasaules labumus, jūs visi pēc tiem skrietu, jo lēcu bļoda ir redzama, savukārt Dieva vārdiem ir jānotic. Lēcu virumu var apēst uzreiz, bet Dieva valstība aug lēnām klusībā, pacietībā un grūtībās mācoties mīlēt, jo cilvēka samaitātajai dabai tas nāk caur sāpēm.

1Moz 25, 29-34

Tomēr drīz pēc lēcu viruma paliek tikai atmiņas un atkal jauns bads, un jauni ķermeniskās dabas vajadzību apmierināšanas meklējumi.

Savukārt tveicē un grūtā darbā sēta Dieva valstības sēkla dīgst, izaug un nes jums gatavus augļus, jo Es,

Valstības Kungs, par to parūpējos.

Tāpēc redziet, bērni, ka jūsu ceļa sākumā stāv ticība, un pēc tās – arvien lielāka uzticēšanās manai mīlestībai, pieaugoša pacietīgi pūloties piecelties pēc kritieniem, atjaunojot centienus, atgriežoties pie Manis, un tas viss Man vēsta jūsu „es gribu”.

Un, kad jūsu „es gribu būt mīlēts”, „es gribu būt ar Tevi kopā” nomainīs „es gribu mīlēt”, un tas ir jūsu pirmais auglis, tad dāvināšanas vēlme un veltīšanās pasaulei uzziedēs jūsu līdzībā ar Mani. Mana atbilde ir ielūgums uz draudzību. Es tev saku: „Draugs, nāc un kalposim pasaulei kopā”.

Mt 20, 26-28

5. nodaļa

Nodoms vienmēr iet rīcībai pa priekšu. Gars ar prieku nododas kalpošanai, taču miesiskā daba to nevēlas. Tā grib, lai kalpo viņai, un spītīgi, nikni, veseliem gadiem par to cīnās. Jo vairāk jūs viņai piekāpjaties, jo vairāk viņa grib un, ņemiet vērā, ir nepiesātināma un spēj sev pakļaut visu cilvēku, jo viņu atbalsta jūsu nāvīgais ienaidnieks, melu un visu netaisnību gars.

Kā redzi, tu necīnies tikai pats ar sevi.

Tikai Es esmu jūsu draugs, Es esmu ar jums vienmēr klātesošs, un jūs nevarat zaudēt kauju, esot Man blakus, saucot Mani un uzticoties Manai mīlestībai pret jums. Cik gan uzticēšanās ir jums vajadzīga!

Tas, kurš sevī ir uzbūvējis uzticības cietoksni, var rēķināties ar Mani tā priekšā. Es cīnos par viņa aizsardzību, Es rīkojos, lai viņš varētu atpūsties. Bet tas, kurš maz uzticas, netic manai palīdzībai un paļaujas pats uz sevi, var tikt ievainots, un viņu gaida smaga kauja, kuru viņš var zaudēt, jo ienaidnieks ir varens.

Tas, kurš cieši turas Man pie rokas un pazemīgi ļauj sevī vest, un uzticas manām spējām un Dieva mīlestībai pret sevi katrā vajadzībā, to Es izvedīšu caur ienaidnieka karaspēku, un viņš būs brīvs bez kaujas. Tādēļ, ka Es gribu jūs pasargāt, gribu jums parādīt savu mīlestību un savas aizsardzības spēku, ja to vēlēsit un ja gribēsiet Man uzticēt sevi.

Jes 12, 2

Ps 23(22), 4

Cik gan bieži jūs aizmirstat manu mīlestību pret jums, kad ļaunums jūs nospiež. Jūs pārņem nepārlicinātība, skumjšas, nemiers, un ienaidnieks jums uzsūta tūkstošiem raizī, un jūs nokalstat bailēs, bet Es taču esmu jums blakus.

Es vēroju, vai jūs gribat manu palīdzību no visas sirds vai tikai šķietami.

Jo vājāki jūs esat, jo vairāk jūs varat uz Mani paļauties, taču jūs nepazīstat savu vājumu, un tādēļ bieži krītat.

Tāpat jūs vēl neesat iepazinusi pastāvīgu Manis klātesamību, un godīga, tieša saruna jums nākās grūti, un savu neveiksmju atzīšana jūs pazemo, pēc jūsu domām, manā priekšā, bet Es taču tik labi pazīstu jūsu bezgalīgo nabadzību. Jūs vēl neticat manai mīlestībai. Jūs vēl tikai mācāties būt ar Mani, draudzēties un uzticēties. Un Es esmu pacietīgs.

6. nodaļa

Tik daudz ko Es vēlos caur tevi nodot. Es gribu Tev parādīt, ko vēlos, un gribu dalīties ar tevi savā nebeidzamajā, neremdināmajā vēlmē iegūt jūsu mīlestību, dziedināšanu un pestīšanu. Ja vien tu zinātu, bērns, cik daudz cilvēku iet bojā katru dienu, par spīti visiem maniem pūliņiem, kas viņiem izrādījušies neveiksmīgi, jo ir bijuši viņu gribas noliegti.

Augi ir pateicīgi, kad Es sūtu tiem lietu, un zvēri priecājas, kad sniedzu viņiem barību. Daba vienmēr plaukst ar manu godību, un katra suga to apliecina citādā veidā. Ieskaties naktī debesīs! Es esmu radījis miljardiem zvaigžņu un esmu piešķīris tām tiesības, ar kurām saskaņā tās rīkojas un priecē ar savu esamību. Manas garīgās nemirstīgo būtņu pasaules aizvien cildina manu mīlestību, kurā tās dzīvo.

Tikai jūs, jūs vēl arvien Man neticat, un nekas jūs vairs nepārlicinās, ja jau nepārlicināja ne mana nāve, ne manas cilvēcības satriekšana putekļos jūsu dēļ...

Tādēļ Es esmu tik laimīgs, kad kāds no jums pie Manis atnāk. Un kad viņš saka, ka ir izvēlējies Mani par savu vienīgo draugu un izlēmis iet kopā ar Mani visu savu dzīvi, mana sirds deg un tiecas pie viņa. Mani pārņem atvieglojums, ka Es neesmu viens savās sāpēs, bet ir kāds, kurš

Mani saprot un kura priekšā Es varu atklāt neremdināmās slāpes, kas moka manu sirdi – slāpes pēc jūsu mīlestības.

Tas, kurš mīl, vēlas saņemt pretmīlestību. Tas, kurš tāpat kā Es mīl vienmēr un nesavtīgi katru cilvēku zemes virsū, cieš par jūsu vientulību, bezpalīdzību, ciešanām, badu un bailēm ar tādu spēku, kas līdzvērtīgs viņa mīlestībai. Jūs nespējat iztēloties manas sāpes.

Tādēļ tos, kuri vēlas kļūt Man par patiesiem draugiem, Es neatstāšu bezdarbībā. Gluži pretēji, Es steigšos viņus padarīt par saviem palīgiem. Es esmu tik steidzīgs, ka negaidu, kamēr jūs kļūsiet pieauguši un visu protoši, bet Es lieku savas dāvanas jūsu nepieredzējušajās rokās, lai jūs jau varētu ar tām dalīties. Ir taču tik daudz izslāpušo un izsalkušo, un cilvēka dzīve ir īsa.

Mt 9, 36-38

Es ceru, ka Mani pašu jūs mīlat vairāk, nekā manas dāvanas. Taču reizēm notiek tā, ka apdāvinātie ar pilnām rokām aiziet uz savām mājām, uz savu vidi un tur, tērpušies manās dārglietās, liek sevi apbrīnot, saukdami: „Apbrīnojiet manu daiļumu un manu bagātību – cik gan es esmu lieliskāks par jums visiem”. Neviens mans kalps nav pasargāts no šīm briesmām, kurās ienaidnieks ir paslēpis jums šausmīgu slazdu. Tas ir lepnums, patmīlība un tiekšanās gūt pēc iespējas lielāku labumu no maniem īpašumiem, jo, kā jau Es tev teicu, Es esmu piešķīris jums savus dārgumus uz jūsu dzīves, jūsu kalpošanas laiku, lai jums būtu, ar ko kalpot, ar ko dalīties un ko dāvināt saviem tuviniekiem. Savukārt nāve ir laiks, kad tiek novērtēti jūsu darba augļi zemes un debesu Kunga labā.

Lk 9, 46-48

7. nodaļa

Kā Es rīkojos ar tiem jūsu starpā, kuri Man pilnībā uzticas?

Jums ir jāpaskatās pašiem uz sevi – kādi jūs patiesībā esat. Jo tie, kuri dzīvo ar Mani, dzīvo patiesībā.

Es jums parādišu visu jūsu trūcību, lai atbrīvotu jūs no meliem un ilūzijām. Tomēr Es daru to lēnām, uzmanīgi, neskopojoties ar mīlestības apliecinājumiem, jo Es negribu jūs ievainot, bet gan pamācīt un attīrīt no visa, ko esat uzņēmuši no pasaules, un kas nav mans. Neviens no jums nav tīrs, taču ir liela atšķirība starp to, kurš ir netīrs, jo

netīrībā ir piedzimis, dzīvo un strādā, un to, kurš savu tīro bērņības apģērbu, manām asinīm nošķiestu, pats apzināti apraipa, brizdams purvā un ar patiku tajā ienirdams.

Ne viens vien no jums dzīvo pārliecībā par savu bezvainību, norādīdams brāļiem viņu redzamos traipus, un nezina, ka pats ir iekšēji pilns puveklu, jo lepnības, egoisma, vienaldzības vai nicinājuma vēzis jau viņu grauž.

Acīm redzamos traipus Es jums parādu ar citu palīdzību. Un tādēļ, ka ir centīgi un naski uz apsūdzībām, viņi jums daudz ko pārmetīs.

Ja viņu spriedumi ir pareizi, apdomājieties un lūdziet manu palīdzību ļaunuma izskaušanā, un Es to paveikšu, jo vēlos jūs atbrīvot no jūsu nastām.

Ja viņu apsūdzības būs tomēr netaisnīgas un melīgas, uzņemiet tās mierīgi manas mīlestības dēļ un vērojiet, cik jūsu uzbudinājums ir spēcīgs, jo jūsu patmīlība ir tā, kas brēc par piedzīvotu netaisnību. Tieši viņa, mani mīlie bērņi, padodas pēdējā. Līdz pēdējam tā sargā savas tiesības un patveras aiz taisnīguma plīvura. Taču Es pats esmu taisnīgums saviem draugiem, un Mani jūs saņemsiet visu kompensāciju saskaņā ar manu augstsirdību. Tādēļ atsaucieties uz Mani un atdodiet Man visas savas nelaimes, un Es pats būšu jūsu aizstāvis. Neviena no jums, kas tā darīs, netiks pievilts.

Patmīlība ved smagu cīņu ar jūsu mīlestību pret Mani, un nepadodas uzreiz. Gluži pretēji – stundu pa stundai, dienu pa dienai tai ir jāmirst, lai Es augtu jūsu sirdīs. Divi saimnieki nevar dzīvot kopā, un no jums ir atkarīgs, kurš no viņiem tiks padzīts. Ja jūsu patmīlība tiks piesista krustā, un katram no jums tas ir jāpanāk pašam, ar savu gribu, tad Es ienākšu atbrīvotajā vietā, un jūs kļūsiat vienoti ar Mani, kļūsiat patiesi paši par sevi – par ķēniņa bērņiem, valstības mantiniekiem.

Es jums parādīšu savus darbus katrā no jums. Es jūs pārveidošu pēc savas līdzības, lai saviem tuvajiem jūs kļūtu par manu dāvanu, par liesmu un spīdumu. Un Es pats to paveikšu.

Pārmainīties nav jūsu spēkos, taču Es to vēlos, un tā notiks, jo tas, kurš mīl, iedez to, kurš alkst mīlestības, un draugs kļūst līdzīgs tam, kuru ir izvēlējis sev par draugu.

Darbošanās ir manā ziņā, bet jūsu – dot atļauju. Jūsu

Mt 15, 17-20

Mk 7, 18-23

Mk 12, 38-40

Lk 6, 41-42

Lk 6, 27-28

Jes 41, 10

Flp 4, 19

Mt 6, 24

1Jņ 3, 2

Kol 3, 4

atļauju tūkstoši veido jūsu brīnišķīgo kalpošanu un sagatavo mūsu apvienošanas.

8. nodaļa

Kā gan Es sāksšu savu turpmāko mācību?

Jūs arvien mazāk jutīsiet apmierinātību ar sevi. Jūs saņemsiet arvien vairāk pārmetumus, pamācības, un prieka vietā no saviem tuviniekiem jūs saņemsiet neizpratni, nepatiku, kā arī ļaunprātību, apmelojumus un izsmieklu. Es ļašu pasaules ļaunumam jūs mocīt, taču nepametīšu jūs. Gluži pretēji, Es jums pietuvošos, lai varētu jūs mierināt, kad atnāksiet pie Manis pasūdzēties. Jo tieši to Es jums vēlos parādīt, ka no pasaules jūs nevarat sagaidīt ne taisnību, ne atbalstu, ne izpratni, ne palīdzību. Neko!

2Kor 4, 17-18

1Pēt 1, 6-9

Tie esat jūs, kam kopā ar Mani ir jāklūst par manu palīdzību un atbalstu visām dvēselēm, kas nomaldījušās un kļīstošas.

Arī tādēļ jūs no tām neko nesaņemsiet, ka viņas ir nabadzīgas un nekāds paties labums tām nepieder. Jums ir vajadzīgs īsts labums, tāds, kas ir NO MANIS – mīlestība, draudzība, sapratne un dvēseles tuvums. Tāpat jums ir vajadzīga drosme, spēks, prieks un miers. Un ko gan pasaule var jums dot? Tikai to, ko pati novērtē un vāc. Aplausus? Taču arī mēlnesību, un slava zūd. Karjeru? Jā, taču pilnu ar skaudību un intrigām, viltus draudzību un melīgiem, tukšiem glaimiem. Ko vēl? Bagātību? Tās iegūšana taču nav jūsu mērķis. Jūs zināt, ka tā jūs varat zaudēt savus spēkus, veselību, veselo saprātu un pazudināt dāvināšanas spēju. Cilvēku mīlestību un draudzību? Tās ir pilnas ar nodevību, izlikšanos, un tiecas pēc pašlabuma. Mainīgais un virspusējais nedāvina, bet tiecas pēc īpašuma un varas pār jums.

Rm 3, 10-24

Tāda ir patiesība, bērni, un, kad Es ļauju jums to pieredzēt, Es jūs nesodu, bet mācu, jo jūs mācāties caur pieredzi.

Rm 8, 28

Tādēļ jūs pieredzat pasaulīgo labumu iznīcību, un nekas jūs nespēj apmierināt. Redzot reiz iekārotās lietas, jūs apņēmt garlaicība. Nepatika jums neļaut pilnībā nodoties reiz tik iemīļotajām nodarbēm un aktivitātēm. Jūs jūtat tukšumu un badu, un tas ir dvēseles bads, kuru nevar apmierināt neviens ķermenim piemērots ēdiens vai dzēriens. Un, kad jūs mēģināt šo badu apmierināt ar pasaulīgu pārtiku, tas tikai pieņemas spēkā, jo Es esmu tas, kurš jūsu modina ilgas, lai jūs ātrāk Mani atrastu un taptu piepildīti. Tādēļ, ka Es zinu, kas jums ir vajadzīgs, un esmu jau sagatavojis jums savu galdu. Es jūs pie tā gaidu.

(Kungs uzklāj mums galdu, taču ēdieni ir „Dieva”, jo mums ir jāuzņem tas pats, kas Viņam, tāpēc pievilksies ikviens, kurš sagaida pasaulīgos priekus.)

9. nodaļa

To Es paveicu saviem draugiem, jo viņi ir izvēlējušies patiesību, izvēloties Mani. Taču mācību laiks ir ilgs, jo jums ir grūti saprast, ka ir pareizi, kad jūs pildāt manu gribu, nevis Es atbalstu jūsu gribu vēlmēs, kas sakņojas pasaulīgajā.

Jūs vēlaties, lai Es jūs svētītu it visā, ko jūs gribat, jo jūs taču darbojaties „manā Vārdā”. Es dodu jums prieku darīt labu līdz brīdim, kad kļūstat nobrieduši, jo tā vēl ir jūsu griba, un manējo jūs nejaudājat. Es ļauju, lai jūtos augtu manas dāvanas, kas jums dotas stimulam, Es ļauju, lai jūs Man kalpotu no pašu gribas, jo jūs mācāties spert pirmos soļus manā kalpībā. Jūs macāties veltīt savu laiku, sniegt materiālo palīdzību un būt labsirdīgi. Jūs mācāties palīdzēt, dalīties, iedrošināt cits citu un atbalstīt ceļā. Vārdus sakot, jūs cenšaties saskaņā ar savu spriestspēju, prasmēm un spēku, un tā smeļaties gandarījumu un savas lietderības un vērtības sajūtu. Cik gan patmīlības vēl ir jūsos, kaut gan tā barojas no manām bagātībām un aug uz tām...

Daudzi no jums visu dzīvi nevēlas atteikties no šīs bērnišķīgi godkārigās attieksmes. Tādēļ pasaule ir pilna ar tādiem, kas aktīvi darbojas manā labā, taču tik maz ir labā, ko viņi sniedz. Viņi baro līdzcilvēkus ar sevi, bet kas tad viņi paši ir? Neko nedodošs nekas. Man ir tik maz

patiesu draugu. Pārāk maz.

10. nodaļa

(Pirmais Dieva atstāšanas punkts.)

Visbiežāk jūs no Manis novēršaties šajā jūsu attīstības līmenī. Pasaulīgs gods jums ir pārāk dārgs, un jūs protat ieskaidrot savai sirdsapziņai, ka jūsu cildināšana vienlaikus ir arī Manis cildināšana.

It kā Man, Mūžības Kungam, būtu vajadzīga jūsu slava!

Tāpēc, apkrāvušies ar manām dāvanām, jūs arvien tālāk aizejat pasaulē, saraušot vēl arī visu to, ko tā jums var sniegt. Jūs barojat savu negausību ar pasauli, un jūs uzstājaties manā vārdā, tādēļ zaudējat manu draudzību, un, ja jūs neatjēgsieties, tad tiesas dienā Es jūs neatzišu.

Starp Mani un pasauli nav vienlīdzības, un tam, kurš grib iegūt manu DRAUDZĪBU, ir jāizdara izvēle.

Tas, kurš izvēlas MANI, ir mans izredzētais.

Tam, kurš vēlas nākt pie Manis, ir jāpamet pasaule. Jāatstāj sava mīlestība Man, vienīgajam Mīlētajam, jo arī Es jums pilnībā atdodos.

Jņ 12, 24-26

Tikai tā, kā Es esmu atdevies jums visiem – pilnībā un mūžīgi mūžos, un tas, kurš paliks ar Mani tuvā draudzībā, atgriezīsies pasaulē kopā ar Mani, lai to glābtu, taču pasaulei pār viņu vairs nebūs varas.

Rm 5, 8

Ikviena mans patiesais draugs atgriezīsies, Manis bagātīgi apdāvināts, un mēs kopīgi kalposim, barosim un glābsim.

Mt 28, 18-20

Pašlaik pasaule ir tik ļoti attālinājusies no Dieva, ka pati nespēs atgriezties. Tā ir pārāk vāja un slima, tā akla un kurla grimst grēkā. Tai ir nepieciešama pestīšana vairāk kā jebkad agrāk. Neviena cits tai nespēj to sniegt kā tikai Es un jūs, mani draugi. Manas tūkstoškaršās rokas ir pilnas ar maizi. Manas tūkstoš kājas vēlas skriet, un sirdis ir gatavas sevi atdot tiem, kas iet bojā bez mīlestības.

Apd 26, 18

11. nodaļa

Es jūs mācu, un mana skola nav cilvēka dabai viegla un patīkama. Toties tā ir patiesa un jums nepieciešama. Es

neuzlieku visiem vienādus pārbaudījumus, jo zinu, ko katrs no jums prot, un zinu arī, uz ko jūs pašlaik nepratisiet Man pareizi atbildēt un tāpēc mācu vienkāršākas lietas. Taču katru, kurš Man uzticēsies, Es aizvedīšu līdz viņa iespēju pilnībai. Un šīs pilnības ir ļoti dažādas, tāpēc vieni sasniedz varonības augstienes, kamēr citiem pietiek ar sava likteņa pieņemšanu bez žēlabām un ierunām, jo tas nav viegli. Tikai Es pats jūs pilnībā pazīstu, jo Es jums dāvināju esamību noteiktā laikā, vietā un formā, un Es veidoju jūs tādām uzdevumam, kuru izpildot viss, ko esmu jums uzģērbis, jums noderēs un palīdzēs kļūt pēc iespējas labākiem. Jūsu laimes labad – ja jūs pie Manis tiecaties. Ja jūs tomēr izvēlēsieties šīs pasaules valdnieku un gribēsiet viņam kalpot, manas dāvanas jums atnesīs nelaimi un tiesas dienā apsūdzēs jūs manā priekšā, jūsu personīgās tiesas dienā, kad katrs no jums stāsies manā priekšā un parādīs Man, par ko ir kļuvis, izmantodams to, ko ir saņēmis. Un Es jums saku, ka tikai mīlestība paliks patiesības gaismā, kā arī tas, ko no manas mīlestības esat paņēmuši, lai darītu labu pasaulē. Savukārt katra mana dāvana, katrs labums, ko esat sev piesavinājušies uz savu līdzcilvēku rēķina, runās jums par sliktu.

Piesavināts labais nav tas pats, kas piešķirts, jo tā sūtība bija tikt dāvinātam tālāk. Jūs taču varat dāvināt ikvienā savas dzīves sekundē. Arī mazs bērns taču smaida, izstiepj rokas, priecīgi palecās, un ar gadiem viņa iespējas tikai pieaug. Smaids, labvēlīgs vārds, palīdzība citiem pat vismazākajos sīkumos, domāšana par viņiem, saruna, telefona zvans vai vēstule, visniecīgākais apliecinājums, ka jūs ievērojat savus tuviniekus un darāt visu, ko vien varat – tam visam ir liela nozīme manās acīs.

Jūsu dzīve ir pilna iespēju, un tās ir jāizmanto. Tie, kuri agrāk sāks dāvināt, iemantos sirds un acu jutīgumu un pilnīgāk varēs izmantot savas iespējas, nekā tie, kuri uz pasauli lūkosies ar alkatīgām acīm un pievāks sev visu, ko vien spēs. Tādi savā dzīvē var izniekot visu un stāties manā priekšā bez attaisnošanas.

Tāpēc labāk ir dot no sava trūkuma, nekā dāsni dāvēt no bagātības, jo īpašniekam vēl daudz no tās paliks, un tā viņu apsūdzēs. Es priecājos, kad jūs izmantojat to, kas jums ir, un tikai tam ir nozīme!

2Kor 9, 7

Mk 12, 41-44

Apd 20, 35

To, cik katrs ir saņēmis, zinu tikai Es – Devējs. Es zinu un atceros arī to, cik jūs esat tajā dalījušies. Jo lielākā klusībā jūs, dāvināt, jo labāk jums pašiem, jo uzslavu krāšana pārvelk svītru jūsu rīcības nesavtīgumam un dara jūs nepatiesus. Ikvienu dzīve ir ziedu pilns dārzs, un no jums ir atkarīgs, cik no tiem jūs Man noplūksiet.

Jes 30, 15

Mt 11, 29

12. nodaļa

Mana griba ir palīdzēt jums saprast manu ceļu, pa kuru soļo visi tie no jums, kuri ir lūguši Man kļūt par jūsu dzīves Kungu. Varbūt jūs vēl neesat sapratuši, ka lūdzāt manu svētību, un Es pieņemu jūsu vēlēšanos un izpildu to katram citādā veidā – visauglīgākā un mazāk sāpīgā. Taču jums ir jāsaprot, ka Visuvarēno Dievu neizdosies samierināt ar šīs zemes dievkiem, un Es nerīkojos vardarbīgi. Tādēļ tas, kurš nevēlēsies atteikties no tā, ko šeit iemīlojis un kam pieķēries, paliks „brīvs” saskaņā ar savu gribu, taču Es viņu ceļā nevadišu, un mūsu starpā nebūs tuvas draudzības. Viņš ņems savu dzīvi pašā rokās, un, ja tā kļūs tukša un bezjēdzīga, viņš kaitēs tikai sev.

Mt 7, 21-27

Es līdzjūtīgi paciešu jūsu vājumu, kritienus un kļūdas, jo tās ir saistītas ar cilvēcisko dabu, taču Es neciešu melus. Jūsu starpā ir daudz tādu, kuri apgalvo, ka pieder Man, bet patiesībā jau sen kalpo pasaulei un tam, kas viņu apkalpo. Tikai nedaudzi patiesi un līdz galam pieder Man. Un Es vēlos, lai jūs tādi būtu, jo Man ir maz liecinieku uz zemes, kurai steidzami nepieciešams glābiņš.

Un lai grūtības jūs nebiedē, jo pēc to svara jūs saņemat manu spēku, tikai jūs to reti izmantojat, jo jūsu uzticība ir maza.

13. nodaļa

Es piedāvāju savu skolu visiem labas gribas cilvēkiem, kuri vēlas Man tuvoties, taču viņiem trūkst palīdzības. Visiem saviem mīļajiem bērniem, kas izsalkuši pēc manas mīlestības un meklē tuvošanās ceļu taustīdamies, jo tiem, kurus par brīvu apveltīju ar savu gudrību un paredzēju jums kalpot,

nav laika viņiem pievērsties. Arī viņi paši reti cenšas iemantot manu draudzību, un tikai nedaudzi to saņem, jo tiem trūkst pieredzes un prasmju. Tā ir mana lielā sāpe, ka tie, kurus Es aicinu kļūt vienotiem ar Mani, lai kalpotu jums, attīsta tikai savu prātu un gribu kalpot saprātam, taču ne mīlestībai. Tā nav tikai viņu vaina. Manā tautā ir iesakņojies lepnums. Pasaule jūs vilina ar visām tām ilūzijām, kuras ir radījusi, lai aizvestu jūs no mana ceļa un pievērstu sev.

Rdz 3, 31-33

Tas, kas notiks, kļūs par jūsu gavēni un grēku nožēlošanu. Jūs, poļi, jau esat ienirūši grūtībās un trūkumā, un jūsu starpā ir tik maz tādu, kas vērsas pie Manis. Pārējā pasaule saņem sāpīgākas zāles – pēc vajadzības. Tie, kuri ir „apvēlušies” labklājībā un savus elkus atzinuši par „sātīgu barību”, neraugoties uz to, ka bads un nabadzība valda starp cilvēkiem, tādiem pašiem kā viņi. Šie paēdušie ir atzinuši nabagos par sliktākiem cilvēkiem, taču arī viņi paši sastapsies ar tām ciešanām, kādas ir sagādājuši apkārtējiem. Lai izglābtu cilvēci, ir vajadzīga vispārēja nelaime, satricinājums un tik lielas šausmas, lai esošās dzīvības formas sabruktu un bailes tās vienotu nelaimē, ja jau tās atteicās vienoties mīlestībā.

*Neh 9, 17, 20,
30*

*Ech 18, 23,
31-32*

Saki Man paldies, bērns, ka Es jūs ātrāk novedu sakāvē un nebrīvē, un arī ātrāk no tām izvedīšu, jo tas, kas notiks ar pasauli, būs simts reižu trakāks.

Neraugoties uz to, kas ar jums notiek, Es gribu, lai jūs, visa cilvēce, joprojām dzīvotu un kalpotu Man mierā un priekā. Es vēlos, lai jūs dzīvotu Manā tuvumā un draudzībā ar Mani, un Es jums to mācu ar dažādiem paņēmieniem.

Šie vārdi, kurus Es tev dodu, palīdzēs ikvienam, kurš ilgojas pēc Manis un jūt izsalkumu, ja vien viņš tos lasīs uzmanīgi un klusumā, mācīdamies no tiem ar Mani sarunāties. Tādēļ Es tiem piešķiru varu iekļūt jūsu sirdīs, ja jūsu vēlēšanās ir šķīsta un godīga.

1Jņ 5, 3

Jo nopietnāk jūs uztversiet manu palīdzību, jo stiprāka tā būs. Jums ir jāizmanto manas grāmatas un sakramentālā palīdzība, kura jums ir, un jālūdz Svētajam Garam gaisma, saprašanas dāvana un viss, kas jums ir vajadzīgs. Un katram būs nepieciešams kaut kas cits.

Jk 2, 17

Lasīšana vien jūs nesatuvinās ar Mani, ja kopā ar to nenoritēs pastāvīga iekšējo šķēršļu novēršana, sīva cīņa par

manu draudzību saskaņā ar Manu gribu („ka jūs cits citu mīlat”) un patiesa Manis atzišana un izvēlēšanās ar visu savu gribu, prātu un sirdi. Tad pārējo Es pats paveikšu, jo šīs manas pamācības ir mans aicinājums katram no jums, aicinājums dzīvot kopā ar Mani, mīlēt un kalpot pasaulei. Es vēlos un gaidu katru no jums.

14. nodaļa

– Paldies Tev, Tēvs! Tu jau pats zini, ka šādi rakstot ir vajadzīga daudz lielāka ticība, nekā dzīvojot „vienkāršu dzīvi”.

– Meitiņ! Uz zemes jūsu sadarbošanās ar Mani ir balstīta vienīgi ticībā, jo ķermeniskais nevar redzēt un pieskarties garīgajam, un ne jau ar maņām jūs Mani sastopat. Tas vienīgais, kas jūsos ir „mans”, aicina un vēlas Mani, un jo vairāk jūs pakļaujat mīlestībai savu cilvēcisko dabu, jo plašāka kļūst telpa, kurā sastopaties ar Mīlestību. Tad, kad visa jūsu daba būs pakārtota noteiktai gribai dzīvot kopā ar Mani, notiks jūsu gribas apvienošanās ar manējo, un mana mīlestība varēs piepildīt jūsu dvēseles bez šķēršļiem. Mana griba vienmēr ir nemainīga – Es vēlos apņemt jūs ar savu dzīvību, padarīt jūs tik laimīgus, cik tas jūsu dvēselēm ir iespējams, vienlaikus dodot jums tiesības tapt arvien laimīgākiem. Tā, lai jums nekad vairs nenāktos ciest badu un ilgas. Lai jūsu mīlestība būtu pilnīga.

Es teicu:

– Tā taču ir pilnīga pārveidošanās.

– Tā, meitiņ, ir pārveidošanās, lai tas, kas mirstīgs, uzplauktu nemirstībā, tas, kas pasaulīgs, kļūtu garīgs, un tas, kas bojāts un laicīgs, taptu nevainojams, arvien augošs un mūžīgs manā godības valstībā.

2Kor 3, 18; 5, 17

15. nodaļa

Pārveidošana ir mans darbs katrā no jums. Neviena nevar piedzimt no jauna pats. Pat tik gudrs un izglītotas cilvēks kā Nikodēms nespēja to saprast, jo domāja tikai par savu rīcību.

Jņ 3, 1-10

Nē, Es esmu tas, kurš paveic jūsu pārvēršanos, bet tikai saskaņā ar jūsu gribu, cik lielā mērā to vēlaties, kā arī

saskaņā ar jūsu vēlēšanās spēku un gribas noturību.

Rm 8, 5-8

Un Es jums palīdzu arī tajā, jo viss, kas jūsos ir „ķermenisks”, tam pretojas, saredzot sev apdraudējumu. Un taisnība, miesai ir jānomirst, jo „pasaulīgais” nekad neienāks debesu valstībā. Jūsu ienaidnieks atbalsta šo pretošanos un sargā jūs kā savu īpašumu. Viņš jums melo un krāpjas! Es ar paša asinīm esmu jūs izpircis no grēka verdzības, un jūs esat brīvi. Patiešām brīvi un vienmēr uzvarētāji, ja noticēsiet Man un uzticēsieties tai mīlestībai, kas jūsu dēļ tika piesista krustā.

Jes 12, 2

Uzticēšanās ir pamats, uz kura norit jūsu pārveidošanās. Jo lielāka un nesavtīgāka, augstsirdīgāka un drosmīgāka tā ir, jo ātrāk Es varu jūs pārvērst pēc sava tēla un piepildīt ar Sevi.

Sātans tad neko vairs nevarēs izdarīt, jo būs izmests ārpus jūsu gara robežām, kur tad jau būšu iemitinājies Es pats, Neuzvaramais.

16. nodaļa

Sātans no Manis mūk drebēdams, un ir spējīgs Man uzriet tikai no iekšienes. Toties bez manas aizsardzības viņš jūs viegli uzvar, jo zina tūkstošiem slepenu ieeju jūsu dvēseles cietoksnī. Viņš tās pazīst daudz labāk, nekā jūs paši. Arī Es tās skaidri redzu, tāpēc saprātīgi ir nevis slēpt tās no Manis, bet gluži pretēji – nolikt Mani pie katras ieejas, lai Es jūs sargātu, jo Es vēlos jums palīdzēt.

Ps 46(45), 2

Tādēļ tas, kurš Mani uzskata par savu draugu, izstāsta Man savas bailes un raizes un uztic Manai aizsardzībai sava cietokšņa vājās vietas.

Ps 55(54), 23

Visas jūsu vājības, jūsu trūkumi, kas jums sāp, jūsu iekāres, jūsu nekontrolētās jūtas, domas un iztēle, nesavaldītā mēle, cietsirdība, asie spriedumi, nežēlīgi vārdi un darbības, smalkjūtības trūkums pret tuvinieku nelāimi, šaubīgas darbības un aprēķina vadītas pazīšanās – šos un vēl tūkstošiem citus tumšus koridorus, kuros ieslīd jūsu ienaidnieks, atdodiet Man un lūdziet manu palīdzību. Es vēlos būt jūsu sargs, taču arī jums ir patiesi jāvēlas mana aizsardzība. Tomēr jūs turat atvērtus visus dvēseles vārtus, pa kuriem paši mīlat klusām iziet „pasaulē”. Tādēļ, ka savas

Ps 18(17), 3-4

Ps 50(49), 15

Jes 30, 15

dvēseles mājās jums ir smacīgi, bet manējās – garlaicīgi. Jūs gribat sabiedrībā. Es jums vēl neesmu iegaršojies. Jūs nezināt, kā un par ko ar Mani runāt, un jo īpaši, kā dzīvot ar Mani ikdienā. Taisnība?

Es esmu neredzams. Ir jānotic manai klātbūtnei. Tas jūs moka un prasa pūliņus, un jūs izvairāties no grūtībām, savukārt „pasaule” ir tik krāsaina un izklaides pilna...

17. nodaļa

Un jūs nemaz nenojaušat, ka Es sekoju jums pa pēdām. Es cītīgi raugos apkārt, no kurienes jūsu ienaidnieks varētu jūs pārsteigt, aizšķērsoju viņam ceļu un atveru durvis jums, lai varat izbēgt. Mana draudzība Man uzliek pienākumu. Es vēlos būt jūsu sargs.

Ps 9, 10-11

Un kā gan citādi, ja mēs ejam kopā, roku rokā? Ienaidnieks neuzdrīkstas jums uzbrukt manā klātbūtnē, un jūs redzat pasauli citādās krāsās. Vairs ne krāsainu, bet koši izkrāsotu, gluži kā vecu prostitūtu, kura izrāda savu nožēlojamo šiku, piesedzot badu un vientulību. Smieklus un pasaulīgās izpriecās pārtrauc vaidi, asaras un agonijas kliegzieni. Purvā plūst notekūdeņi, bet upes ir sarkanās no asinīm. Tā nav tāda pasaule, kādu jūs vēlaties. Tā ir briesmīga, pretīga, pilna grēka trūdošo upuru un ienaidnieka rēcienu. Viņš šeit triumfē, viņš bauda savu guvumu, rij to un izsmej Mani. Jo mani bērni iet bojā!

Ps 53(52), 2-4

18. nodaļa

Un tie ir jūsu brāļi un māsas. Tāpat kā jūs, viņi ir lemti laimei, un ir Man tikpat mīļi un bezgalīgi dārgi.

Draugs, kurš ir Man līdzās, izjūt manas sāpes un vēlas Man tās atvieglot. Tas, kas Mani dziļi uztrauc, pārņem arī viņu, jo mēs saprotamies, un Es jau daudz esmu viņam atklājis par savu mīlestības noslēpumu. Draugs apstājas tur, kur apstājos Es – pie cilvēka nelaimes, un viņš Man jautā, kā var palīdzēt. Redzot viņa līdzjūtību un sapratni manās ciešanās, Es dodu viņam norādes, un mēs kopīgi ķeramies pie žēlsirdības darbiem. Pat ja viņš vēl ir nemākulīgs, vājš vai kropls, Man vienmēr palīdz kaut viņa

klātbūtne vien un viņa mierinājuma vai iedrošinājuma vārdi tiem, kuriem ir nepieciešama palīdzība. Man nav lielāka prieka par to, kā redzēt jūsos dīgštam un attīstāties manas mīlestības sēklām pret cilvēku, kuru esmu jums nolēmis. Es sargāju un rūpējos par to, un Es jums saku – tas, kas jau ir sācis dzīvot, nekad nenokaltīs, bet tikai augs zem manas plaukštas.

19. nodaļa

Tie no jums, kuri paši raujas pasaulē, piedzīvo vilšanos, jo Es lēnām atklāju viņiem tās patieso seju.

Bērns uz ielas ierauga tikai to, kas ir patīkams un ko viņš grib iegūt sev – rotaļlietu veikalus, konditorejas, balonu, saldējuma un konfekšu pārdevējus.

Daži no jums vienmēr tik ļoti grib apskatīt pasauli. Viņus interesē tikai tas, ko viņi grib iegūt, prieki, ko varētu baudīt, cilvēki, kurus var izmantot savā labā, lietas, ar kurām var palielīties un lietas, kuras iekāro viņu alkatība.

Taču pasauli nevar iegūt īpašumā. Pasaule iegūst un iznīcina jūs, ja tai atdodaties. Aiz pievilcīgas ārienes tajā slēpjas jūsu ienaidnieks, kurš jūs maldina tāpat kā zvejnieks zivis, lai tās noķertu un aprītu. Pasaule ir pilna ar saplosītu un norītu upuru šausmu un moku kļiedzieniem. Tādu jūs esat to padarījuši. . .

Jūs esat atteikušies no maniem likumiem – savstarpējas mīlestības, godīguma, labestības. Tā vietā jūs esat pieņēmuši sev par valdniekiem naidu, iekāri, vardarbību, kaitniecību un melus. Un pasaule vaid un sten. Miljoniem balsu sauc pēc glābiņa, taču gandrīz neviens nesauc Mani, jo jūs Mani nepazīstat. Bada nomocītie un apspiestie, nabadzīgākie un neaizsargātie Mani patiesībā nepazīst. Es esmu neredzams, un, kaut arī miljoniem cilvēku Mani atzīst, viņi nerāda pasaulei Mani, bet paši savas sejas, un pasaule tajās gozējas kā spoguļos. Man nav gandrīz neviena liecinieka.

Tie, kuri runā par Mani, sludinot manu mīlestību un žēlastību, un maigumu, bet paši neprot mīlēt, neliecina par žēlastību un ir dāsni tikai pret sevi, izposta manu darbu. Viņi Mani nodod, un mani bērni kļūst par ienaidnieka

laupījumu. Reti viņi tā rīkojas apzināti. Visbiežāk tā notiek tāpēc, ka viņi nekad nav gribējuši manu draudzību, viņi Mani nedzird un nesaprot, un tādā veidā kaitē saviem tuviniekiem, attālinot viņus no Dieva valstības.

Man vajag daudz lieciniekus, daudz draugus!

2Kor 3, 2-3

Jūs Man sakāt, ka gribat būt ar Mani kopā. Jūs sakāt, ka mīlat Mani un vēlaties, lai Es valdītu pār jūsu dzīvi un kļūtu par jūsu draugu...

Uz cik ilgu laiku, mani bērni? Vai tikai, kamēr ir labi, vai arī tad, kad pienāks grūtāki laiki?

Vai tikai tikmēr, kamēr jūsu plāni izdodas? Dzīves sākumā? Pusi dzīves...?

Vai arī tad, kad Es jums parādīšu nelaimi, kad nostādīšu jūs ļaunuma un pasaules brūču priekšā? Vai arī tad jūs paliksiet ar Mani...?

Un ja mūsu kopīgais darbs būs grūts, nepateicīgs, bīstams? Vai arī tad jūs paliksiet Man blakus?

Vai jūs varēsiet noturēties ar Mani kopā vienmēr un līdz galam...?

Apdomājiet savā sirdī. Tā Man pateiks...

(Otrais Dieva atstāšanas punkts).

20. nodaļa

Tu jautā, kāpēc Es jūs biedēju? Es parādu jums patiesību par jūsu pasauli. Jūs piedalāties ļaunumā, un tajā ir arī jūsu līdzdarbība ne tikai darot sliktu, bet arī nolaidīgi izturoties pret labo. Es jums dodu tūkstošiem iespēju ik dienas, taču jums ir tik grūti pašiem piespieties uz visniecīgāko nesavtīgās mīlestības vadītu rīcību.

Ps 14(13), 1, 3-4

Bērni, ir nepieciešams glābt pasauli. Tikai mīlestība var apdzēst naida, nežēlības un noziedzīgas vienaldzības uguni, kas izdedzina zemi. Bet kā gan jūs, kas ar grūtībām varat izspiest no sevis dažus pilienus remdena un sasmakuša žēlastības ūdens, varat paši apdzēst pasaules ugunsgrēku...?

Ps 12(11), 2

Tādēļ Es upurēju jums sevi – dzīva ūdens pilnu, neizsmēlamu un ar brīnumainu spēku apveltītu avotu. Es atdodos jums, lai jūs gribētu izmantot manu spēku, jo tikai tas var jūs glābt. Mana draudzība sniedz jums neizsmēlamas

Ps 10, 2, 4, 6, 7, 11, 14 (Ps 9, 23, 25, 27, 28, 32, 35)

Lk 9, 10

iespējas, kādas ir manas mīlestības rīcībā, un Es pats esmu kopā ar saviem draugiem. Esot kopā ar Mani, jūs ne tikai varat būt droši par pestīšanu, bet arī jebkurā dzīves mirklī varat izmantot manu mīlestību, dāvājot to saviem līdzcilvēkiem. Es tā vēlos, jo ar tādu pašu bezgalīgu mīlestību, ar kādu jūs apņemu, Es mīlu un vēlos izglābt, šķīstīt un svētīt arī visus tos cilvēkus, kurus jūs sastopat savās ikdienas gaitās. Ikvienu cilvēku uz zemes. Un visvairāk Es raizējos par tiem, kurus jūs nosodāt kā „launus”, jo pirmkārt glābīnš ir vajadzīgs viņiem.

Mk 2, 17

Vai jūs varētu būt laimīgi manā valstībā zinot, cik šausmīgi cieš tie, kuri jūsu dēļ nevar priecāties par dzīvi, jo jūs neveltījāt viņiem visu to, kas bija jūsu spēkos?

Meitiņ, tu saki, ka „tā noteikti būs!”. Jūs jūtat atbildību Manā priekšā tikai par to, ko jūsu sirdsapziņa jums pārmet. Es vēlos padarīt jūsu sirdsapziņas jūtīgākas, Es gribu paplašināt jūsu sirdis, taču jūs no Manis sargājaties. Jūs baidāties no papildus grūtībām, arvien domājot tikai par savu vājumu, bet jūs taču varat iegūt manu spēku!

Patiesībā jūsu patmīlībai ir bail no sevis mīlestības iegrožošanas un brīvības sasaistīšanas.

Tieši tā visvairāk Man pretojas.

(Trešais Dieva atstāšanas punkts).

21. nodaļa

Es gribu, lai jūs zināt, ka neko no jums nepieprasu un neko jums neuzspiežu. Es varu paļauties tikai uz tiem, kuri ar savu dzīvi Man parāda, ka patiešām ir mani draugi. Kad ar sirds vēlēšanos un piepūli jūs kļūsiat par otru Mani, par sava laikmeta Jēzu, tad mana pirmā vēlēšanās ir, lai jūs būtu tādi kā Es un lai jūs rīkotos tā, kā Es to darīju. Un tad nevis Es no jums prasu, bet jūs paši Man lūdzaties, lai atļauju jums piedalīties manā dzīvē. Un jūs tā darāt tā paša iemesla dēļ, kāpēc Es vēšos pie jums – aiz mīlestības.

Jūs vada karsta vēlēšanās izpildīt Miļotā gribu, un jūs darāt visu, lai to izzinātu. Es savukārt izrādu jums tās pasaules brūces, kuras kopā ar jums vēlos izārstēt. Kopā mēs liecinām žēlastību un dāvinām mīlestību, jo mēs dzīvojam kā kopiena. Tādēļ vientulība mums vairs neeksistē, se-

Mt 5, 1-12,

38-48

Mt 7, 12

vis žēlošanai un asarām vairs nav vietas. Jebkāda palīdzība no pasaules kļūst nevajadzīga. Jūs ar prieku pieņemat to, ko Es jums sniedzu, un Es ļauju jums plānot grandiozas lietas un izvirzīt lielas prasības un izpildu tās laimīgs, ka jūs mīlestība pret tuvāko ir tikpat karsta kā manējā, ka jūs darbojaties kopā ar Mani un vēlaties dāvināt, rūpēties un nest pestīšanu.

Jņ 14, 14

Mk 12, 28-34

Un pasaule atkal kļūst citāda jūsu acīs. Jūs vairs neredzat ne greznību, ne purvu, tikai cilvēkus, kuri grūtībās cīnās savā starpā. Un jūsu sirdis jums neviens vairs nešķiet „ļaus”, bet gan nomaldījies, nelaimīgs vai nebrīvs. Un visi jums kļūst cienījami un rūpju vērti, jo ir Man mīļi. Un jūs šo mīlestību dāvināt. Tad jūs ilgojaties pēc tiem, kuri ir visvairāk apgrūtināti, un jūsu sirdis tiecās pie tiem, kuriem klājas visgrūtāk, jo mana sirds dzīvo jūsos.

J 13, 34-35

Jūs vairs nekalpojat savam Dievam, bet dzīvojat Viņā.

Tādēļ jūsu laime ir ilgstoša, un manas mīlestības upe izplūst no jums, kļūstot arvien lielāka un plašāka, aptverot arvien vairāk un nesot laimi, jo Es dzīvoju ar jums. Un Es esmu neatkarīgs no apstākļiem un pasaulīgām problēmām.

Es esmu piepildījums un klusums, pasaules gaisma un dzīvība, patiens miers, jūsu sirds taisnība, līdzjūtība un mīlestība, maigums un dziedināšana, Es, jūsu Dievs, dibinu savu valstību jūsu attīrītās dvēseles mājā.

Jņ 14, 23-27

Mūsu kopiena ir tik cieša, ka Es topu redzams pasaulei cauri jūsu ķermeņa sienai, jo jūs liecināt, kāds Es esmu.

22. nodaļa

– Mans Tēvs! Ar mani ir ļoti slikti. Es aizmirstu, ka Tu uzrunā arī mani un sagaidi manu atbildi. Tu divas dienas runāji par savu mīlestību pret „tiem, kuriem klājas visgrūtāk”, un es tikai naktī sapratu, ka Tu vēlies, lai es izdarītu secinājumus no klausīšanās un lasīšanas par pr. Popieluška slepkavu lietu. Es lūdzu par vienu no viņiem trim, to, kurš tika pratināts. Lūdzu, pasaki man, par kuru man lūgties un ko man darīt?

Lk 19, 10

1Tim 1, 15

– Manu meitiņ! Nevis viens, bet visi trīs tev ir jāaizstāv, lūdzot visas debesis uz kopīgu aizlūgumu, un jo īpaši manu Māti, grēcinieku Aizbildni, kura var viņiem izlūgties pestīšanu. Lūdz caur manām asinīm par tām, ko viņi izlējuši, un lūdz tā, it kā tu lūgtu par saviem brāļiem, jo viņi patiesi ir tavi brāļi cilvēces kopīgajā grēkā.

*

Tās nav mūsu darba, bet tikai 3. daļas beigas. Rīt sāk 4. daļu.

Ceturtais daļa

1. nodaļa

Tagad, meitiņ, Es vēršos pie tiem, kuri tāpat kā tu grib palikt kopā ar Mani, neraugoties uz to, ka viņiem sokas smagi un dzīve ar Mani viņiem šķiet grūta un gandrīz neiespējama.

Mani mīlie bērni, grūtības jūsu ceļā ir nepieciešamas, taču tās ir pārejošas un jums ne vienmēr būs skumji. Jūsu dvēseles sāpes rodas, aptverot milzīgo atšķirību starp Mani, neaptveramo Dievu, pašu Svētumu un Šķīstību, un jums, kādi jūs pašlaik esat – vāji, svārstīgi, godkārīgi, sevi vairāk mīloši nekā Mani, kaut gan jūs paši esat nosaukuši Mani par savu Kungu un vēlaties Man kalpot.

Jūs jūtaties vainīgi, jo neizpildāt to, kas jums jā dara, kaut gan zināt, kā ir pareizi, bet jūs mūkat prom pie saviem priekiem un izklaidēm. Taču jūsu sirdsapziņa jums tad saka, ka jūsu kalpošana ir slinka, kūtra un Manis necienīga. Tādēļ nemiers jūs mētā, un jūs nadzīgi meklējat no tā glābiņu. Neapmierinātība ar sevi jūs grauž, tādēļ jūtos ir maz prieka un sirdsapziņas miera.

Taču Es priecājos par jums. Tas, kurš ir svēts, turas pie Manis, jo pazīst Mani un zina, ka esmu Svētuma Svētums. Mana bezgalīgi daudzveidīgā dvēselisku būtņu pasaule Mani godina, dzīvo pateicībā un smeļas laimi no manas klātbūtnes.

Savukārt jūs dzīvojat ticības tumsā un, par spīti jūsu trūkumiem un nepilnīgajai dabai, par spīti „apbalvojuma” un „samaksas” trūkumam, jūs gribat palikt pie Manis.

Vai tas nav iemesls, lai Es par jums priecātos?

Mani bērni, vēl nepieauguši un nenobrieduši, pieņemiet šo patiesību par sevi, jo Es esmu bezgalīgi pacietīgs un

zinu, ka zaļš auglis ir ciets, rūgts pēc garšas, un tajā ir maz satura.

Tāpēc esiet pacietīgi paši pret sevi, jo Es uztraugu jūsu izaugsmi un apsolu jums pilnbriedu manā dārzā. Dzīvojiet, bērni, laikā, dzīvojiet arī fiziskajā dimensijā, saskaņā ar jūsu pasaules likumiem. Jūs esat arī atkarīgi no apstākļiem, kuros bez jūsu gribas esat kļuvuši līdzdalīgi. Bieži vien tie ir pat pretrunā ar to, ko jūsu sirdsapziņa atzīst par pareizu esam. Un jūs paši neko tur nevarat mainīt. Tādēļ jums sāv pasaule jums apkārt. Jo vairāk netaisnības un pārestības jūs redzat sev apkārt, jo sāpīgāk jums kļūst, turklāt Es arvien vairāk paplašinu jūsu redzesloku un modinu jūsu sirdīs līdzjūtību. Es taču jūs gatavoju sadarbībai ar Mani. Es vēlos, lai jūsu sajūtas kļūtu izsmalcinātas, lai pieaugtu jūsu sirds jūtīgums un acis skaidri redzētu, kas ir slikts, kas neīsts, kas cietsirdīgs, pārestīgs un nes sāpes. Es gribu, lai jūs justu līdz kopā ar Mani un vēlētos novērst ļaunumu, kas nāk pār jūsu brāļiem. Kad jūs nostiprināsieties draudzībā ar Mani, tad Es jums atklāšu, ko vēlos, lai jūs darītu.

Dažiem no jums Es dodu uzdevumu jau pie dzimšanas, un tad Es nevēlos neko citu kā vien to, lai jūs dzīvotu kopā ar Mani un liecinātu par Mani, būdami kropli vai slimi.

Bieži vien Es jūs nolieku jūsu uzdevuma priekšā vēl pirms jūs iepazīstat Mani, un tad Es neatrauju jūs no pienākumiem, tikai piepildu jūs ar Sevi un svētīju, kad jūs pieņemat Mani par savu draugu.

2. nodaļa

Rakstam tālāk, meitiņ!

Aicinot jūs uz esamību, Es jums dodu jau izvēlētu vietu. Es iepotēju jums savus nodomus, kurus ar laiku jūs pieņemat kā paši savējos, ja jūsos būs vēlēšanās izzināt patiesību un tai kalpot savā dzīvē. Jūsu labā griba pieņemt to, kas jūsu acīs ir visaugstākais, visvērtīgākais, vispilnīgākais un vislielāko labumu nesošais, kaut arī tas būtu grūts un smags – lūk atslēga, kas atvērs jums vārtus uz jūsu pašu aicinājumu.

Jums ir noteikti nepieciešama pašai dziedzība un laba griba Man kalpot tādā veidā, kādu Es jums esmu izvēlējis.

Tādēļ, ka Es esmu tas, kurš ir visu paredzējis un apdāvinājis jūs atbilstoši jūsu nākamajiem uzdevumiem.

Ja jūsu griba būtu tīra un brīva no personīgas pieķeršanās, jūs bez grūtībām sadzirdētu manu aicinājumu un pilnā gatavībā uz to atbildētu.

Tomēr jūs dzīvojat pasaulē, kas ir organizēta pēc pašas noteikumiem. Tā kārdina jūs visos iespējamajos veidos, lai jūs izmantotu savas dotības, iespējas, priekšrocības, lai jūs „kaut ko” nozīmētu, par „kaut ko” kļūtu, iegūtu „pēc iespējas vairāk” un izmantotu savā labā visu, kas jums pieejams.

Ar neskaitāmiem piemēriem pasaule jums māca jūsu dvēseles ienaidnieka mācību, ka pats svarīgākais ir panākumi, izklaide, veiksmē, slava, bagātība, vara un brīvība rīkoties pēc savas patikas. Sākumā ienaidnieks jums saka to pašu: „Jūs esat brīvi, izdevīgums un pašapmierinājums ir jūsu tiesības. Nevienam nav tiesību jums pavēlēt. Jūs esat nevis sava likteņa kalpi, bet gan kungi pār to!”. Un viņš jūs mudina „izmantot dzīvi” pie katras iespējas.

Viņš jums melo un dara to prasmīgi, un lielākā daļa no jums pieņem šos šķietami pievilcīgos melus un dzīvo saskaņā ar tiem. Šādu dzīvesveidu viņi māca arī citiem cilvēkiem, kuri apskauž viņu veiksmi un vēlas viņiem sekot. Vēl sliktāk – vecāki šādā veidā arī audzina savus bērnus.

Tie sliktākie, kas demoralizē manus bērnus, it īpaši tie, kuri vēl nav iepazinusi paši sevi, saskarsies ar manu taisnību, un bēda tam, ja Es neatradīšu viņam attaisnošanu. Un bēda arī tiem, kuri ar savu dzīvi ir pretrunā maniem likumiem, kaut gan paši tos sludina.

Tāpēc, mani bērni, Es tik ļoti skopojos ar panākumiem, bagātību un godu uz laiku, kamēr tie jums var kaitēt. Tādēļ, ka uz mūsu draudzības ceļa jūsu soli vēl ir pavisam nedroši – ļoti bieži jūs arvien izvēlaties sevi, bet Mani – tikai pareizam. Pasaule ir pieejama visām jūsu maņām, bet Es nē. Man ir jānotic. . .

3. nodaļa

Jūs Mani redzat tikai ar „ticību”. Ārpus ticības vēl tikai jūsu saprāts un sirdsapziņa novērtē manu dzīvi ar jums un manu mācību. Saprāts saka, ka mana dzīve bija skaista

un pašizliedzīga, un mana mācība ir „gudra”, taču grūti īstenojama. Sirdsapziņa apstiprina, ka tā ir patiesa, tāpēc ir jādzīvo saskaņā ar to, un, ja jums ir laimējies piedzimt starp ticīgajiem, bez pretošanās pieņemiet manas patiesības, un jūsu dzīvē nekas nemainīsies!

Jūs aizvien esat ne šādi, ne tādi, kalpodami diviem kungiem vienlaicīgi – sev un Man.

Jūs kalpojat sev ar dziļu mīlestību, gādību un ar visu savu spēku, domām un gribu. Man – aiz nepieciešamības, izpildot obligātos pienākumus, kas saistīti ar jūsu formālo piederību. Ja jūs vēl no labas sirds kaut ko iedodat saviem tuviniekiem, tad jūsu patmīlības vajadzības, apmierinātība ar sevi ir pabarota.

Tāds ir dziļi pasaulē iesaistīts dieva tautas attēls!

Lūk, no tādas apmelošanas, nepatiesības un akluma zemes mana mīlestība vēlas jūs izpestīt! Šim nolūkam Es izmantoju dažādus līdzekļus, tomēr neaizmirstot par jūsu vājumu, trauslumu un sevis mīlestību, kā arī par jūsu patieso izvēles brīvību. Tādēļ Es tik lēnām, pakāpeniski un maigi jums atklāju patiesību par sevi. Un uz katra pakāpiena paliek tie, kuri vēl vairāk negrib pieņemt, jo nākamais pakāpiens jau apdraud viņu plānus, konfliktē ar viņu iedomām par personīgo laimi un pieprasa atteikšanos no izpriecām un ieradumiem. Nereti tas arī aicina pilnībā izmainīt dzīvi. Mani mīļie no Manis novēršas katrā manas mācības posmā. Viņu starpā ir arī tie, kuri reiz Man atdeva visu savu dzīvi, lai kalpotu. Un viņi to darīja godīgi, taču, kad šī dzīve sāka atklāt savas prasības, viņi nevēlējās tikt ar tām galā. Nevēlējās, jo varēja taču, ja vien būtu saukuši Mani palīgā un gribējuši dalīt savu nastu ar Mani, kurš to vēlas.

Viņi nevēlējās, jo nekad nebija izveidojuši ciešu un sirsniņu draudzību ar Mani – dzīvu, klātesošu un viņu draudzības alkstošu.

Viņi nezināja, kur meklēt atbalstu, jo, kamēr tam bija laiks, viņi to negribēja, jo patiesi nevēlējās Mani, iepazīt Mani pašu, dzīvo, kuru viņi atstāja novārtā, nonievāja un neatzina. Arī bieži vien zinot par Mani visu „no zinātnes redzespunkta”, viņi neredz Mani pašu, kurš stāv viņu priekšā. Viņi ir pametuši ticību prātam par labu, tāpēc viņiem nav, ar ko izklīdināt tumsu pasaulē. Viņi tajā

Mt 6, 24

5Moz 6, 5

Mt 6, 1-6, 16-21, 25-34

Mt 19, 16-24, 29

saskata tukšumu un nebūtību, bet ne Mani. Es tikmēr ciešu arvien lielākā vientulībā, arvien lielākā pamestībā. . .

4. nodaļa

Es tieku atraidīts tikai tāpēc, ka nedodu jums to, ko jūs gribat, un neizpildu jūsu gribu. Gluži otrādi, Es jums uzspiežu savas prasības, lai jūs augtu, taču jūs gribat uz mūžīgiem laikiem palikt bērni pasaku un rotaļu pasaulē. Jūs gribat, lai citi par jums rūpētos, strādātu jūsu labā, sniegtu jums dāvanas un sajūsminātos par jums. Jūs izvairāties uzņemties jebkādu atbildību par sevi, par ģimeni, par līdzcilvēkiem, par pasauli. Jūs baidāties uzpurēties, izvairāties no piepūles, darba, noguruma, savukārt pakļaušanos citiem, savas brīvības un neatkarības ierobežošanu, jūsu personīgā laika atņemšanu, kuru jūs uzskatāt par savu īpašumu, un savas izvēles brīvības iegrožošanu jūs uzskatāt par nodarījumu un atentātu pret jūsu brīvību.

Jūs spītīgi vēlaties īstenot savus nodomus pasaulē, kurā katrs dzenas pēc personīgā labuma un visi ar visiem ir kara stāvoklī. Ar viltībām, likumīgi un nelikumīgi jūs tiecaties pēc kaut kā tāda no kopējā labuma, ko esat atzinuši par īpaši iekārojamu, un jums sāk likties, ka tas jums pienākas.

Es jums atstāju brīvību, taču jūs iznīcināt pasauli un vedat sevi uz bojāeju.

Pašreiz jūs esat nokļuvuši tragiskā situācijā, jo tik daudzi no jums, jūsu valdības un pat veselas tautas, kalpo savām nesaudzīgajām un rijīgajām interesēm, nogalinot ar ieroču un bada palīdzību, iznīcinot un aplaupot miljoniem neaizsargātu cilvēku. Tā ir noticis, jo jūs esat pazaudējuši ticību, un tad ātri un vispārēji ļāvušies melu tēvam sevi apmulkot, kopīgi esat pieņēmuši viņa priekšlikumu „iekārtoties” dzīvē pēc iespējas ērtāk. Tam, kurš vienreiz ir iejuties patērēšanas atmosfērā, vairs nav spēka no tās izkļūt bez manas palīdzības. Taču jūs nevēlaties šo palīdzību.

Jūs esat samaitājuši manu zemi. Mana dāvana jums, pasniegta aiz mīlestības, ir saindēta ar naidu, nelietību, nelaimi, kroplību un mokām.

Ja jūs beidzot esat sapratuši, ka visi nesat atbildību par to, kas ar jums ir noticis, un par to, kas jebkurā mirklī var

notikt ar cilvēci, bez manas iejaukšanās jūsu liktenī, tad jūs arī noteikti saprotat, ka tikai jūs paši varat izglābt zemi, vērsoties pie Manis pēc glābiņa. Manai palīdzībai ir jāiet caur jūsu „miesiskajām” rokām, rokām, kas līdzvainīgas launumā un to vada.

Jūsu sadarbība ar Mani, uzticīga un noturīga, apstiprina jūsu gribas izvēli, jūsu sapratni, jūsu atbildību un jūsu mīlestību pret jūsu jaunākajiem un mazāk saprotošajiem brāļiem, un tā dod Man tiesības iejaukties ar savu spēku, jo jūsu griba ir saukt Mani palīgā.

5. nodaļa

Bērni, jūs dzīvojat saskaņā ar savas pasaules likumiem. Viens no tiem ir dzīves iesākums, attīstīšanās, pieaugšana, pilnbrieds un nāve. Neviens no jums nešaubās, ka kādreiz nomirs, un neviens arī nespēj aizturēt savu bērnību, aizkavēt augšanu, izmainīt jūsu fiziskās dabas likumus.

Un kas notiek ar jūsu garīgo dabu? Es jums dāvināju izvēles brīvību, un ko gan jūs izvēlējāties? Jūs pretojaties maniem likumiem.

Padomājiet, jūs taču zināt cilvēka mūža garumu un dzīves apdraudējumus – slimības, kroplību, pēkšņu nāvi. Jūs zināt, ka kopā ar jūsu fizisko attīstību veidojas arī jūsu prāts. Jūs pieņemat mācīšanās nepieciešamību kā savu priekšrocību, un jūsu griba jums tajā kalpo. Jūs rūpējaties par sava intelekta un spēju attīstību.

Kā gan tas notiek, ka jūs aizmirstat un atstājat novārtā savas dzīves sirdi, savu dvēseli...? Un nenogurstoša augšana taču ir tās likums. Jūsu dvēseles likums ir attīstīšanās līdz tai pilnībai, kas tai ir iespējama. Cilvēka dvēseles likums ir mūžīga dzīve, nevis nāve, jo Es to radīju līdzīgu sev pašam. Jūsu likums ir manas līdzības attīstība un uzplaukums jūsos.

Un kad tā nobriedīs, tā kļūs par jūsu dāvanu pasaulei, par bezgalīga spēka dāvanu, un tā nepāries un nenomirs, jo smēlas manā dabā.

Mana mīlestība ir jūs tā apdāvinājusi.

Jūs saskatāt un novērtējat sevī to, kas ir pārejošs, mainīgs, pakļauts nāvei un sabrukšanai, un jūs nesapro-

tat, kas jūs paši esat. Tādēļ, ka tas, kas jūsos ir mans, dzīvo apslēptībā, jo ir tik garīgas un neredzamas dabas, cik neredzams, neiedomājams un jūsu jutekļiem nepieejams esmu Es, jūsu Tēvs.

Taču, kad Es jūs atsaucu pie sevis, šeit paliek tukša čaumala, kuru uzsūc zeme. Kur tad ir jūsu smalkais intelektuāls? Kur jūsu apķērība un veiklība? Kur pazūd griba, kaut visstiprākā? Ne vislielākais talants, ne zelta maisi, ne privilēģijas, ne aizsardzība – nekas no tā jums vairs nenoderēs. Cik kaili jūs atnācāt, tik arī aizejat no pasaules, jo viss tas, kas jums šķita vērtīgs, tagad ir pīšļi un putekļi, nekas. Tas viss jums tika vien uz īsu laiku aizdots no manas mīlestības.

Lk 12, 16-21

Atkl 3, 17-18

Savukārt jūs, garīgās būtnes, nemirstīgās, atgriezieties pie Manis, lai nu jau uz mūžīgiem laikiem atdotos savam Dievam abpusējas mīlestības laimē.

Un šī laime ir atkarīga tikai no jums.

6. nodaļa

Cilvēks, bērni, ir vienība. Un vai nav taisnīgi, ka tas, kas viņā ir pārejošs, mainīgs un mirstīgs kalpo tam, kas nemirstīgs, tam, kas sevī ietver manu līdzību? Jūsu ķermeniskā daba vienmēr vispirms meklēs pašapmierinājumu, taču garīgais cilvēks jūsos aug, attīstās, nobriest, un viņa mīlestība aptver arvien vairāk, un ko viņš iemīlēs, to vēlēšies iepazīt un piespiest pie sirds. Un jo dziļāk viņš iepazīst, jo vairāk iemīl, un mīl gudrāk, un stiprāk vēlas veidot ciešu saikni ar to, kuru atzīst par mīlestības cienīgu. Un Es esmu klātesošs katrā jūsu mīlestībā.

Arī tas labais, kuru iekāro cilvēka ķermeniskā daba, ir mana dāvana, un arī tajā Es esmu paslēpies, un Mani tur var atrast un baudīt Mani, būt pateicīgiem un priecīgiem. Uz zemes nav cita labā kā vien manējais, un, ikvienā lietā paslēpies, tas var likt jums saskatīt Mani – dāvinātāju. Tomēr šis ceļš neved uz draudzību ar Mani, jo, kaut gan viss ir no Manis – tas neesmu Es. Es esmu Persona.

Ps 104(103)

Es esmu tas, no kura gribas rodas viss, kas bija, ir un būs. Mīlestības mudināts, Es jums dāvāju esamību, lai jūs dzīvotu kopā ar Mani, savu Tēvu, bezgalīgā abpusējas

mīlestības laimē. Un mīlestība tiecas pēc iepazīšanas, tuvuma un sapratnes. Bet kā gan ķermeniska būtne var pietuvoties Bezgalīgajam un Neizmērojamam? Aprobežota, tumsā klīstoša, trausla un vāja visās savās kvalitātēs – kā gan tāda var iesaistīties sarunā ar Visuvarēno un Neaptveramo...?

Un tomēr Es esmu jums devis šo iespēju. Jēzū Kristū, Dievā, kurš uz mūžīgiem laikiem pieņēma arī cilvēka dabu, jūs varat satikties ar Mani pašu visā pilnībā, manā bezgalīgajā varā un neierobežotajā žēlastībā.

Taču mūsu tikšanās noris garā. Cilvēka ķermeniskā daba nav spējīga aptvert to, kas ir garīgs. Tai pietrūkst izziņas instrumentu. Tādēļ tai pazemīgi jāpieņem savs nepilnīgums un jāpaliek mierā, apvaldot visus savus jutekļus. Tomēr tie nav nevaļadzīgi un nonicināmi. Ar jutekļu palīdzību garīgais cilvēks kalpo pasaulei vienotībā ar Mani. Tātad, lai īstenotu savu uzdevumu, savu dāvanu pasaulei, jums noderēs visas jūsu kvalitātes, taču cilvēka sastapšanās mirklī ar Mani tikai tas, kas ir garīgs, var piedalīties.

Es pajautāju, kas ir garīgs cilvēks.

Kungs paskaidro:

– Garīgs cilvēks jūsu starpā ir tas, kura ķermeniskā daba ir sakārtota, paklausīga, disciplinēta un labprāt kalpo gara varai, atzīstot tās vadību un pārākumu. Mans dēls Pāvils par to plaši runā. Lasiet manas Grāmatas, jo tajās Es jums neskaitāmiem piemēriem parādu maldīgus un pareizus cilvēka ceļus. Mācieties, jo, uzzinājuši, kas citus noveda pie pagrimuma, jūs paši nekritīsiet.

Rm 8, 5-7, 12-15

7. nodaļa

Un tagad Es jums pateikšu, mani bezgalīgi mīļotie bērni, ka ikviens no jums KLŪST par garīgu cilvēku, ja to noturīgi grib. Un nav tā, ka tikai nobriedis cilvēks var kļūt par Manis cienīgu partneri. Gluži pretēji!

Bez manas palīdzības cilvēks nekad nenobriest, jo Es pats parūpējos par katru, kurš Man uzticas un pie Manis turas, lai viņa cilvēciskā daba, iedzimtā grēka piesārņota, tiktu atveselota un tās griba kļūtu sakārtota, spēcīga un noteikta. Draugs tā rīkojas sava drauga labā, lai tas kļūtu

Viņam it visā līdzīgs. Jo kā gan Es, pati mīlestība, varētu nedziedēt brūces un nebagātināt to, kurš ir Mani izvēlējis un vēlas iet ar Mani kopā...?

Jūs visi, katrs savā neatkārtojamībā, kļūstat līdzīgi Man laikā un saskaņā ar savu ticību, ieguldīto darbu un manas mācības izpratni. Ikviens no jums iziet manu skolu manā pavadībā saskaņā ar savu ziedošanos, izturību, jūtu skaidrību un sirds vēlēšanos.

Tas, kurš stiprāk Mani vēlas, ātrāk tiek uz priekšu. Tas, kurš vienmēr un vairāk par visu vēlas manu mīlestību, skrien, un Es tūlīt aiz viņa. Bet tas, kuram ir daudzas mīlestības, pie katras uzkavēsies un uz ķēniņa svētkiem nepaspēs.

No jums, bērni, ir atkarīgs, kāda būs mūsu draudzība.

8. nodaļa

Bērniņ, to, ko tu pieraksti, nevērtē pēc sava vājuma un necienības, bet pēc manas mīlestības, augstsirdības un žēlastības varenības. Visā cilvēces vēsturē neviens nav ar Mani runājis tāpēc, ka būtu bijis Manis cienīgs, jo tādu starp cilvēkiem nav.

Es runāju ar jums, jo mīlu jūs un vēlos jūs izpestīt. Es izvēlos tos, kurus gribu, jo esmu jau viņus šādai sadarbībai nolēmis, aicinot uz esamību. Es pats par viņiem parūpēšos un pacelšu, lai vai cik reizes viņi pakristu, un, kad viņi vēlēšies atbalstīties uz maniem pleciem, tad saņems manu spēku. Es viņus izdziedināšu un darišu noderīgus pasaulei, jo Es savu gribu nemainu. Un ja tu vēlies Man kalpot ar savu dzīvi par spīti savai nabadzībai un nebēdz manā priekšā, neraugoties uz nemieru un savu trūkumu, necības un postažas apziņu, tad Es noteikti neaizvēršu tavā priekšā žēlastības vārtus.

Nevienam no jums nekas nepieder, kaut gan jūs tā domājat. Visas prāta dotības un talanti ir no Manis, bet tas, ka tik daudzi no jums tos izmanto tikai savam pašlepnumam, bagātībai, varai un slavai, ir jūsu pašu bērnišķīgās pašpārliecinātības un neapzināšanās apliecinājums. Tu, meitiņ, no paša sākuma vēlēties kalpot savai dzimtenei, un darīji to no visas savas sirds, un Es biju tev blakus. Tādēļ Es tev

devu spēju saprast manus vārdus un nodomus, un dodu tev tajos piedalīties.

Polija – Es gribu, lai tā ir mans vēstnesis un mans liecinieks pasaulei. Tas, kas šeit radīsies, iedegs un mudinās citas tautas dzīvot kopā ar Mani. Polija parādīs, ka tas ir iespējami, reāli un ved uz svētīgu sabiedrisko dzīvi, uz visas tautas uzplaukumu. Tas vairos laimi un dos spēku un attīstību visam, ko tavā dzimtenē jūs esat saglabājuši no manām dāvanām. Marija, jūsu patiesā ķēniņiene, atvedīs jūs pie Manis. Un arī tu, meitiņ, šeit un tagad Man kalpodama, piedalies mana darba sagatavošanā. Tas, ko mēs tagad kopīgi rakstām, kļūs par jūsu barību, ar ko mielosies tie cilvēki visā pasaulē, kuri meklē draudzību ar Mani.

Zini, ka nav šķīsto zemes virsū. Un tomēr Es izmantoju jūs kā instrumentus, ja jūs to karsti un noturīgi vēlaties, un jūsu uzticīgā kalpošana manā klātbūtnē attīra un svētī. Paliec, bērns, mūsu darbā, un tavas vainas lēnām mazināsies, un pieaugs līdzība ar Mani, tavu draugu. Es to paveikšu. Notici manai mīlestībai! Es zinu, kā tev nepietiek, aiz kā tu paklūpi un kādi ir tava vājuma avoti. Es zinu pilnīgi visu, kas uz tevi attiecas. Esi pārliecināta par manu gādību un rūpēm! Tāpēc pateicies Man un klausies Mani, kad Es vēlos runāt, jo mana žēlastība pret tevi ir liela.

Manu meitiņ! Ja tu esi sapratusi, cik ļoti vāja ir tava griba, uztici to ik dienas manai īpašajai gādībai. Un rīkojies tā katru reizi, kad iepazīsti savus trūkumus, un, ja tu nezini iemeslus, tad lūdz Man gaismu un norādes, un Es tev noteikti tās sniegšu. Redzi, meitiņ, jums ir aktīvi jāiesaistās savā pestīšanā un jāstrādā ar Mani kopā. Spēks un jūsu dziedināšana no slimībām, kas jums kaitē, ir mans, taču no jums ir atkarīgs, vai vēlaties izārstēties.

Es esmu jūsu dvēseles ārsts. Maziem bērniem šķietami piemīt ārsta prasmes, savukārt pieauguši cilvēki paši sev kaitē, rada simptomus un ciešanas, kas viņus nomoka.

Un Es vēlos jūsu partnerību, jūsu apzināto, nopietno draudzību. Es runāju par jūsu godīgumu un uzticēšanos tādā mērā, kādā jūs ticat manai vēlmei un spējai jums palīdzēt. Tādēļ Es arvien gaidu jūsu intīmo un atklāto sarunu par jūsu trūkumiem. Jūs par tiem stāstāt cilvēkiem, taču Man negribat...

9. nodaļa

Es gribētu, lai jūs noticētu, ka attiecībā pret jums Es esmu bezgalīgi pacietīgs. Es panesu jūsu biežos kritienus, atkārtoto bēgšanu no Manis un nodevību, jo šāda rīcība rodas no jūsu cilvēciskās nepilnības, un ļoti reti tā ir apzināta pretošanās Man aiz naida un vēlēšanās zaimot Dievu. Taču pat tad jums vienmēr ir iespēja pie Manis atgriezties, bet jūs atrodaties ienaidnieka varā, un jums ir grūti izrauties no viņa ķetnām. Tad jums ir nepieciešama palīdzība no citu cilvēku puses, un, ja jūsu reliģiozitāte būtu patiesa un Manī nostiprināta, neviens nenomirtu, ar Mani nesavienojies.

1Pēt 4, 8

Tas, kurš dzīvo nīzdams un nicinādams savus līdzcilvēkus, kurš apzināti viņiem kaitē vai ir neiejūtīgs pret viņu vajadzībām brīdī, kad var viņiem palīdzēt, un tas ir jūsu starpā plaši izplatīts un smags grēks, tas manās acīs ir vainīgs, jo pārvelk svītru manam vissvētākajam likumam – pienākumam mīlēt savu tuvāko.

Tas saskarsies ar manu taisnību, un Es būšu pret viņu bargāks, nekā pret tiem, kuri vajāja Mani pašu. Tādēļ, ka Es zinu, ka jūsu apkārtējā vide un audzināšana var jums norādīt uz jūsu ienaidnieku un nosaukt to par Mani. Es arī pazīstu savu tautu, kas ir tik remdena un tik maz par Mani liecina, un ja to dara, tad liekulīgi.

Jo tas, kurš Mani neparāda tādu, kāds Es patiesībā esmu, apgāna Mani un kropļo manu tēlu. Jūs visi esat farizeju cilts, un liekulība ir jūsos ieaugusi. Es jums tādēļ to saku, lai jūs saprastu paši savu pienesumu cilvēces grēkā un lai jūs neturētu sevi augstāku esam par grēciniekiem, kuri saskata savu ļaunumu.

Lk 18, 9-14

Ja jūs nespējat mainīties, un šīs pārmaiņas ir lēnas un ilgstošas, tad drosmīgi pieņemiet grēcīgajā pasaulē savu brālību un palīdziet saviem tuviniekiem, kuri ir tikpat slimi kā jūs, cik vien varat – ar darbiem, vārdiem un starpniecību.

Tas jūs manās acīs pašus attaisnos.

10. nodaļa

– Tēvs, kurš no mums paliks kopā ar Tevi? Mēs taču visi par Tevi slikti liecinām! Nav tāda cilvēka, kurš vienmēr un

vīsur patiesi atainotu Tavu tēlu, vismaz es tādus nepazīstu. Es daudz dotu, lai saņemtu šādu dzīvu piemēru. Un ir tik grūti, kad katram no mums ir jāsāk no sākuma, bez virziena, palīdzības un piemēra.

– Tieši to Es jums, bērni, sacīju, ka ikviens no jums, kurš par Mani nepatiesi liecina, aizkavē visas Dieva tautas nokļūšanu pie Manis. Taču Es neteicu, ka jau tūlīt un tagad to no jums pieprasu. Es vispār no jums neko „nepieprasu”. Tas, kurš Mani iemīlēs, pats Man sekos, un tas nebūs uzreiz viegli. Es teicu, ka esmu kopā ar jums, taču jūsu rokās ir griba pastāvīgi nodoties manai mācībai.

– Es nezinu, Kungs, kā lai Tevi lūdzu par man pazīstamām meitenēm, kuras nezina, ko iesākt ar savu dzīvi.

– Vērsies pie manas žēlastīgās sirds, kad redzi, ka kādam ir grūtības atpazīt manu gribu. Un Es neatstāšu nedrošībā nevienu, kurš izturīgi gaida un grib ar Mani rēķināties.

11. nodaļa

Nepārtraukti jūs biedē viens un tas pats – nepieciešamība atmett jūsos visu, kas nav „mans”. Jums šķiet, ka jūsos mīt ļoti maz līdzības ar Mani, un visu citu jums sevī vajag iznīcināt, atmett, samīdīt, bet kas no jums paliks pāri? Šis uzdevums jums liekas pārāk grūts, neiespējams, jo tādējādi tiks iznīcināta jūsu personība. Taisnība...?

Ja tas tā būtu, tā būtu uzskatāma par jūsu iznīcību, bet tā tas nav! Es jūs nenīcinu, piedevām nevienam no saviem bērniem Es neko sliktu nevarētu nodarīt, Es, kurš ielūzušu niedri nenolauzīs. Es jums tikai piepalīdzu jūsu izaugsmē. Garīgā izaugsme ir jūsu tiesības un jūsu vislielākā laime, bet tās pilnība – dzīves mērķis.

Garīgās izaugsmes procesu var salīdzināt ar jūsu fiziskās attīstīšanās un augšanas laiku. Zīdaiņi dzer mātes pienu un zīž knupīti. Vai jums tā pietrūkst? Vai skumstat pēc mantīņām, savas sētiņas, ratiņiem? Vai ilgojaties pēc laika, kad nēsājāt autiņbiksītes un jūs baroja ar karoti? Vai joprojām jums ir vajadzīgi klučiši, priekšautiņš un palīdzība, lai apģērbtos? Vai tādēļ, ka tas viss jums ir kļuvis nevajadzīgs, jūs esat mazāk – jūs paši? Vai arī daudz vairāk apzināties savu esību...?

Neviens nelika jums attiekties no bērnu rotaļām, smilšu kūku cepšanas, staigāšanas pa kokiem, skriešanas un ķerstišanas. Vai tādēļ esat zaudējuši kaut ko „personīgu”, esat kļuvuši mazāki...?

Bet jūsu skološanās gadi? Jūsu brīvība tika ierobežota, uzspiesta disciplīna, bet ko esat saņēmuši pretī? Kad jūs visvairāk esat bijuši tādi, kādi esat? Kā sešgadīgs bērns vai tagad – studiju laikā? Bet tie, kas ir ieguvuši augstāko izglītību, cītīgi mācoties, vēloties mācīties, vai tagad nav vairāk – paši? Viņu horizonti un interešu loks ir paplašinājies, un pat ir pieaudzis to lietu skaits, kas sagādā patiku.

Cilvēkam ar ierobežotu interešu loku un primitīvām izklaidēm pieder maz. Pieaugušam, izglītotam un jūtīgam cilvēkam ir neskaitāmi daudz lietu, kas viņam sagādā baudu: visas zināšanu nozares, māksla visās tās izpausmēs, domu apmaiņa, pasaules iepazīšana visā tās dabas krāšņumā, ar visu to, ar ko mūsu priekšteči to ir bagātinājuši. Cilvēkam tajā visā ir arī savs ieguldījums, ja vien ir griba, galvenokārt, sadarbībā ar Mani, lai rīkotos savā un visas cilvēces labā. Tā nav bērnu izklaide, bet gan patiešām nobrieduša cilvēka laime. Taisnība, ka ir cilvēki, kas nekad neizaug no izklaidēm un lietām, kas sagādā bērna prieku. Par viņiem ir nepieciešams rūpēties visu dzīvi. Atbildīgiem un attiecīgi izglītotiem cilvēkiem ir jā rūpējas par viņiem, jo tie ir garīgi nepilnvērtīgi un viņiem nepieciešama palīdzība un pastāvīga aprūpe. Viņi dzīvo bez problēmām, ne ar vienu necinās, ne par vienu nerūpējas, bet vai kāds no jums gribētu ar viņiem samainīties vietām? Un kādēļ ne? Galu galā viņu dzīve taču ir vieglāka nekā jūsējā. Tā neuzliek atbildību gādāt par kādu, pat ne par sevi pašu. Visu, kas nepieciešams, tie saņem nestrādājot, neriskējot, neizvēloties, neizlemjot. Un kādēļ ne?

Es jums atbildēju. Tādēļ, ka viņu attīstība ir ierobežota, bet jūsu – nē. Tādēļ, ka viņi neuzņemas atbildību par sevi, viņiem nav reālas brīvības – lēmuma izvēles brīvības. Turklāt viņi ņem visu no pasaules, bet nevar neko pasaulei sniegt pretī. Jūs turpretī varat pasaulei dāvēt neierobežotu LABO – ja vien tikai to vēlēšaties. Es pats esmu jūsu neierobežoto iespēju garantija. Es jums sniedzu savu spēku brīdī, kad pildāt manu gribu, mīlat savus tuvākos un kalpojat viņiem.

Kādēļ tad, mani bērni, jūs ierobežojat savu dvēseles izaugsmi?

Kādēļ netiecaties pēc mācīšanās, savas patiesās attīstības likumu izzināšanas? Kādēļ jūs esat apstājušies garīgi nepilnvērtīgu cilvēku dzīvē: dzīvojat ierobežoti, atkarīgi no apstākļiem, ieradumiem, mānticības, apkārtējās vides viedokļiem, tiecoties pēc citu cilvēku mērķiem, kuri nekļūs par jūsējiem, ja nevēlēsieties tos pieņemt? Kādēļ jūs apmierina jebkas, brīdī, kad Es atveru jums neierobežotas iespējas...?

Atbildiet Man, bērni, kādēļ jūs gribat tik maz...?

12. nodaļa

Ja jūs baidītos no sapņiem par šīs pasaules lielo karjeru, jums būtu pamats, jo jūs pazīstat savus talantus un trūkumus, pārzināt savu veselību, spēku, studiju potenciālu, jūsu enerģiju, gribasspēku, izturību un čaklumu. Tai pat laikā jūs nododaties kārdinājumam pat tad, ja trūkst piemērotu apstākļu, tādēļ, ka jūsu viedoklis par jums pašiem vienmēr ir glaimojošs, bet grūtības jūs ignorējat. Parasti Jūs domājat par beigu efektu, nevis saskatot tajā iespēju palielināt labā un skaistā daudzumu, vairojot patiesību uz zemes – no Dieva bērna skatpunkta, – bet tiecoties pēc pašlabumiem, tādiem kā slava, nauda, karjera, vara. Ar visu iepriekš minēto barojas jūsu iedomība, alkātība un iekāre, izmantojot manas dāvanas, kas par velti jums dotas. Tādēļ Es jums saku, ka jūs kalpojat paši sev ar kaislīgu mīlestību, šim nolūkam izmantojot visas savas spējas un manas dāvanas, par velti jums dotas, taču ne jau tāpēc Es jūs tā apdāvināju.

Pajautājiet – kādēļ Es dodu tik daudz no savām bagātībām tiem, kas nav tā vērti. Es taču zinu, kā jūs tos izmantosiet, un zinu, kurš no jums tās izniekos.

Tomēr Es ne ar ko nepārspilēju, jo iepriekšnolemība neeksistē tur, kur valda mana mīlestība, kas vienmēr ir gatava apžēloties, piedot un palīdzēt. Mīlestība, aptveroša visu cilvēci vienā ģimenē.

Kad ģimenē valda savstarpēja saprašanās, maigums un atbalsts – pat visjaunākie, visvājākie un visnespējīgākie var sasniegt savas attīstības pilnību, tāpēc, ka atrodas

pieaugušo un gudro aizgādībā. Pieaugušie parādīs virzienu, nodrošinās atbilstošus apstākļus un paši kopā ar jaunākajiem dosies tālāk, sargājot, mācot un katrā situācijā kalpojot par piemēru.

13. nodaļa

Ceļā pie Manis „gudrs” ir tas, kurš Mani izvēlas par savu draugu, jo Manī viņš iegūst visu. Ar viņu Es esmu kopā vienmēr, ikkatrā vietā un situācijā, raizēs un nedrošībā. Viņš ne tikai nekad vairs nav viens, bet Es arī cīnos viņa vietā. Ja gudrs ceļvedis jūs ved, jūs neapmaldīsieties. Bet pieaug arvien jaunas paaudzes, un ir pienācis laiks, lai tie, kuri ļāvās vadībai, paši kļūtu par skolotājiem. Tiem, kurus Es aicinu, būtu jāzina, ka aicinu viņus uzņemties atbildību par pasauli.

Es atnācu pie grēcīgajiem, kroplajiem un slimajiem. *Jes 25, 4*
Vislielākās rūpes pienākas tiem, kuri visu laiku krīt un kuru dzīve nākotnē ir apdraudēta. Mani draugi, saprotiet Mani, ir nepieciešams darboties, nepieciešams panākt, lai neviens no jūsu brāļiem nekristu. Mans visnešķīstākais un nelabā visvairāk samaitātais dēls varēs atgriezties pie Manis, ja pieaugušie un gudrie no jūsu vidus nostāsies viņam blakus un palīdzēs, pacels viņu, izmeklēs un lūgsies par viņu. Ja tomēr jūsu starpā neatradīsies neviens līdzjūtīgais, kurš būs gatavs pastiept roku nelaimē nonākušajam, tad šāds cilvēks aizies bojā, un Es jūs, mani bērni, apsūdzēšu viņa nāvē, ja neatradīšu jūsos žēlsirdību un labestību.

Tādēļ, ka iepriekšnolemtība neeksistē, un neviens no jums nekad nav ticis radīts mūžīgām ciešanām. Pastāv tikai jūsu milzīgā nejutība. Es vispirms runāju ar jums, ar tiem, kuri Mani pazīst, sludina, citē, taču neseko Man, kaut arī pastaigājas publiskās vietās, tērpušies manās zīmēs.

Jūs esat farizeji, kas līdzināties muitniekiem. Tāpēc Es izvēlējos labāk pieņemt krustā sisto noziedznieku sabiedrību, un pat tur Es vienu no viņiem atguvu. . .

Katrs cilvēks var tikt izglābts, ja vien jūsu mīlestība uz viņu atvērsies.

14. nodaļa

Mt 13, 3-16

Un Es apdāvinu ikvienu savu bērnu, jo Es esmu Tēvs. Tas, kurš ir vājš un nenobriedis, saņems vairāk manu dāvanu, jo viņam tās ir vairāk vajadzīgas. Tas, kurš ir patiesām gudrs un saprot Mani, izvēlēsies vienu, visvērtīgāko pērli no visām, un pārējo, kas viņam pieder, pārdos, izdālās vai atstās, lai Man sekotu.

Mt 13, 45-46

Tas, kurš stiepj lielas bagātības, piekūst un visbeidzot apsežs uz tām, un tā arī paliek. Tas, kurš neko nenes, iet viegli un tālu var aiziet, un, tā kā rokas ir brīvas, viņš var noņemt citam smagumu, un Es viņu atbalstīšu, un mēs iesim kopā plecu pie pleca. Tas, ko jūs uzskatāt par savu priekšrocību – manās acīs ir jūsu smagums. Viss, ko jūs kārojat vai apskaužat citiem, var kļūt par ļaunuma ēsmu, un tikai tad jūsu ienaidnieks ir bezspēcīgs, kad sastop garā pieticīgo. Patiesa pieticība ir dvēseles talants, kas ved pie pateicības par to, kas ir ticis saņemts, un tad tā nevēlas neko vairāk par to, ko Es tai sniedzu. Tāda pieticība padara ienaidnieku bezspēcīgu, bet tikai ne tad, ja tā ir formāla. Vispieticīgākās mūkenes sirds var būt pilna ar iekāri, kamēr bagāts cilvēks var baudīt brīvību un dzīvot svabads.

*Ps 121(120) 5,
7-8*

Apdomājiet, bērni, cik daudz ļauna jums var nodarīt katra mana dāvana, ja tā tiks neapdomīgi izmantota. . .

– Skaistums – tas var atvieglot jums dzīvi, jo skaistumam daudz kas tiek piedots, taču jūsu ienaidnieks tad jums māca, ka jūsu skaistuma dēļ jums ir tiesības iegūt „labāk” un „vairāk”, nekā citiem. Jūs lepojaties ar to, kas taču ir tik nepastāvīgs, aizmirstot savu īsto vērtību un tirgojoties ar savu skaistumu. Ap jums pulcējas cilvēki, kuri meklē tikai šķietamo, bet ne jūs pašus.

– Veselība – tā var kļūt par pārmērību iemeslu, jo paver lielas izklaižu iespējas. Jūs tajās varat noslīkt. Jūs ar labpatiku rūpējaties par savu ķermeni, vērtēdami to augstāk par savu garu, bet kas gan jums paliks, kad pienāks vecums?

– Inteligence – tā jums māca lepnumu. Apķērība modina jūsos nicinājumu pret tuvākajiem, kas ir mazāk apdāvināti, un jūsu viltība to izmanto, lai gūtu pašlabumu. Tas, kas viegli atnāk, var tikt atstāts novārtā, un tad par jūsu mērķi neklūst vis kādas zinātnes nozares iepazīšana,

ne arī kalpošana ar savām zināšanām (jo tieši to Es jums piedāvāju ar savu dāvanu), bet gan karjera, kas atvieglo jums dzīvi un atļauj to izmantot pilnasinīgāk par jūsu līdzcilvēkiem.

– Talanti, kurus Es jums dodu – cik gan bieži tie kļūst par tirgus precī! To, ko esat saņēmuši par brīvu, jūs pārdodat par pēc iespējas augstāku cenu un izmantojat savtīgos nolūkos. Un kad pienāks norēķināšanās laiks, kā jūs tad sevi attaisnosiet?

Lk 12, 16-21

No jums pašiem ir atkarīgs, kā jūs izmantojat manas dāvanas, jo katra no tām tika jums dota, lai bagātinātu jūsu kalpošanu. Tomēr ar jums notiek tā, ka, jo apdāvinātāki jūs esat, jo vairāk pieprasāt un ņemat no pasaules, nesamērīgi vairāk, nekā tai dodat. Visdāsnāk apdāvinātie, tie, kuri nepazīst izsalkumu, bailes, dzīvības apdraudējumu un pajumtes trūkumu, paši negrib strādāt un dāvināt. Viņi dzīvo parazitisku dzīvi un ir egoistiskāki par maniem zvēriem, kuri gādā par savu atvašu labklājību un ir gatavi zaudēt dzīvību, lai glābtu savus pēcnācējus. Pat viņi jūs apsūdzēs, jo jūs esat kļuvuši ļauni, nežēlīgi un alkatīgi, tādējādi izsmejot manu labdarību un samaitājot nabagākos, kuri mācās no jums pārmērības. Arī viņi vēlas tā patērēt dzīvi, kā jūs to darāt, un viņi pamet vienkāršību un godīgumu, lai varētu to sasniegt. Tie, kuriem pieder daudz materiālu lietu, dara postu pasaulē, jo ar savu rīcību bieži vien pamudina jūs uz dumpi un naidu. Viņi darbojas kā ienaidnieka instrumenti un nīcina jūsu sirdsapziņu, kā arī padara jūs nejūtīgus pret sabiedrības ļaunuma izpausmēm.

Jer 5, 26-28

15. nodaļa

Visas dāvanas, kuras ar mīlestību Es esmu jums pasniedzis visai jūsu dzīvei, var kļūt par šķēršļiem jūsu ceļā pie Manis, ja jūs nevēlēsieties saprast manus nodomus.

Jūs visi esat viena ģimene: cilvēku kopiena, kas cēlusies no nebūtības, pateicoties manai mīlestībai. No tās un tajā jūs dzīvojat.

Ar grūtībām, skumjās un ciešanās jūs atgriezaties pie dzīves saskaņā ar maniem likumiem, kurus jūs esat atmetuši, lai iegūtu, kā jums maldīgi šķita, neatkarību un

brīvību. Šī cilvēka saprāta kļūda ir saindējusi ikvienu no jums. Un katram pašam no jums ir jāizlabo sava kļūda caur apzinātām, brīvprātīgām un laikā ilgtspējīgām patiesības atgūšanas pūlēm, kas turklāt apstiprinātas ar jūsu pašu dzīves piemēru.

Tā Es izrādu cieņu jūsu personības godībai, jo no katra cilvēka Es sagaidu viņa brīvo izvēli. Jūsu dzīve ir jūsu atbilde.

Tagad izsveriet, cik liela ir mana palīdzība. Daudzu gadsimtu garumā jums atklājoties, Es esmu jūs pavadījis un sagatavojis dzīvē Dieva sastapšanai, kurš pieņēma cilvēka veidolu, lai pārvilktu krustu bezdibenim starp Radītāju un viņa radībām. Viņš ar savu dzīvi jums parādīja, ka Es esmu mīlestība. Mīlestība par jums upurējās, lai jūs atbrīvotu, un kopš diviem tūkstošiem gadu tas, kurš pieņem manu Vārdu, kļūst brīvs.

Kā tas var būt, ka jūs joprojām eksistējat maldu tumsībā? Cik gan stipri jūs esat saindēti, ka ikvienam no jums ir jānostājas pret pasauli, lai pie Manis nonāktu. Un tas, kas Mani izvēlas, noiet ciešanu, izsmieklu un vientulības ceļu, jo tik maz jūsos ir kopības sajūtas, vēlmes palīdzēt, līdzjūtības... To Es jums neesmu gribējis. Es jums devu cerību, prieka un miera vārdus. Jēzus Kristus, Dievs-cilvēks piedāvā jums savu pastāvīgu klātbūtni, draudzību, savu mīlestību. Viņš nepārtraukti upurējas katram no jums. Bet katrs no jums – kļūstot par Jēzus sabiedroto – vai nekļūst par kopienu? Vai šai brīnišķīgajai kopienai nevajadzētu izplatīties, jo tā taču ir balstīta Dieva pastāvībā, mīlestībā un spēkā?

Galū galā Dievs vēlas dāvināt, sapulcināt, darīt laimīgus un arvien sev piesaistīt jaunus draugus. Un tāpēc ne Viņā ir meklējams iemesls jūsu skopajai palīdzībai, niecīgajai ietekmei un vārgajai līdzdarbībai jūsu mazaajā kopienā.

Padomājiet, bērni... .

Jūsu draudzībā ar Jēzu – Viņš dzīvo visā dievišķajā pilnībā un mīl, svētī un apdāvina saskaņā ar savu bezgalīgo labo.

Jņ 3, 14-17

Rm 5, 8

Ef 2, 13

Kas gan ir tas, kas mazina Viņa darbību? Kas to padara neiespējamu? Jūs paši!

Kāds ir iemesls, kādēļ jūs pretojaties Dieva gribai, kas nepārtraukti ziedojas un vienmēr vēlas nest palīdzību...? Jūs esat dibinājuši draudzību ar Dievu. Jūs esat Viņam uzticējuši paši sevi, jo jūs zināt, ka tiek vienmēr un pašai aizliedzīgi mīlēti. Jūs vairs neesat nemierīgi un akli nemeklējat patiesību, jūs bailes ir atkāpušās, jūs esat pārstājuši baidīties no pasaulīgiem draudiem, jūs uzticiaties savam Kungam, un jūsos vairs nav tik daudz žēluma, iebildumu pret likteni un skaudības. Jūs esat atbrīvojušies no pasaules vēlmēm, un tās baudkāre, varaskāre, bagātība un slava jums vairs neliekas tik pievilcīga. No pasaules tirgus jūs esat atkāpušies mērenībā, iekšējā mierā un klusumā Dieva tā Kunga priekšā. Bet pasaule? Vai jums nerūp nelaiemes okeāns jums visapkārt? Dāvanas, kuras Es jums esmu pasniedzis, joprojām nav tikušas izmantotas. Tās kalpo tikai jums pašiem.

To Es neesmu gribējis. Ne jau tādēļ Es jūs apdāvināju.

Jūsu zināšanas atnes jums priekšrocības. Tāpat arī jūsu amats, vara, jūsu viltība, jūsu organizatoriskās spējas, jūsu talanti, jūsu apstākļi, īpašums un uzslavas, ar kurām jūs apvelta. Palīdzība, kuru Es jums sniedzu. Un Es gribu, lai jūsu zināšanas un spējas kalpotu nelaimē nonākušajiem par brīvu un visu diennakti, kad ir radusies tāda nepieciešamība. Jums ir amats, lai kalpotu sabiedrībai, un, jo tas ir augstāks, jo vairāk varat kalpot, savukārt vara jums ir, lai palīdzētu, sargātu, gādātu un mācītu ar savu piemēru, kā to pavērst līdzilvēkiem par labu. Jūsu attapība ir nepieciešama tiem, kuriem Es esmu to aiztaupījis. Labklājība – lai tajā dalītos ar citiem, it īpaši tiem, kuriem tās nav. Talanti – lai nestu prieku, gaismu un patiesību – saskaņā ar jūsu spējām. Jūsu praktiskās spējas ir jums tādēļ dotas, lai organizētu pēc iespējas labāku palīdzību, uzlabotu darbību un radītu jaunas, labākas dzīves iespējas. Visu, ar ko jūs esat tik lepnī, izdalāji saviem līdzilvēkiem ar tādu mīlestību, ar kādu Es pie viņiem vērsos un esmu jūs uzticībā apdāvinājis.

Es jums, bērni, pastāvīgi mācu atbildīgu attieksmi pret pasauli. Es jums mācu arī būt atbildīgiem pasaules acu priekšā par to, kas esat kļuvuši – mani draugi, kas dzīvojat kopībā ar Mani, un Es esmu mīlestība.

16. nodaļa

Es sagaidu no jums tik cienpilnu atbildi, kas būtu atbilstoša dāvanām, kādas jūs no Manis esat saņēmuši.

Savu dēlu un meitu atbildi, kuri brīvprātīgi uzsāk savu līdzdalību, lai uz tās celtu manu valdīšanu. Nav svarīgi, ko jūs apveltāt ar savu uzmanību, rūpēm un mīlestību, jo tas tiek izrauts no haosa, pasaules vienaldzības un naida, ja jūs darbojaties ar Mani kopā. Tas var kļūt par brālīgas mīlestības, miera un prieka lauku. Tur, kur jūs Mani vedat, Es varu likt pamatus savai valstībai uz zemes.

Jūsu griba atnest sevis mīlestību ir griba izrauties no egoisma čaulas, tā ir griba sagraut mūri, kas jūs šķir no jūsu cilvēciskās ģimenes, un dalīt ar viņiem savu dzīvi kā laimīgos brīžos, tā arī nedienās. Tādēļ, ka jūsu patmīlība arvien spēcīgāk jūs notrulina pret visu, kas nav jums noderīgs, patīkams, izmantojams un personīgi izdevīgs, un laika gaitā tā pārvēršas kaislīgā „savas mantas” aizstāvībā pret iespējamu zaudējumu vai kaitējumu (un viss, ko jūs uzskatāt, ka esat „ieguvuši”, ir no manas žēlastības un atļaujas, un ir jums aizdots uz neilgu dzīves laiku).

Patmīlība ir nepiesātināma. Ja nekas to neierobežo, nenomāc, tā jūsos aug kā vēzis, un pienāk laiks, kad, par spīti savas dvēseles slimības apziņai, ir jau par vēlu, lai to izārstētu. Tad jūs jau sākat just mīlestību pret savu slimību, jo arī tā taču ir „jūsu”. Tad jūs varat uz mūžīgiem laikiem zaudēt manu valstību, zaudēt dzīvi. Tādēļ, ka esat zaudējuši spēju mīlēt. Jūs esat izvēlējušies icelt sevi pašu par vienīgo mīlestības objektu un mērķi.

Jūs dzīvojat kā ļaundabīga šūna veselā cilvēces ķermenī, augot uz tā rēķina, spītējot visa organisma labumam, ielaižot tajā savu indi. Šī inde ir nesaudzība, žēlastības trūkums, vienaldzība un cinisms.

Tas, kurš nav ar jums, ir niecība, un, ja tas stāv jums ceļā uz guvumu, ko esat iekārojuši, tas tiks iznīcināts, vai labākajā gadījumā atgrūzts, nonievāts, piekrāpts, aplaupīts vai izmantots. Deļ tādiem kā jūs šī pasaule ir tikusi sadalīta vilkos un aitās. Bet vilki ir tā savairojušies, ka uz zemes tiem kļūst par ciešu, un tie sāks noplēst cits citu.

Jūs esat pielāvuši, ka patmīlība ir pārņēmusi veselās tautas. Kaut gan katrā no tām pastāv pārestības, naba-

dzība, izsalkums un verdzība, neviens negrib tam pretoties, jo kopumā ir pievērsies mīlestībai pret sevi pašu un manu dārgumu sagrābšanai – tik daudz, cik vien var paņemt no kopējā cilvēces labuma – savā īpašumā.

Un tagad šie visuzņēmīgākie, visrijīgākie un visciniskākie (jo tāds ir patmīlības kronis: nicinājums pret vājākiem un nabadzīgākiem, bezjūtība, cinisms un cietsirdība) uzbrūk sev līdzīgajiem, lai iegūtu visus pasaules labumus un varu pār visu cilvēci. Jūsu ienaidnieks vienmēr izmanto jūsu klūdas un trūkumus, iepotējot jums to, kas viņam izdevīgs. Tāpēc Es jo spēcīgāk jūs saucu, lai jūs atmetstu to, kas nav manu bērnu cienīgs, un apvienotos ar saviem līdzcilvēkiem. Lai jūs gribētu novilkt vienādības zīmi starp mīlestību pret sevi un mīlestību pret citiem tā, lai mēs varētu mīlēt kopā.

Tas ir mana ceļa sākums. No šī punkta: „Mīli savu tuvāko kā sevi pašu” sākas visas cilvēces atgriešanās pie Tēva.

Un to Es jums tagad mācīšu, mani bērni.

17. nodaļa

Es sacīju jums, bērni, ka jūsu patmīlība ir pēdējā, kas Man padodas. Iemesls tam vēl arvien ir uzticības trūkums un jūsu nespēja ticēt, ka Es par jums rūpējos un gādāju, ka Man ir zināma katra jūsu doma, katras bailes, uztraukumi vai slikts notikums, un ka Es pats tam visam atradīšu risinājumu.

Jūs joprojām Man neticat un paļaujaties tikai uz sevi. Jo vairāk vēlmju un kaprižu pār jums valda, jo vairāk pūļu un interešu jūs veltāt personīgā labuma gūšanai. Ja vien tas būtu patiess labais! Diemžēl ir tieši pretēji. Jūsu līdzcilvēkiem tiek atņemts laiks, kuru veltāt savu iegribu, iekāres un alku apmierināšanai. Jums nav laika arī Man. Jūs domājat, ka nevienam nenodarāt pāri, ja rūpējaties par sevi un savām vajadzībām, turklāt šīs vajadzības tikai pieaugs, jo melu tēvs ar tām grib aizsegt visu, kas nav jums izdevīgs, patīkams vai neatstāj uz jums iespaidu. Un viņš grib, lai jūs nekad neatrastu laiku citai kalpošanai, kā vien iztapšanai sev.

Es esmu tas, kurš to saka, bērns. Par spīti tavam nožēlo-

jamam stāvoklim, Es tevi neatstāšu, bet tieši pretēji – došu tev lielāku palīdzību, jo Es gribu tevi izglābt, nevis apspiest. Es taču esmu tavs Tēvs, un tu Man esi svarīgs. Tu domā, ka nemaz nemainies, un nepamani, ka lēnām nobriesti.

Es uz jums lūkojos citādi, nekā jūs skatāties paši uz sevi un saviem brāļiem. Jūs uzskatāt, ka jūsu pieaugšanu apliecina tas, ka jūs kļūstat arvien nevainojamāki, un jūs uztraucaties, ka neesat ideāli. Taču Es tev saku – ja uzskatīsi sevi par nevainojamu manā kalpošanā, visas manas pūles tavā labā būs zaudētas. Tādēļ, ka jūsu, manu kalpu, starpā nav nevainojamības, un tie, kuri stāv Man vistuvāk, vislabāk saprot savu niecību, bezpalīdzību un vājumu. Viņi zina arī to, ka, ja caur viņiem notiek kas labs, tad Es un tikai Es esmu to paveicis, būdams žēlsirdīgs pret viņu postu.

Arī tādēļ Es tā rīkojos, ka viņi rēķinās ar Mani un sagaida no Manis visu, jo ir iepazinūši savu nespēju un niecību.

Tātad tie ir nobrieduši sekmīgai sadarbībai ar Mani, kuri ir novērsušies no personīgām iespējām, jo ir sapratuši, ka tās ir sīkas vērtības, un ir pieķērušies manai mīlestībai un uzticējušies tai, un nepārtraukti un it visā paļaujas uz Mani.

Patiešām, pat ja Es viņus nemīlētu, tomēr šīs uzticības dēļ sniegtu viņiem savu palīdzību.

18. nodaļa

Es jūs bezgalīgi mīlu, un katra jūsu nodzīvotā diena ir manas žēlastības pilna, taču jūs to nepieņemat un nevēlaties manu palīdzību. Mana padoma priekšā jūs mūkat ausis aizspieduši un aizgriezāties, lai Mani neredzētu. Jūs tā rīkojāties tādēļ, lai varētu piepildīt savus plānus ar tīru sirdsapziņu, lai neredzētu, nesaprastu un tātad nepieņemtu neko no tā, ko Es jums piedāvāju. Jūs domājat, ka tā vēlaties, jo jūsu vēlmes koncentrējas uz iekāres un kaprīžu apmierināšanu un iespējami lielāka pašlabuma vai baudas iegūšanu.

Saskaņā ar jūsu vājībām tas var būt komforts, cieņa, bagātība, jauka sabiedrība, jūsu māja, kas nepārtraukti tiek arvien greznāk iekārtota, vai arī jūs paši tik sapucēti, ka

Mk 11, 24
Jņ 14, 14

visu apkārtējo acis jums seko un uzteic jūsu izskatīgumu.

Neļaujiet sevi maldināt! Tieši par jums ir runa, par jums, kas esat Man uzticējuši savu dzīvi un atzinuši Mani par tās kungu. Vai jums šķiet, ka Es jums stāstu par „muitniekiem” un „pagāniem”, bet jūs jau esat mani kalpi...?

Ienaidniekam nekad nav bijuši cītīgāki, dedzīgāki un patiesi pret Mani noslēgtāki kalpi par maniem priesteriem, teologiem un farizejiem.

Tie, kuri dzīvoja vistuvāk Svētnīcai un savās domās bija Man visuzticīgākie, nonāca līdz noziedzībai, lai apdzestu manu gaismu un patiesību.

Tas, kas jūs padara aklus pret manu patiesību, kas jūs pavedina uz stulbu lepību un augstu pašapziņu, ir jūsu patmīlība.

Kad jūs nododaties kalpošanai Dievam, bet neuzvarat savu patmīlību, tā aug, un, laikus nesavaldīta, tā jūs pilnībā savalgo un paverdzina.

Godīgāk būtu Man pateikt: „Es pievērsīšos savām lietām, jo pašreiz man tās šķiet svarīgākas, nekā kalpošana Tev”. Un Es jūs saprastu. Taču jūs jau esat dziļi ienākuši manas Baznīcas dzīvē un ieguvuši daudz labuma, tādēļ jūs negribat sākt jaunu dzīvi arniecīgiem līdzekļiem. Jūs gribat visu dabūt sev, taču izmantojot manas bagātības. Tāpēc jums ir jāpieturas pie tēla un jāizliekas... Un tā melīgums jūsos aug un liekulība un nepatiesība jūs izēd no iekšienes. Un jūs kļūstat līdzīgi kapam – no ārpuses balti, bet iekšā pilni ar tārpiem.

Tiem, kuri grib Man kalpot, bērni, patmīlība ir nāvīgs ienaidnieks. Tā aizpilda jūsu dvēseles ar liekulību.

Iesākumā jūs varat nepamanīt, kas pār jums valda – mīlestība pret Mani vai pret sevi pašu. Jūs meklējat motivāciju. Jūs izdomājat attaisnojumus un vienmēr atrisināt šaubas sev par labu. Savu „ego”, savu māju jūs būvējat no daudziem talantiem, plātīgas žēlsirdības, sabiedrības valdzinājuma, lētas labsirdības un iecietības pret citu nelaimi. Jūs esat koleģiāli, toleranti, izglītoti, mūsdienīgi un brīvi no aizspriedumiem. Tās visas ir ēsmas, jo jūs gribat, lai jūs mīl, uzslavē, ielūdz, ceļ godā. Jums patīk to cilvēku sabiedrība, kuri jūs novērtē, un ikvienam jūs izrādāt savus dārgakmeņus – manas dāvanas, – lai jūs apbrīno. Tā kā jūs kalpojat Man, jūsu slava plaukst uz mana rēķina. Es

kļūstu par jūsu panākumu pamatu. Pasaule aprīnō jūsu daiļrunību, jūsu inteliģenci, jūsu labdarību un ziedošanos, jūsu zinātnisko grādu un zināšanas par Mani. Manas dāvanas ļauj jums mirdzēt jūsu vidē. Tās ļauj jums gūt lielu personīgu labumu, karjeru, komfortu, publisku atzinību, un jūs ņemat no visa arvien vairāk un labprātāk. Jums uzlabojas viedoklis par sevi, un kopā ar to aug arī prasības. Jums pienākas arvien vairāk, jums pienākas viss! Es jums jautāju – par ko? Par manām dāvanām, ko par velti jums esmu devis? Par manu mīlestību un rūpēm? Par to, ka Es esmu jums devis vairāk, nekā citiem saviem bērniem...? Cik jūs esat nožēlojami un necienīgi! Par ko gan Es pats jums esmu kļuvis? Par jūsu slavas instrumentu!

19. nodaļa

Kādu troksni jūs radāt ap sevi, kā pievēršat sev uzmanību un it visur, kur atrodaties, gribat kaut ko nozīmēt, izcelties, ieņemt pirmo vietu. To visu jūs darāt it kā „Manis dēļ”, taču patiesībā gūstat pašapmierinājumu. Un kā jums sāp apkārtējo nicinājums, vienaldzība un atzinības trūkums!

Bērni, jūs nepārtraukti nodarbina citu spriedumi un viedoklis par jums. Jūs strādājat apkārtējo acīm, bet upurējaties reti un ar lielu piepūli. Jūs esat gatavi daudz ko panest savas patmīlības dēļ un jūs aktīvi cenšaties, jo patmīlība ir jūsu dzīves altāris. Jūs dievināt sevi un vēlaties, lai arī citi pret jums tā justos. Diemžēl arī pārējie dievina katrs sevi un nav noskaņoti pamest savu elku par labu citiem.

Tādēļ cilvēku, šķietami manu, starpā norit izsole par goda vietām, tirgiem un publiskiem laukumiem, kur jūs var saskatīt no tālienes.

Un Es dzirdu šo kņadu uz savas Baznīcas kāpnēm, un tos, kuri patiesi Man kalpo, gandrīz nemaz vairs neredz, jo, kaut gan kopā ar Mani viņi varētu paveikt daudz laba, kļūstot savas slavas sludinātāji viņus apklusina un iespiež kaktā.

Taču Es arvien jūs aicinu, mani bērni, uz mieru, pazemību un klusumu. Necīnieties ar pasaules ieročiem, jo tā kaujās par pašas slavu, bet jūs kalpojat manējai.

Mt 23, 1-7

Lk 16, 14-15

Mt 6, 1-2, 5

Lk 20, 46

Ps 37(36), 5-8

Jes 30, 15

Un Es, kungu Kungs, valdnieku Valdnieks, Mūžīgais un Bezgalīgais, nealkstu bungu ribināšanas un pūļa kliedzienu. *Mt 11, 29*
Man esat vajadzīgi jūs paši. Es ceru uz jūsu mīlestību un gaidu to.

Kā gan par spīti visam Mani var mīlēt tie, kuri šo lielo, pilnīgo mīlestību vērs paši pret sevi?

Neviens no jums nevar kalpot diviem kungiem. . . Tādēļ, *Lk 16, 13*
ja vien jūsu mīlestība ir patiesa, tā arvien spēcīgāk vilks jūs pie Manis, un arvien mazāk jūs centīsieties sevis dēļ.

20. nodaļa

Mani bērni, saprotiet Mani pareizi!

Darba pienākumi ir dabīga jūsu kalpošanas vieta, un tiem jūsu dzīvē ir jāieņem pienācīga vieta. Tie ir jāizpilda ar visu SAVAS CILVĒCĪBAS pilnību, nevis, kā jūs to darāt, knapi kalpojot ar savām prasmēm, savu izglītību, spējām vai spēku. Tur, kur jūs tagad esat, šajā dienā un stundā, kalpojiet ar VISU SAVU ESĪBU, citādi kāda gan būs jūsu liecība? Vienā vietā jūs būsit labi, bet citā slikti? Pret vieniem saviem brāļiem jūs būsit laipni, sirsnīgi, pakalpīgi, bet pret citiem ļauni, asi, nelaipni un neizpalīdzīgi? Vai kopējās lūgšanās jūs Man lūgsiet veselību un palīdzību, bet paši neiesiet pie tiem, kuriem nepieciešama jūsu palīdzība, neraugoties uz to, ka zināt viņu vajadzības un paši nepārtraukti izmantojat citu palīdzību un uzskatāt to par pašsaprotamu?

Visai bieži jūs bēgat no savām saistībām, pienākumiem un ikdienas darbiem, lai nodotos tam, kas jums mīļāks. Mīļāks nevis jums pašiem, bet jūsu miesīgajai dabai, kura sasprindzina visas savas maņas, lai alkatīgi un badīgi apmierinātu to maznozīmīgās iekāres. Jums arī vienmēr ir aizbildinājums, ka citiem pieder vēl vairāk un viņi izmanto pasaulīgos priekus vēl vairāk par jums.

Kas gan ir šie citi? Vai arī viņi ir Man uzticējuši savas dzīves? Ja nē, tad lai viņi dzīvo kā paši grib, saskaņā ar saviem plāniem. Kas Man daļas gar viņiem? Viņi Mani negrib un paši atbild par savu rīcību. Un kad atnāks slimība, kropļība, vientulība, bezpalīdzība un bailes no nāves, viņiem vairs būs grūti Mani atrast. Iespējams, ka viņi izniekos visu

savu dzīvi. Ja viņi nedara labu un nav žēlsirdīgi, ko viņi Man dos par esamības dāvanu, lai attaisnotu sevi manā priekšā...? Ja viņi atsauksies uz Mani un apgalvos, ka ir mani kalpi, dzīvojot tik miesiski kā dzīvo pasaule, viņi jums melo un ir krāpnieki, jo Es neatzīstu liekulīgus un nodevīgus kalpus. Un viņi neienāks manās mājās, tāpēc nesekoņiet viņiem, neesiet vieglprātīgi pret manu taisnīgumu.

Tie, kuri Man melo un vēlas Mani apkrāpt tāpat, kā jūs tiekat krāpti ar tēliem, satiksies ar Mani, kurš pazīst jūsu sirdsapziņu un taisnīgi norēķināsies par melīgu kalpošanu.

21. nodaļa

Atcerieties, ka jūs dzīvojat Man acu priekšā, un slēpta vēlēšanās jūsu sirdīs Mani sauc. Jūs brīvprātīgi Mani izvēlējāties. Ja jūs netiekat galā ar savas dvēseles vēlmēm, sauciet Mani palīgā, un Es tūlīt būšu klāt.

Ja jūs tomēr gribat aiziet pasaulē, jo tā arvien jums šķiet lielāka vērtība par Mani, jūsu Pestītāju, godīgi Man to pasakiet. Es nevienu ar spēku sev klāt nevelku, jo vēlos no jums tikai patiesu mīlestību, un mīlestība plūst no sirds, un to nevar ne nopirkt, ne piespiest.

Kad jūs stāsieties manā priekšā sirds patiesībā, Es jūs sapratīšu un neatraidīšu, bet turpināšu palīdzēt, lai jūs netiktu aprīti pasaulē. Un Es neatņemšu jums reiz sniegtās dāvanas. Tādēļ saņemiet drosmi un esiet patiesi manā priekšā, kā arī pasaules priekšā, kura jūs vērtē. Labāk jums rīkoties tā, nekā kalpot diviem kungiem, citādi jūsu liekulība tikai pasliktinās jūsu stāvokli, un jums būs jāatbild par nepatiesu liecību un cilvēku maldināšanu.

Tam, kurš izvēlas Mani, ir jābūt gatavam cīnīties ar pasauli. Tam, kurš Mani atzīst par augstāko vērtību, ir jāvēršas pie tās ar visu savu spēku. Nav divu saulu, ir tikai viena, un ar savu gaismu tā apslāpē visas pārējās. Un neviena cita nevar tai līdzināties.

Tas, kurš tiecas pie saules, dzīvo gaismā, aug un nes gatavus augļus. Tas, kurš izvēlas tumsu, nespēj izturēt saules spožumu un ir spiests novērsties un patverties ēnā. Es esmu pasaules gaisma. Tas, kurš izvēlas Mani, izdara savu izvēli uz mūžīgiem laikiem.

Mt 7, 21-23

Apd 5, 1-10

Ps 147(146), 3

Ps 50(49), 15

1Sam 16, 7

Lk 17, 1-2

Jņ 1, 9-12

1J 2, 5-17

Jņ 8, 12

22. nodaļa

Tu sūdzējies, meitiņ, ka neredzi sev apkārt nevienu cilvēku, kurš patiesi un dziļi dzīvotu kopā ar Mani un liecinātu par mūsu savienību. Viņus nav viegli ieraudzīt. Zelts ir smags un dus jūras dziļēs, bet virspusē tikai putas var peldēt, toties tās jau no tālienes ir redzamas, jo īpaši tad, kad jūra bango. Jūs tagad dzīvojat vienās vētrās, un jūs līdz galam neapzināties, cik tās ir postošas un nevaldāmas. Visa jūsu dzīves okeāna virsma ir balta no putām. Tādēļ Es jūs aicinu iedziļināties savās dvēselēs. Vareni, rūcoši vilņi trako, dārd un sasit visu, kas stāv tiem ceļā, un mirstīgās atliekas tie parauj sev līdzī. Tikai dziļumā ūdens ir kluss un mierīgs. Viesuļu troksnis te neiesniedzas, te nav ar tiem jācinās, ne jābaidās no bojāejas.

Tā ir tikai līdzība. Nevis jūras dibens, bet jūsu dvēseles dziļes ir vieta, kur Es labprāt atrodos un sarunājos ar jums, jo domu apmaiņai ir nepieciešams klusums. Sarunai ar draugu ir vajadzīgs miers un brīvs laiks, kā arī vēlēšanās satikties. Patiess draugs gaida tās personas ierašanos, kuru vēlas viņa sirds, un nekas nenovērš viņa uzmanību, kad gaidītais ierodas. Kā gan jūs varat gaidīt satikšanos ar Mani, ja ļaujat nikniem un bangojošiem vilņiem sevi aiznest un esat nodarbināti tikai centieniem noturēties uz sava kuģa klāja, ar visu savu kravu – visu to, ko esat sev savākuši un par ko debat?

Mt 5, 5

Es neesmu daļa no jūsu mantības, viena no paunām citu starpā. Es esmu vienīgais labais. Vienīgā vērtība, par ko vērts parūpēties. Tam, kurš ir Mani izvēlējis, ir jāzina, ka viņš ir ieguvis pasaules bagātību, kurai nav nekā līdzvērtīga.

Tad kāpēc viņš vēl ko meklē...?

Tādēļ, ka viņš nav pārliecināts, vai viņam ar Mani pietiks. Viņš vēl arvien nav sapratis, ko ir ieguvis. Tādēļ, ka viņam nebija jāpieliek pūles, lai Mani iegūtu, jo Es pats viņam atdevos vēl nezinošam un bez pieredzes. Es pasteidzos aiz mīlestības. Kurš no jums gan būtu Mani ieguvis, ja Es gaidītu, kad cilvēks kļūst nobriedis...?

Es jums stāstīju līdzību par pērlēm un apraktiem dārgumiem. Tie, kuri pēc ilgiem un grūtiem meklējumiem Mani atradīs, nereti līdz tam maldināti ar šķietamību un

Mt 13, 44-46
Ps 51(50), 3-19

Ps 69(68), 6, 14-18, 30-31 krāpti, tie, kļuvuši par zinātājiem, atpazīs manu spozmi, kad Es atļaušu viņiem Mani atrast.

Taču mana nepacietīgā mīlestība vēlas aiztaupīt jums klaiņošanas grūtības un maldināšanas mokas, un Es jums atdodos kā dienišķā maize, ikvienam pieejama.

Ps 36(35), 6-11

Ps 42(41), 2-3, 12

Mans maigums un pieejamība, tā vietā, lai modinātu jūsos pateicību un vairotu jūsu mīlestību, rada jūsos pieradumu. Jūs kļūstat vēsi un slinki. Jums ir ērti uzskatīt Mani par „kaut ko”, kas jums pienākas, ko var izmantot, kad vien ir vēlēšanās un bez īpašas sagatavošanās, pārskrienot pāri, pēc kā var pasniegties. Es runāju par sakramentiem un par Sevi pašu visā pilnībā – tādu, kas jums piedod grēkus un ieiet jūsu sirdīs tērpies maizes gabaliņā.

Kā jūs Mani nievājat un cik familiāri izturaties, ka uzskatāt savu Dievu par poliklīniku, par garāmģājēju, par ieskrietuvē ātri apēdamu maltīti.

Kur ir jūsu mīlestība, cieņa, vēlēšanās Mani sastapt, uzklausīt, izprast manus padomus...?

Ps 66(65), 16-20

Tādēļ Es aicinu jūs piekļust, tapt mēreniem savās vajadzībās, klusībā nokāpt jūsu dvēseles dziļumos, lai tur mierā, bez steigas, saspīlējuma un emocijām noritētu mūsu sarunas. Citādi kā gan lai Es jums sekmīgi palīdzu?

23. nodaļa

Lai tie, kuri to var, atrod laiku, ko veltīt tikai Man. Tas nav obligāti, taču būtu jums nodēriģi – vieta, kur jūs patvertos no kņadas un pasaules sīkumiem, kas jūs pārmāc, un laiks, kurā jūs būtu brīvi no disciplīnas un steigas.

Jes 41, 10

Ps 34(33), 2

Tomēr atcerieties, ka Es vēlos dzīvot kopā ar jums vienmēr un visur un gribu jums iemācīt šādu kopdzīvi. Tāpēc neatlieciet savu mācīšanās laiku, bet izmantojiet šim mērķim savus brīvos brīžus. Ja apstākļi jums atļauj būt klusumā savās mājās – tur tiksīmies. Ja jūs gribat nākt pie Manis, Es jūs ielūdzu uz tabernākulu, savu patvertni. Mana daba, visa mana pasaule var mums kalpot par satikšanās vietu. Ja gribēsiet satīkties ar Mani pūlī, un jums būs grūti koncentrēties, ņemiet manus Rakstus. Jums ir tikai jāgrib apturēt savu domu skrējienu un sakopot tās Manī.

2Tim 3, 16

Vai Es nelīdzdarbojos it visā? Vai Es neesmu klātesošs

katrā notikumā, katrā jūsu līdzcilvēkā, katrā jūsu pienākumā?

Taču jūs Man nejautājat, ko Es jums mācu, ko gribu jums pateikt, ko norādu, par ko brīdinu, uz ko jūs vedinu.

Mana skola norit nepārtraukti. Es esmu nenogurstošs savos izglītošanas darbos, taču jūs negribat tos ievērot, un arī tad, kad tomēr ievērojat, jūs neizdarāt nepieciešamos secinājumus. Jūs vienkārši sakāt: „Kungs man to iedeva”, „atsūtīja”, „parādīja”.

Apd 20, 35

1Pēt 1, 3-9

Ebr 12, 11

Jūs nejautājat, kāpēc Es to daru, bet Es taču vēlos, lai jūs paši gribētu darboties ar Mani kopā.

Es neizvēlos starp daudziem, bet ikvienam dodu iespēju un ikvienam atrodu uzdevumu manā darbā. Tomēr tikai nedaudzi grib strādāt manā labā bez atlīdzības. Kaut arī jūs paši bieži vien neapzināties, kāpēc Man atsakāt, tomēr Es zinu iemeslus – publiskas atzinības neesamība, apziņa, ka neviens nenovērtēs jūsu pūliņus, neuzslavēs, neapbalvos. Tādā veidā no Manis novēršas tie, kuri apgalvoja, ka mīl Mani un vēlas kalpot Man, nevis sev. Tomēr, kad viņu darbs noritēja vientulībā un aizmirstībā, nesaņemot atzinību no cilvēkiem, tas viņiem sāka šķist nevajadzīgs, urķīgs, un viņu patmīlība nesaņēma no tā nekādu gandarījumu, arvien alkdamā pasaules apbrīnu. Vai ir vēl citāds veids, kā pārbaudīt jūsu mīlestības patiesumu pret Mani?

Kā Es varu zināt, ka jūs patiesi un godīgi mīlat Mani, nevis savu darbošanos? Jūsu grāmatas, raksti, lekcijas un sprediķi ir veltīti cilvēkiem, un jūs no viņiem saņemat aplausus.

Kad Es gatavojos savam darbam, Es rīkojos klusi un ar visniecīgākajiem līdzekļiem. Man nav vajadzīgs nekas vairāk kā tikai pats nepieciešamākais – cilvēka sadarbība ar Mani. Es pats izpildu pārējo.

Es rīkojos aiz mīlestības pret jums un gatavoju jums palīdzības plānu. Man ir nepieciešama arī jūsu nesavtīga kalpošana vienotā izpratnē par tās lietderību jūsu nabadzīgajiem brāļiem, kuri arvien saņem pārāk maz palīdzības no manas Baznīcas. Tāpēc Es vēršos pie jūsu līdzjūtības, gribas kalpot tuviniekiem, vēlēšanās nest viņiem pestīšanu, atbalstu un padomu, jo, ja vien jūs Mani mīlat, tad jūsu sirdis pukst vienā ritmā ar manējo, un mēs vēlamies vienu.

Ps 46(45), 2

Apd 20, 35

Es vēlos dot jums līdzdalību manā laba dāvināšanas

darbā. Pasaulīgai samaksai un slavai nav tajā vietas. Tā ir kalpošana. Taču tas ir mans darbs, tāpēc tas dos īstu palīdzību tiem, kuri meklē Mani pašu. Savukārt jūs palīdzat Man no labas gribas un tādu pašu motīvu vadīti.

24. nodaļa

Es jums, bērni, teicu, ka vēlos, lai jūs paši gribētu ar Mani sadarboties savai attīstībai. Es šeit nerunāju par jūsu lasāmvielu, jo ikviens grib vairāk uzzināt un labāk iepazīt savas mīlestības objektu.

Es runāju par savu mācību. Es jums norādu jūsu trūkumus un nepilnības, un jūs atzīstat, ka runāju par jums patiesību. Un kas notiek tālāk? Pilnīgi nekas!

Bet jūs taču dzīvē izlabojiet to, ko esat pavierši izdarījuši, un cenšaties sataisīt to, ko esat saplēsuši. Ja jūs nenoliekat eksāmenu, jums tas ir vēlreiz jākārto.

Un manā skolā? Jūs neklūstat labāki no klausīšanās manos vārdos, bet gan no to praktizēšanas. Es jums parādu jūsu nepilnīgo un vēl ļoti netīro attēlu. Ir pienācis laiks jums pašiem nomazgāties. Un tāpat kā jūs atkārtoti mazgājaties, jums ir sistemātiski jāatgriežas pie nolūkos cēlām un tīrām darbībām, vārdiem un domām.

Jk 1, 22-23

Sāciet, bērni, ar visvienkāršākajām lietām un tādām, kas jums neko nemaksā. Dāviniet cilvēkiem smaidu – nevis par kaut ko, bet ikvienam un vienmēr.

Mt 7, 24-27

Pasaule ir tik skumja un nomākta, tik drūma, taču jums, kopā ar Mani, tā taču ir negaistoša iespēja dāvināt. Tāpēc dāvājiet smaidu, dažus labvēlīgus vārdus, maigumu un mieru pasaulē valdošajā haosā un pūļa kaislību drudzī. Savukārt Es stāvēšu aiz jums un neredzami palīdzēšu.

Ja neviens jums nesmaida, neatbalsta jūs un nepalīdz, tad vēl jo vairāk dariet to paši, jo jūs esat iepazīnuši pamestības garšu. Rikojieties tā, lai citiem to aiztaupītu, nevis izplatītu tālāk.

Es dzīvoju jūsos katrā mīlestības, labvēlības un palīdzības aktā. Tāpēc katru dienu arvien vairāk spēcīniet savu dzīvi ar Mani, katru dienu arvien biežāk.

Jūs pastāvīgi steidzaties, taču ir brīži, kad jums ir jāpagaida. Veikalos, iestādēs, dakteru un zobārstu uzgai-

dāmajās telpās, pārbraucienu laikā, dežūrās, tad, kad patvērušies gaidāt pārejam lietu vai vētru. Ja esat kopā ar saviem tuviniekiem, neuzlūkojiet viņus kā klučus vai akmeņus, bet skatieties uz viņiem kā Es – ar līdzjūtību, rūpēm, mīlestību, ieinteresētību viņu personībā, ar prieku, kad viņi jūsmo, un ar vēlēšanos mierināt, kad viņi cieš vai skumst. Jūs nevarat vienmēr palīdzēt, paši parunāt ar viņiem, taču jūs noteikti varat uzticēt savus brāļus Man ar lūgumu, lai Es par viņiem parūpējos. Pat tad, ja viņi paši to neprasa, Es viņiem palīdzēšu jūsu lūgšanu dēļ.

Lk 11, 9-13

25. nodaļa

Jūs uztraucaties un pārdzīvojat par savu aicinājumu. Daudzi no jums aizvien gaida, meklē, jautā un neatrod viennozīmīgu atbildi. Ko gan tas nozīmē? Katru no jums Es vedu pa atšķirīgu ceļu, tādu, kurš ir katram visvieglāk pieņemams. Visbiežāk tas tomēr ir izvēles ceļš. No daudzajiem labumiem, ar kādiem esmu piepildījis pasauli, jūs varat paši brīvprātīgi izvēlēties tos, pēc kuriem jūsu sirdis kāro. Jo mazāk jūsos ir pasaulīgo lietu un lepnuma kāres, jo agrāk un ātrāk noris izvēle. Tomēr tā ne vienmēr ir galējā izvēle, jo jūs iekšēji attīstāties un neesat visu mūžu vienādi, jūsu redzesloks paplašinās, un aiz savām līdzšinējām vērtībām jūs ieraugāt citas tālākas, augstākas, pilnīgākas. Un tad to, kas jums ir bijis dārgs, jūs esat gatavi atstāt, lai iegūtu vēl lielākus dārgumus. Un jūs paši to darāt. Es tikai atsedzu jūsu acīm. Ja jūs ietiepīgi meklējat un neapmierināties ar to, kas jums jau pieder, Es jums parādu vēl lielāku labo. Ļoti bieži kādā cilvēku ģimenes sfērā tieši labā trūkums ir tas, kurš ar savu tukšumu aicina sevi piepildīt ar labo.

Mt 13, 44-46

Es taču jūs aicinu glābt pasauli kopā ar Mani. Un Es darbojos mīlot, dziedinot un atbrīvojot jūs no posta. Tāpēc saviem draugiem Es parādu pasaules brūces un čūlas, kam nepieciešama ārstēšana, glābšana, mīlestība.

Tāpēc par vislielāko labo, kas ir visa jūsu dzīves darba cienīgs, var kļūt jūsu ieniršana grēka, cilvēces nelaimes, miesas un gara izsalkuma tumsībā kopā ar Mani. Mana sirds raujas pie tiem, kuriem klājas visgrūtāk, bet manu vērtību nesošās rokas – tās ir jūsu rokas. Es tās gandrīz

Mk 2, 17

nemaz neredzu. Arvien pastiepjās daudz roku, taču tas, ko tajās ielieku, tiek pievākts personīgam labumam, pašlepnūmam. Jūsos ir tik maz nesavtīgas mīlestības!

Vienkāršas, tīras un godīgas bērnu dvēseles agrāk sadzird manu aicinājumu, ja vien tajās nedeg patmīlības liesma, un ja viņi nevērtē paši sevi tik augstu, ka visas pasaules bagātības grib iegūt tikai sev. Tādēļ visklusākie un sirdī pieticīgākie visdāsnāk Man atdodas.

Tomēr arī viņi bieži mainās savā sirdī, sasniedzot virtotnes un ērtības, jo ierauga pasaules maldinošo spozmi, kuru līdz šim nebija iepazinuši, un viņi sāk nožēlot zaudētās ilūzijas, kuras pieņem par īstām vērtībām. Tāpēc viņi Mani nodod, aizejot pie pasaules.

Uz katra ceļa aug indīgas puķes, un uz katra ceļa citi var jūs no Manis novērst, piespiedu kārtā vai brīvprātīgi, nemanāmi sūcot pasaules indi. Tāpēc daudziem no jums labāk ir vispirms iepazīt mirāžas, lai vēlāk jo stiprāk pieķertos manai īstenībai.

Lasiet manu svēto dzīvesstāstus – to, kuri visu dzīvi ir noturējušies pie Manis. Vai jūs nepārsteidz manu aicinājumu un metožu daudzveidība? Apdomājiet arī to, ka viņi uzreiz neredzēja visus manus nodomus attiecībā pret sevi, un ne jau tādēļ, ka Es nebūtu gribējis viņiem tos atklāt. Iemesls ir tāds, ka Es būvēju uz jūsu uzticības un noturības. Jo vairāk jūs to parādāt par spīti šķēršļiem, iebildumiem, raizēm, šķietamam manas atbildes trūkumam, jo vairāk Es nākotnē varu uz jums paļauties. Tāpēc no jums pašiem ir atkarīgs jūsu darba apjoms Manā labā. Un no jūsu nesavtīgās mīlestības pret jūsu tuviniekiem, no jūsu vēlēšanās viņiem dāvināt, būt kopā ar viņiem bēdās, mierināt un pamācīt vienmēr ar savu piemēru, un no jūsu tiekšanās palīdzēt viņiem tur, kur to varat un kur to jau darāt, ir atkarīga jūsu sadarbība ar Mani uz zemes.

Saprotiet Mani pareizi, bērni! Jūs paši Man esat svarīgi. Es vēlos ievest savās mājās ikvienu no jums. Nesavtīga tuvāko mīlestība un darbs citu cilvēku labā, ja tas ir patiešām pilnīgs un tikai otra labuma motivēts, vieno jūs ar Mani visstingrākajā kopībā, un tad Es būvēju savu lietu uz jūsu ziedošanās un pašaieliedzības. Ja tomēr jūsu rīcība pasaulē ir egoistiski motivēta vai apdraud jūs pašus, jo tā vietā lai kalpotu, jūs uz manas lietas būvējat pie-

minekli pašu augstprātībai, Es jums apgrūtināšu šādu ceļu, un tad nekas labs neizveidosies, tikai jūsu mirušais pūrs pasaules tirgū, ja jūs spītīgi dzīsieties pēc atpazīstamības, popularitātes, slavas un varas, neraugoties uz mana pamudinājuma neesamību.

Jņ 15, 1-2

Vislielākos darbus Es uzticu vispeticīgākajiem, visklusākajiem, kuri pārvarējuši pārbaudījumus un šķēršļus. Un Es viņus pavadu pa Golgātas ceļu, lai viņi tajā nomestu visas savas iedomas un paredzējumus, kamēr paliks tikai tas, kas ir mans – tīrs savos nodomos un uzpurējošs darbības. Citādi jūsu aktivitāte jūs iznīcinātu. Es rūpējos par jūsu īsteno labumu, par jūsu nākotni.

Tādēļ, bērni, nevēlieties lielas lietas, neiztēlojieties sevi daudz un skaļi darbojamiem manā kalpošanā, jo tas nav tas, ko Es gribu. Pūlieties dzīvot tuvā draudzībā ar Mani ik dienas, tur, kur jūs pašreiz esat, cenšoties būt par maniem līdziniekiem citiem cilvēkiem. Tā, kā Es jums kalpoju – vienmēr, labprātīgi, bez samaksas un atalgojuma, bez rūpēm par savu izdevīgumu, veiksmi, atzinību, tādēļ, ka Es biju jums vajadzīgs. Tāpat kalpojiet arī jūs, dienu no dienas cenšoties dot no sevis vairāk, labāk, kalpojot ar palīdzību, padomu, pacietīgi uzklausot sūdzības, mierinot, aizstāvot, izmantojot harizmas, kādas Es jūsos esmu ielicis. Un Es nekad neaizmirsīšu par jums, ja jūs neaiziesiet no manām acīm.

J 15, 15

Mt 20, 27-28

Lk 11, 35-36

26. nodaļa

– Es zinu, Tēvs, ka visgudrāk ir balstīties Tevī un paļauties tikai uz Tevi, taču tad ir nepieciešams saprast savus trūkumus, savu nespēju un grēcīgumu, un tam pretojas mūsu patmīlība. Mēs uzskatām, ka mums vienmēr ir kādas labas īpašības un ka mūsos ir kas vērtīgs. Vai tad ne?

– Jā, bērns, tādēļ Es darbojos ar jums kopā, lai pasteidzinātu pārskatīšanas procesu, ja jūs to patiesi vēlaties... Šī ceļa gājējus Es novedu pie Manis iepazīšanas manā mīlestībā uz tiem. Cauri sakāvēm un dzīves sacensībām, caur neveiksmēm katrā jomā, caur negatīvām cilvēku reakcijām vai pat apkārtējās vides nosodījumu un vajāšanām Es tiem parādu viņu trūkumus un pieļauju, lai viņu patmīlība

smagi cieš. Ne savu bērnu ciešanu dēļ Es tā daru, bet dēļ viņu izārstēšanas no maldiem un mītiem par sevi. Es vēlos, lai viņi ieraudzītu, kas ir patiesība: vājums, nepastāvība, labu nodomu un darbību nespēja, nodevība, meli, niecība, uzpūtība par to, ko no Manis ir saņēmuši, alkatība un mīlestība pret sevi. Tajā pašā laikā Es neskopojos ar savas mīlestības un gādības izpausmēm, jo Es pats tajās atklājos savā neierobežotajā žēlsirdībā uz grēcīgo un riebuma pilno cilvēku. Visu šo Es daru ar mērķi, lai, atgriezies pats no sevis, cilvēks vēlētos balstīties Manī un sāktu būt savu māju uz klints.

5Moz 32, 4

Mt 7, 24

27. nodaļa

Jūsu dzīve ir izvēļu laiks, bet, kad būsiet jau izdarījuši galīgo izvēli, jo, Mani izraugoties, jūs izvēlaties nebeidzamu un neierobežotu laimi, palieciat uzticīgi savai izvēlei. Un tas nav viegli, jo pastāvība, uzticība un nesavtība ir bērna labai svešas, un ir ilgi un pacietīgi jāmāca, lai bērns tās iemantotu. Vai gan var ko iemācīties bez pastāvīgas pārbaudīšanas, vai patiešām ir iegūti šie tikumi, kas tik ļoti nepieciešami manā kalpošanā? Tādēļ Es jums dodu atbilstošus apstākļus, un dienu no dienas jūs varat paši sev atbildēt, vai patiešām esat uzticīgi, nesavtīgi savā motivācijā, vai pastāvīgi turaties pie Jēzus...

Es zinu, bērni, ka jūsu atbilde jūs pašus apbēdinās, taču lēnām, aizvien biežāk jūsu mazās ikdienas izvēles Man apstiprinās, ka jūs vēlaties, cenšaties, pūlaties, un tad Es jums sniegšu lielāku palīdzību atbilstoši jūsu centieniem. Tāpēc atcerieties to, ka jūsu ikdienībā Es esmu paslēpis dārgumus, kuru izmantošana ir atkarīga no jums pašiem. Ikviens jūsu tuvākā mīlestības žests Man ir tikpat svarīgs kā katra jūsu griešanās pie Manis.

Mt 25, 31-46

Tiem, kuri Mani pilnībā nepazīst, tas ir vienīgais ceļš, kas ved uz manu sirdi. Toties tie, kas ir izvēlējušies dzīvi kopā ar Mani, apliecina savu mīlestību pret Mani, paužot to pret saviem līdzcīvēkiem.

Es jau jums teicu, ka Man nekā netrūkst; jūs Man nevarat dot neko tādu, kā man jau nebūtu, izņemot jūs pašus, bet, kad jūs patiesi Mani mīlat, un patiesai mīlestībai

avots ir Manī, un tā ir mums kopīga, tad jūsu mīlestība apņem visu pasauli, visu, kam nepieciešama palīdzībai vai glābšana.

Jūsu sirdsapziņā ir stingri nošķirts labais no ļaunā, pareizais no nepareizā, taisnīgais no netaisnīgā. Ir taisnība, ka jūsu sirdsapziņa var kļūt par manipulāciju objektu, kā arī caur audzināšanu saņemt nepatiesas morāles normas, un Es jūs tiesāšu saskaņā ar jūsu sirdsapziņu, tomēr tas, kurš Mani izvēlas, zina, ka ir izvēlējis mīlestību un veidos savu dzīvi tās mirdzumā.

Ja jūsu dzīve vadīsies pēc mīlestības, jūs dzīvosiet manā straumē, un jums nedraud maldīšanās, gluži tāpat kā jūrniekam, kurš par orientieri ir izvēlējis polārsvaigzni, jo ir drošs par to. Tādēļ esiet vēl jo vairāk pārliecināti, ka, dzīvojot pašreizējā mīlestībā, līdzjūtīgā un žēlsirdīgā, jūs izpildāt manu gribu, un Es pats esmu tas, kurš mīl, un Es dzīvoju jūsos.

Jņ 15, 9-11

Nekad jūs Mani neiepažīsiet tuvāk, pilnīgāk un dedzīgāk kā caur kopību mīlestībā, jo tad jūs visā pilnībā iegremdējaties manā dievišķajā dabā.

Ne tas ir mans mīļotais, kurš sauc: „Kungs, Kungs”, bet tas un vienīgi tas, kurš izpilda manu gribu. Pēc mīlestības pasaule atpazīs, ka jūs esat mani mācekļi.

Mt 7, 21

Tad nu ejiet, mani bērni, pie pasaules, kas ir izsalkusi un noilgojusies pēc manas mīlestības, kuru Es jums dodu, lai jūsu rokas būtu pilnas ar labo. Gribiet ar to dalīties, un Es vienmēr būšu ar jums.

Piektā daļa

1. nodaļa

Jo mazāk cilvēkam pieder kaut kas „savš”, jo vairāk viņš var rēķināties ar manu palīdzību. Es vēlos, lai jūs to vienmēr atcerētos.

Tas, kuram Es esmu devis lielas spējas, atmiņu, saprātu, stipru gribu, izlēmību, spēju atrast līdzekļus mērķa sasniegšanai, personīgo šarmu, runas un pārliecināšanas dāvanu, tas ceļā pie Manis lieto „paša” spējas, un ļoti bieži Es pats viņam neesmu vajadzīgs. Un tikai ar grūtībām viņam izdodas uz Mani paļauties, Man uzticēties un pastāvīgi atsaukties uz Mani visās bēdās. Jo viņš ir pieradis pats tikt ar tām galā.

Savukārt tie, kuriem maz esmu devis, Es esmu jo vairāk vajadzīgs, jo grūtāki ir viņu apstākļi. Jo Es taču tikai vēlos jums sniegt atvieglojumu. Kā tad Es varu ienākt jūsu dzīvē neaicināts? Es arvien gaidu, vientuļš, izslāpis pēc jūsu tuvuma, vai kāds Mani nepasauks. Mans prieks ir steigties uz aicinājumu, pacelt jūsu smagumus, stiprināt ar savu spēku. Tādā brīdī Es zinu, ka esmu jums vajadzīgs.

Neviens Man neuzticas tā, kā tie, kuri atkal un atkal paklūp un krīt sava vājuma dēļ. Viņi ir iepazinuši savu iespēju trūkumu, un, ja kāds no viņiem Man patiesi tic, ar pārliecību, viņš steigšus Mani sauc, un Es tad skrienu tā, kā māte steidz pie sava bērna, kurš kliez. Es stāvu pie viņa un sargāju, un Es jums saku, pat ja šīs pasaules princis vērstu pret viņu visus savus spēkus, viņš neko neiespētu. Visaugstākā varenība ir vājo spēks un aizstāvis, bet mana žēlsirdība pieaug saskaņā ar viņu vajadzībām, jo Dievs pielāgo savu vēju jēra vilnai.

Jņ 10, 14-15

Es esmu Labais Gans, un ikviens no jums Man ir svarīgs.

Tādēļ lai nebaidās no Manis neviens vājais, garā slimais un grēcīgais. Ikvienu no jums Es atradišu un uz saviem pleciem panesīšu, kamēr tas neatgūs veselību.

Tikai sauciet Mani! Sauciet skaļi, neatlaidīgi un bez apstājas, kamēr Es atnāku. Jums ir tiesības Mani saukt, un, jo slimāki esat, jo skaļāk kliegt.

Bet par tiem, kuri saukt nespēj vai kuriem nav spēka, sauciet kā par sevi pašu, jo veselie ir slimajiem aprūpi parādā. Ja viņi paši nespēj tos izārstēt, tad lai izsauc ārstu.

Es esmu jūsu ārsts, dziednieks, glābējs!

2. nodaļa

Es neesmu nācis, lai jūs tiesātu, bet lai ar savu upuri jūs izglābtu. Apsveriet, bērni, manas mīlestības bezgalību pret jums un pārstājiet baidīties no savas nožēlojamības. Es taču tādēļ esmu nācis pasaulē, ka jūsu vājums ir tik liels, ka paši saviem spēkiem jūs nespējat cīnīties ar ļauno. Jūsu ienaidnieks ir tik varens, ka tagad tiecas uz visa cilvēku dzimuma iznīcināšanu. Un to viņš var sasniegt, jo, kļuvuši akli no sava lepnuma, jūs viņam kalpojat ar savām zināšanām pret pašu brāļiem. Sašķēlušies, pilni lepnuma un naida jūs tiecaties pēc pilnas varas pār pasauli, vismaz tā jūs domājat, kamēr patiesībā jūs gatavojat kapu visai cilvēcei zemes virsū.

Tādēļ arī Es steidzos jūs aizsargāt, neskatoties uz jūsu grēku, samaitātību un muļķību. Jo Es neesmu soda un dusmu Dievs, bet gan mīlestības un piedošanas Dievs, vienmēr gatavs jums palīdzēt tik daudz, cik jums ir nepieciešama glābšana.

No jums pašiem ir atkarīgs, vai vēlaties tapt izglābti. Es varu paveikt visu, kas jums ir nepieciešams, ja jūs vēliesieties manu palīdzību un ja jūsu līdzjūtība un rūpes par vājajiem, neaizsargātajiem un vēl nedzimušajiem parādīsies darbos.

Kā tad citādi jūs Man varat pierādīt savu labo gribu? Saucot? Jā, to vārdā, kuri neko citu nespēj, būdami vāji, slimi garā un ķermenī, neaizsargāti savā bērnībā, vecumā vai atkarībā. Jā, to vārdā sauciet Mani dienu un nakti – neapstādamies, taču no pieaugušajiem un veselajiem Es

Mt 8, 5-13

Ps 103(102), 8

Jes 30, 19

vēlos citādu sadarbību. No jūsu līdzdalības manā plānā ir atkarīga pasaules glābšana.

Es jūs aicinu uz labajiem darbiem.

3. nodaļa

Uz sadarbību ar Mani, jūsu Tēvu, Es aicinu visus zemes laudis, kuri apzinās savu atbildību. Un Es jūs iemācīšu, kā jums ir jāstrādā, jo ne no jūsu pilnības ir atkarīga mūsu sadarbība, bet no jūsu vēlēšanās dāvināt labo, palīdzēt un glābt savus līdzcilvēkus.

Neskatoties uz jūsu grēku, attālināšanos no Manis, uz jūsu pagātnes vainām, noziegumu un ļaunumu, ko jebkad esat pastrādājuši savā egoismā un vienaldzībā, jūs tagad varat kļūt par brāļiem, skolniekiem un maniem draugiem, ja vien nostāšieties Man blakus, lai glābtu pasauli.

4. nodaļa

Es prātoju, kurš no jums ir sadarbībai ar Dievu nobriedis cilvēks? Kungs iesāka diktēšanu ar atbildi uz manām šaubām.

– Nobriedis cilvēks ir tas, kurš savu vietu pasaulē redz kā kalpošanu un vēlas visas savas iespējas un prasmes izmantot, lai vairotu labo virs zemes. Tas, kurš ar savu dzīvi ir spējīgs kalpot ne tikai pats sev, bet arī sabiedrībai vai kādai tās daļai tādēļ, lai dāvinātu, dalītos, ziedotu, uzlabotu, darītu laimīgus, mācītu, izpalīdzētu, glābtu vai ārstētu, jo nav tik būtiski, ko tieši viņš dara, ja vien kaut ko paveic kopējam labumam. Un svarīgi ir – kā viņš to paveic. Es negaidu no jums vārdus, bet gan attieksmi kalpošanā. Formu, kādā tā izpaužas, ir tik daudz, cik ir jūsu pašu, jo katrs ir Manis apdāvināts, un nav tāda cilvēka, kurš būtu par nabadzīgu, lai dalītos ar citiem. Pat tad, ja viņam būtu tikai smaids, viņš saviem līdzcilvēkiem var piedāvāt smaidu, maigumu un mieru, vai arī atteikt viņiem šo dāvanu.

Tātad Man ir būtiski tikai tas, vai jūs gribat dāvēt un kā jūs to darāt. Dāsni, no visas sirds, nesavtīgi, vienmēr un ikvienam, ar ko Es jūs ikdienā sastopu, vai arī skopi,

negribīgi, reti, augstprātīgi un „ar žēlastību”, turklāt tikai tiem, kas jums patīk, kuri prot jums pateikties vai ir jums noderīgi, vai arī daudz nozīmē.

Bet varbūt izrādīšanās pēc?

Es esmu atnācis jūsu visu dēļ, un Es nekad neesmu aizgriezies ne no viena, atsakot viņam nepieciešamo.

Tas, kurš grib būt mans draugs un izmantot manu spēku, manus plecus atbalstam, manu padomu un manu mīlestību savā kalpošanā, sekos Man, jo māceklis nav augstāks par meistarū, un jūs varat izglābt pasauli tikai kopā ar To, kurš ir izpircis un atbrīvojis cilvēci.

Tas, kurš jūsu pestīšanas labad ir ziedojis pats sevi un ar savām asinīm ir samaksājis par jūsu atbrīvošanu, Tas ir jūsu glābējs, jo tikai labs gans atdod dzīvību par savām aitām, un pēc Viņa upura aitas var atpazīt To, kas ir viņas mīlējis vairāk par savu dzīvību.

Un kam gan jūs varat uzticēties, ja ne Mīlestībai...?

5. nodaļa

Nāciet pie Manis visi, kas esat grūtību nomākti, un kuriem ir vajadzīga mīlestība. Es jūs nepacietīgi gaidu. Es esmu mīlestības bezgalība, bet mīlestība vēlas piepildīt un darīt laimīgus.

Mīlestība nejautā jūsu vērtību, amatu, pilnvaras... .

Mīlestība apņem ikvienu, kas to vēlas, un tā nešķiro, neizvēlas un neatmet – pēc tā jūs to pazīsi.

Mīlestība nejautā par algu, jo tai nekā netrūkst. Taču Mīlestība cieš par cilvēka sūpēm un badu, un tā arvien aizšķērso viņa ceļu, jautādama: „Vai Es neesmu tev, dēls, vajadzīga? Atļauj Man apskatīt tavus ievainojumus, pieņem manu maizi, ļaujies, lai Es varu tevi darīt laimīgu”... .

Jo Dievs ir dāvinoša mīlestība, kura cilvēkam atdodas... .

Un cilvēkam ir tiesības uz palīdzības saņemšanu, jo viņš ir izsalcis, nelaimīgs, cietis, apmaldījies un nespēj atrast laimi... .

Tāpat kā bērnam ir tiesības raudāt un kliegt no izsalkuma, bailēm vai sūpēm, uz ko māte nekavējoties atsaucas, tāpat Dieva bērna, kas ir ikviens cilvēks, tiesības ir TRŪKUMS – jo viņš sauc, bet Mīlestības Pilnība tūlī pār

Mt 10, 24

Jņ 10, 11

1Jņ 4, 9-10

viņu noliecās, lai palīdzētu.

Dievs ir jūsu Tēvs un Māte, un arī nebeidzama brīvība, tādēļ Viņš uzdod jautājumu cilvēka brīvībai:

Vai tu Mani vēlies... ?

6. nodaļa

Pāri visām cilvēciskajām Dieva atzīšanas formām stāv neizmērojama, nebeidzama, nemainīga, uzticama un pilnīga DIEVA MĪLESTĪBA UZ CILVĒKU – uz ikvienu cilvēku vienā lielā cilvēces ģimenē.

Es esmu jūsu Tēvs. Tēvs neievēro savu bērnu vainu. Vairāk par visu Viņš redz to VAJADZĪBAS.

Vislielākā cilvēka vajadzība ir izsalkums būt mīlētam. Es jūs esmu radījis laimes pilnībai, bet neviens no jums pats nekad par pilnību nekļūš. Jūs tiecaties uz pilnību, meklējat piepildījumu, vēlaties abpusēju mīlestību. Un jums ir tik grūti to atrast.

Un Es taču jūsu priekšā neslēpjos. Un Es netinos noslēpumainības plīvurā. Es vēlos tikt atrasts. Es jums sevi parādīju Savā Dēlā. Es kļuvu par jūsu Pestītāju, Skolotāju un Brāli. Viņš Mani acīmredzami atklāja manā mīlestībā, manā žēlsirdībā, manā jūsu iemīlēšanā saskaņā ar manas dabas bezgalību, nevis ar jūsu vājību, nabadzību un niecību. Jā, tieši jūsu piesārņotās un aklās dabas vajadzību dēļ mans Dēls kļuva par jūsu BRĀLI uz mūžību.

Es esmu atklāti parādījis pasaulei savu mīlestību. Gluži kā saule dāvā gaismu un siltumu, tāpat arī mana mīlestība. Tā vēlas visus pabarot, tā uztur ikvienu dzīvību un vēršas pie katra, kurš to vēlas.

7. nodaļa

Mīlestības vadīts, Es esmu ataicinājis cilvēci uz esamību. Mīlestībā Es esmu jūs apskāvis. Mana mīlestība nosaka jūsu esamību.

Iesākumā bija mana mīlestība: pašreizējīga, dāvinoša, līdzjūtīga un piedodoša jums jūsu dabas nabadzību un vājumu.

5Moz 30, 15-20

Es dodu tev, cilvēk, savu mīlestību tās nebeidzamajā pilnībā, lai tu dzīvotu. Tavu dzīvi Es esmu paredzējis mūžīgi laimei manās mājās. Es esmu tev dāvājis brīvību izvēlēties laimi vai nelaimi uz mūžīgiem laikiem, un tu pats vari izdarīt lēmumu tik bezgalīgā mērogā.

Vai Es tev esmu maz devis? Un ko tu dari ar manām dāvanām...?

Tu taču redzi, ka pasaules pamati dreb, un jūsu visu dzīvības ir apdraudētas...

*Ech 18, 23,
31-32*

Grēcīgais un vājais cilvēk, atgriezies pie manas mīlestības, jo tikai tā var tevi pasargāt. Un Es gribu, lai tu dzīvotu.

Es runāju uz tevi, kas Mani ienīst, iznīcina manus darbus, vajā manus bērnus, iebiedē ar izsalkumu vai karu tos, kurus Es mīlu.

Es runāju uz tevi, kas Mani izsmej, Mani atmet un apmelo Mani citu priekšā.

Es runāju uz tevi, kas Man melo, jo ne Man, bet cilvēces ienaidniekam tu kalpo.

Es runāju uz tevi, kas kalpo pats sev, sludinot Mani sava izdevīguma labad.

Atgriezieties, ļaunuma kalpi, novērsieties no saviem elkiem, no galda, no gultas, jūsu dārgumiem un podestiem, kuros esat uzrāpušies, lai jūs no visurienes būtu saskatāmi. Jūs visi esat Man svarīgi. Es ar raizēm noskatos uz jūsu likteni, ja negrasāties atgriezties. Kā lai Es jums palīdzu? Kā lai jūs pasargāju, ja to negribat?

Nabaga vientuļais, apmaldījies cilvēks! Vai tu domā, ka tādēļ, ka Mani nepazīsti, nesauc vai atgrūd, Es tevi mazāk mīlu?

Es taču esmu tev devis dzīvību no mīlestības, Es esmu tevi apdāvinājis, palīdzējis un sargājis. Es neko no tevis sev negribu, bet tieši Es esmu vajadzīgs tev, lai tu pilnībā kļūtu par sevi pašu un būtu laimīgs, un dalītos ar šo laimi.

Lk 15, 11-32

Izšķērdīgais dēls saņēma savu daļu no tēva mantojuma, lai gan viņš negribēja tam kalpot un aizgāja no tā. Un tomēr dēls atgriezās, jo pasaulē viņam neveicās, bet no Tēva viņš gaidīja taisnīgumu. Tikai ar to viņš rēķinājās, taču saņēma mīlestību, kas pacietīgi bija viņu gaidījusi.

Mt 20, 1-16

Strādniekiem Es no pēdējās stundiņas maksāju pilnā apmērā, jo Es vēlos viņu prieku, un mans mērķis ir, lai

viņi nepazaudētu manu bezgalīgo laimi, bet dzīvotu tajā.

Vai tu, nabaga cilvēk, domā, ka nekad neesi Mani satīcis?

Es tev atklājos savu likumu skaistumā, loģikā un gudrībā.

Zemes skaistumā, kuru Es esmu tev devis, lai tev būtu, kur būvēt cilvēku valstību, kur augt un atgriezieties pie Manis.

Bagātībā un manu radību dažādībā tu redzi manu dāsnumu, augstsirdību un pašaieliedzību. Tāpat arī visā tajā, ar ko Es esmu tevi apdāvinājis. Vai tad cilvēka radošumā, labestībā un cilvēkmīlestībā, kas mīt manos bērnos, tu nesastopies ar manu līdzību?

Vai tad cilvēka brīvībā Es, brīvo būtņu Tēvs, esmu neredzams?

Savā sirdsapziņā tu satiecies ar manu zīmogu.

Un tavi dzīves jēgas un mērķa meklējumi? Vēlme būt vajadzīgam, noderīgam, bet pāri visam – mīlētam? Par ko tie tev stāsta, ja ne par Mani, kas tevi mīl? Tādēļ tu dzīvo.

Mans mīļais dēls, ja tu tālu no Manis dzīvo, Es tev esmu vairāk vajadzīgs, nekā tiem maniēm bērniem, kuri vienmēr ir pie Manis.

Tagad Es tev vēlos izstāstīt, cik viegli ir ar Mani sadraudzēties.

8. nodaļa

Nokauts un izsalcis Es pats nāku uz satikšanos. Un Es ņemu sev līdzī vajadzīgās zāles un ūdeni, un atbilstošu pārtiku, jo Es saprotu jūsu vājumu, nespēku un izsmeltību.

Tādēļ Es no jums neko negribu, bet gluži pretēji – pats jums nesu savas dāvanas. Un jūs baidāties no pārmetumiem, prasībām, rājieniem vai sodiem. . .

Bērni! MĪLESTĪBA steidzas ar jums satīkties, lai apņemtu jūs un piespiestu pie sirds.

Mīlestība priecājas par jums un dalās savā laimē. Un tā nevēlas neko citu kā vien to, lai jūs būtu laimīgi.

Tie mani bērni, kuri jau no bērnības ir tikuši audzināti manā Baznīcā, zina tās tikumus un pieņem praksi un palīdzību, kādu viņiem sniedzu. Bet jūs, kas atnākat pie

Manis pa dažādiem dzīves ceļiem, to visu nezināt, un tāpēc kļūstat nedroši. Arī daudzi dievkalpojuma, lūgšanu un reliģisko tradīciju veidi var jūs ievainot un pat smidzināt, jo jūs nezināt un nesaprotat to garīgo saturu, kurš tiek izpausts tādā veidā, kādā cilvēki to spēj paust.

Tāpēc neturieties pie tā, kas ir cilvēcisks. Nāciet taisni pie Manis, Jēzus Kristus, jūsu Pestītāja, pie Mīlestības.

Jūs taču zināt, ka Es upurēju savu dzīvi par ikvienu no jums līdz pat pasaules galam? Tātad jūs zināt, ka Es iemīlēju jūs ar visu savu mīlestību līdz pat nežēligai nāvei vientulībā, izsmieklā un apkaunojumā.

Mans Krusts ir liecinieks manai mīlestībai pret jums!

Uz tā mirdams Es cietu, lai atbrīvotu jūs, ikvienu cilvēku visās paaudzēs, un lai jau iepriekš samaksātu par viņu vainām. Kaut ko tādu paveikt varēja vienīgi mūžīgi paliekošs upuris, Dieva Upuris, kurš tādēļ pieņēma cilvēka dabu.

Kāda gan var būt šāda upura motivācija, ja tajā nav mīlestības?

Tāpēc uzticieties faktiem! Un Jēzus nāve krustā ir fakts.

Arī Viņa augšāmcelšanās no mirušiem ir fakts. Un kopš tās dienas Es, Jēzus, jūsu Pestītājs, esmu kopā ar jums līdz pat pasaules galam.

Es esmu pasaules gaisma, ceļš un debesu vārti, vienīgā un nemainīgā patiesība, kuru Debesu Tēvs ir jums ziedojis, lai jūs varētu atgriezties savā patiesajā dzimtenē – Dieva mājās, kuras viņš jums ir atvēris.

Cilvēk, Es gribu, lai tu zini, ka Dievs ir tavš draugs.

Dēls, Es gribu, lai tu saproti, ka neviens tevi nemīl tā kā Es.

Es vēlos, lai tu pieņem mīlestību, kuru tavš Dievs tev ziedo.

Es vēlos, lai tu gribētu pieņemt manu draudzības ielūgumu un dzīvi kopībā, jo Es tev vēlu vislielāko un mūžīgo laimi. Un Man nemaz netraucē tavš stāvoklis – svārstīgums, vājums un grēks, jo Es tevi pazīstu un tieši tāpēc steidzos pie tevis, ka esi tik nabadzīgs un bez Manis vari aiziet bojā.

Dēls, Es tev esmu tik ļoti vajadzīgs, ka viena paša tevis dēļ Es vēlreiz pieņemtu nāvi krustā. Un tevis dēļ Es pieņemu, Es, tavš Dievs, cilvēka dabu. Tevis dēļ Es kļuvu par Dievu-cilvēku mūžīgi mūžos, lai varētu būt ar tevi kopā. Lai mēs ietu kopā plecu pie pleca, un lai tu neapmaldītos

Jn 3, 16-17

Mt 28, 20

Apd 4, 12

un neaizietu bojā.

9. nodaļa

Mani mīlie bērni, jo nelaimīgāki, vairāk cietuši un vāji, jo dārgāki Man, ziniet, ka jūsu grēku Es uzskatu par jūsu nelaimi, smagu slimību, kas bieži apdraud jūsu mūžīgo dzīvi. Un Es vēlos, lai jūs sasniegtu sev paredzēto mērķi. Es taču tieši tāpēc jūs radīju, lai jūs būtu bezgalīgi laimīgi.

Ja jūs uzticēsieties manai mīlestībai un atļausiet sev palīdzēt, Es apsolu, jūs būsiet kopā ar Mani Tēva mājās. Jūsu esamību apņems un piepildīs Dieva mīlestība, un jūs dzīvosiet mūžīgā savstarpējas mīlestības laimē. Nevis par pašu nopelniem vai jūsu dvēseles skaistumu un nevainojamību, bet gan TĀPĒC, KA ES JŪS MĪLU.

Es esmu nemainīgs savās simpātijās. Es radīju jūs esamībai mīlestībā un daru visu, lai jums ceļā palīdzētu un lai ikviens no jums dzīvotu, pat vissliktākais, jo katrs jūsu grēks jau ir manām asinīm apmazgāts. Par jums ir dārgi samaksāts.

Cilvēks ir Dieva mīļotais bērns – mazs un vājš. Tāpēc Dievs vienmēr ir viņam blakus un gatavs palīdzēt. Tikai no jums ir atkarīgs, vai gribēsiet to pieņemt vai atraidīsiet. Palīdzību pieņem no tā, kuram uzticas, un, jo lielāka uzticība draugam, jo ātrāk un sirsnīgāk to pieņem. Tāpēc Es pūlos iegūt jūsu draudzību.

10. nodaļa

Jūs viegli izticaties cits citam, un cik gan bieži jūs pievīlaties! Ticēt Man jūs negribat, kaut gan Dievs nekad nav pievīlis cilvēka uzticību. Kā gan Tēvs varētu piekrāpt paša bērnu? Vēl jo vairāk tad, kad viņš vēl ir maziņš, neapzinās patiesību vai ir akls, un tādi jūs visi esat, ja dzīvojat grēka tumsībā.

Grēks iegremdē cilvēku nedrošībā. Viņa saprāts tiek aptumšots. Viņš nespēj atrast patiesību par sevi pašu un savu vietu Dieva pasaulē. Viņš grib iegūt „laimi”, taču meklē to taustīdamies. Tā viņš zaudē spēku, savas dzīves laiku palikt nespējīgs atgriezties pie patiesības, pie Tēva, kurš viņu gaida. Tādēļ, ka grēks ir kā purvs – tas lēnām

ievelk un pazudina, ja cilvēks nenogriežas no ļaunā ceļa. Taču kā lai viņš nogriežas, ja neatšķir nepareizos ceļus no tiem, kas ved pie mērķa? Tāpēc grēks ir tik liels drauds cilvēkam. Dievs ar īpašām rūpēm viņu vēro un meklē, ja tas pārāk tālu no Viņa aizgājis un nezina kā atgriezties, jo pat vislielākais grēcinieks ir Dieva mīlais bērns, kurš radīts no mīlestības, un arī viņam ir paredzēta dzīve abpusējā mīlestībā ar Tēvu.

Es gribu, lai jūs saprastu, ka grēciniekiem ir īpaša vieta Dieva sirdī, un Es esmu pret viņiem tik maigs un saprotošs kā Tēvs pret slimu bērnu, jo grēks ir dvēseles slimība. Turpretim dvēsele ir nemirstīga un imūna pret miesas slimībām.

Taču grēks vispirms nīcina dvēseles nemirstīgo dzīvi, un tad cilvēks, grēka aprīts, nekad vairs neiemantos laimi. Viņš mūžīgi paliks nemainīgā pretestībā pret Dievu, naidā pret Dieva mīlestību, pēc brīvprātīgas izvēles.

Cilvēks neizjūt grēku kā nāves draudus, citādi cilvēks nekad nesagrēkotu. Bet gluži pretēji, grēkojot cilvēks jūt prieku par noteikumu pārkāpšanu, kurus, kā viņam šķiet, Dievs ir uzspiedis, lai ierobežotu viņa brīvību.

Tikmēr Dievs, jūsu Tēvs, aizstāv jūs un sargā no tā, kas jums var kaitēt, un brīdina jūs par briesmām.

Grēks ienes dvēselē sirdsapziņas nemieru, taču vienlaikus arī apmierinājumu, iekāres slāpju veldzējumu. Tas darbojas kā narkotikas. Tas ievēl, notrulina gribu, aptumšo saprātu, izveido cilvēkā ligzdu, iznīcina tā sirdsapziņu, jutīgumu, labestību un spēju mīlēt. Tas padara jūs par vergiem, jūsu dvēseļu ienaidnieka kalpiem un instrumentiem.

Manās acīs „grēks” ir viss tas, kas pretojas MĪLESTĪBAI. Manai mīlestībai, mīlestībai pret otru cilvēku un mīlestībai vispār kā savam pirmajam tuvākajam.

Ja jūs bojājat savu veselību, manu dāvanu, ar atkarībām, sliktiem ieradumiem un savas miesas ļaunprātīgu izmantošanu, jūs rikojaties kā pašnāvnieki, jūs pretojaties mīlestībai, kuras dēļ Es jūs radīju un dāvāju jums ķermeni, kurš nosaka jūsu attīstību un spējas kalpot jūsu līdzcivēkiem.

Ja jūs atsakāt mīlestību saviem tuviniekiem vai viņiem tieši kaitējat, vai pat nonāvējat tos ar savu vienaldzību vai naidu, jūs pretojaties savam dzīves aicinājumam – dzīvei mīlestības kopībā ar brāļiem, un metat viņiem sprunguļus

ceļā. Jūs kaitējat sev un citiem cilvēkiem, uzveldami sev atbildību par ļaunu nodarījumu vai laba atteikšanu, jo Es devu jums iespēju. Tad jūs manās acīs kļūstat divkārt vainīgi – par pāridarījumu saviem līdzcilvēkiem un sev pašiem.

Kad jūs atsakāties pieņemt manu mīlestību, izpostāt vai vienkārši noraidāt iespējas, kuras esmu jums devis, un neatgriezāties steigšus pie Manis, bet paliekat pretošanās stāvoklī, jūs kļūstat par vieglu upuri savam ienaidniekam, kurš pataisa jūs par saviem paverdzinātiem kalpiem. Jūs apmaināt brīvību pret važām, pazemojat savu godu, un jūsu ķermenis, prāts un griba kļūst par kūtsmēsliem, uz kuriem ienaidnieks būvē savus plānus kā iznīcināt jūsu cilvēcību, nogalināt dvēseles un tādā pašā veidā uzbrukt jūsu tuviniekiem.

Labāk jums būtu neko par Mani nezināt, nekā zinot atraidīt manu mīlestību un palīdzību cīņā pret ienaidnieku. Tādēļ, ka ļaunums ir gudrāks par jums, tas ir viltīgs un nežēlīgs, un jūs neprotat paši aizstāvēties pret neredzamām būtņēm ar saviem izziņas instrumentiem – nepilnīgām maņām un patmīlības aptumšotu prātu. Atraidot Mani, jūs varat pazaudēt savu pēdējo izglābšanās iespēju.

Tādēļ Manī ir neizsmēlama pacietība un bezgalīga žēlastība pret jums. Tādēļ, ka jūs esat tik vāji un akli, Es jūs sargāju un novēroju, un katrā jūsu LABAJĀ nodomā jūs atbalstu un palīdzu ikvienam no jums, mani bērni.

Mana mīlestība vienādi plešas pār „labajiem” un „sliktajiem”, pār farizejiem un muitniekiem, pār manu Baznīcu un visiem zemes cilvēkiem.

Tomēr ir milzīga atšķirība starp to cilvēku dzīvi, kuri Mani uzrunā: „Tēvs” un saka, ka uzticas Man un grib, lai Es viņus vadītu, un pārējiem, kuri dzīvo saskaņā ar pašu vēlmēm un darbībām. Viņi var vairāk „sasniegt” priekš sevis, taču pat visbagātākie taču ir tik nelaimīgi. Vienā nāves sekundē viņi pazaudē visu, ko ir ieguvuši, un ar ko viņi atnāks pie Manis? Ja viņi nav cēlušies sevī mīlestību, kā lai viņi varētu dzīvot Mīlestības mājās?

Es ziedoju cilvēkam, savam bērnam, līdzību Sev: spēju mīlēt, dāvināt labo, radīt skaisto, harmoniju, kārtību.

Mans Dēls ziedoja pats sevi, lai izpirktu jūs no grēka verdzības, un atvēra jums vārtus uz Dieva valstību – dzīvi

Lk 12, 16-21

Atkl 3, 17

mūžīgā laimē kopā ar Tēvu, jūsu Dievu.

Jūs varat smelties no manas nebeidzamās mīlestības cik vien gribat, vienmēr, jo Es vēlos jums veltīties.

Visbeidzot Jēzus, jūsu Pestītājs, ielūdz jūs uz draudzību, uz kopīgu dzīvi mīlestībā, lai dotu jums vairāk iespēju nest LABO, vairāk prieka, lai jūs nekad nebūtu trūcīgi, vientuļi un nelaimīgi, bet kļūtu par bagātniekiem, kas prot apmierināt savu brāļu vajadzības. Taču jūs esat spējīgi atraidīt visas manas dāvanas par vienu pilnu bļodu ar īslai-cīgu barību. . .

Vai tas nepierāda cilvēka saprāta aptumšotību, mani bērni?

Jūs, kuriem Es esmu paredzējis mūžīgo dzīvi savstarpējā mīlestībā ar Mani, jūs dzenaties pēc pasaulīga jeb ikdienišķa ēdiena kā zvēri.

Cik gan jūsu acis ir kļuvušas aklas, ka jūs nesaskatāt un nenovērtējat savu godību. . .

11. nodaļa

Par ko gan jums būtu jāsaņemas, jāraizējas un no kā jābaidās, kad ES ESMU AR JUMS?

Es esmu uzvarējis pasauli, uzvarējis ļaunumu un nāvi.

Es, Jēzus Kristus, gaidu jūsu aicinājumu, gatavs neka-vējoties palīdzēt ikvienam no jums. Jūsu grēks Man netraucē un Mani neatgrūž, bet gluži otrādi, tas aicina Mani tāpat kā ārstu pievelk skumjš cilvēka negadījums, viņa brūces vai slimība. Es esmu atnācis, lai jūs izglābtu.

Man, kurš ir atdevis savu dzīvi par jums, jūs radāt vis-lielākās sāpes, kad nicināt manu palīdzību, atraidāt Mani, neticat manai mīlestībai pret jums un vēlmei izglābt ikvienu no jums un dāvat mūžīgu, laimīgu dzīvi.

Tas, kurš sevi novēro, redz savu grēku, jo īpaši tad, ja šis grēks ir liels un ja cilvēks salīdzina sevi ar citiem, šķietami labākiem. Jo Es jums saku, ka jūsu starpā nav šķīsto un labo. ŠĶĪSTS un LABS ir tikai DIEVS. Taču vispirms DIEVS IR MĪLESTĪBA. Un šī bezgalīgā, neiero-bežotā MĪLESTĪBA jūs mīl.

Tāpēc skatieties uz manu mīlestību, pret kuru jūsu grēks ir tik necīgs kā salma stiebriņš pret stepes ugunsgrēku –

tas neapturēs un neapdzēsīs liesmas, bet pats sadegs brīdī, kad nonāks uguns tuvumā.

Visas pasaules grēks nespēs samazināt Dieva mīlestību ne par raksta zīmīti, kaut gan tas var pašu pasauli iznīcināt, ja Es to pamestu. Taču drīzāk māte atstās savu bērnu, nekā Es jūs pametišu, mani nabaga nomaldījušies, sasirgušie, mīlie bērni!

Ps 27(26), 10

Neviens pasaules noziegums nespēs ierobežot manu mīlestību, taču jūsu gribas izvēles brīvība var iegrožot manu palīdzību, un šo brīvību Es jums neatņemšu, jo Dievs ir mūžīgs DEVĒJS un neatņem savas dāvanas.

Jūsu gribas brīvība ir DĀVANA, kas dod jums iespēju veidot draudzību ar Mani. Tikai brīvo starpā var eksistēt partnerība. Un draudzības un līdzdarbošanās iespēja pasaules glābšanā ir jums bezgalīgi vērtīga DĀVANA, tāpēc tā attaisno risku, ka jūsu brīvība var tikt izmantota, lai darītu ļaunu.

Dievs-cilvēks ar savu upuri pārvilka svītru jūsu grēkam. No Jēzus Kristus nāves brīža krustā jūs varat būt brīvi ar vienu pašu vārdu: „nožēloju”, „vēlos atgriezties pie Tavas mīlestības, Dievs”, „piedod man”.

Mans krusts jums nodrošina atgriešanos pie manas mīlestības vienmēr un uzreiz, kad vien to gribēsiet. Turklāt par velti, jo Es jau par jums samaksāju ar savām asinīm. Es jums esmu neapslāpējamās Dieva mīlestības garants.

Lūk, Es stāvu jūsu priekšā vienmēr klātesošs un saucu: bērni, atgriezieties pie mīlestības, kuru jums dāvāju, lai jūs dzīvotu. Bērni, gribiet pieņemt manu mīlestību! Un ikvienu no jums Es aicinu uz draudzību ar Mani, jo jūsu starpā nav tāda cilvēka, kuru Es nemīlētu un nevēlētos apņemt ar savas mīlestības uguni un dzīvot ar viņu draudzībā. Jūs visi taču esat radīti no manas mīlestības, lai būtu mūžīgā laimē ar savu Tēvu saskaņā ar savas gribas brīvu un apzinātu izvēli.

Tādēļ Es jūs lūdzu, bērni, atgriezieties pie Manis, nebaidieties no mīlestības!

12. nodaļa

Es jums sacīju, ka aicinu jūs kalpot pasaulei un glābt savus tuviniekus, un kas ir jūsu tuvinieki – to jūs zināt. Tagad

Es jūs aicinu Man pievienoties šajā ceļā. Tādēļ Es jums parādu savu attieksmi pret „grēciniekiem”, „pagāniem”, „muitniekiem” un „prostitūtām”, jo jūs nemaināties un jau izsenis mīlat, ja ne vārdos un darbos, tad savās sirdīs šķirot savus brāļus. Paši sevi jūs noliekat manā pusē un redzat sevi kā labus kalpus un paraugzēnus. Savukārt savus brāļus jūs labprāt uzskatāt par izšķērdētājiem un grēcīgiem dēliem. Jūs aizmirstat, ka Es vistuvāk esmu tiem, kuriem sokas visgrūtāk un kuriem visvairāk ir vajadzīga glābšana. Jūs aizmirstat, ka jūsu uzdevums ir BŪT KALPIEM MĪLESTĪBAS DARBĀ. Un viss, ko jūs darāt bez mīlestības un ko panākat ārpus mīlestības, ir jūsu pašu slavas piemiņklis, kas pārvērtīsies putekļos. Manās acīs tas ir sliktāk, nekā nekas, jo jūs piesavināties manas dāvanas: esamību un dzīves laiku, un talantus, ar kādiem esmu jūs apveltījis, lai jums būtu, ko dāvināt manā vārdā.

Ja Es savam algotnim izsniegtu graudus sēšanai, bet viņš atpūstos un pats tos apēstu, kas gan viņš būtu, ja ne nodevējs?

Ja Es saviem kalpiem atvērtu klētis zinādams, ka visapkārt valda bads, un liktu viņiem ņemt manu maizi, manu vīnu un izdālāt dienā un naktī, kamēr visi nebūs paēduši, bet viņi sarīkotu sev dzīres un vieni paši visu apēstu un izdzertu, tad kas gan viņi būtu, ja ne zagļi?

Ja Es pavēlētu saviem dēliem, lai tie ietu kopā ar Mani kaujā pret ienaidnieku, kurš ir iebrucis manā zemē un to posta, un slaktē manus ļaudis un ņem tos verdzībā, bet ja viņi noslēgtu vienošanos ar ienaidnieku un sāktu laupīt un postīt kopā ar viņu, kas gan viņi tad būtu, ja ne nodevēji?

Un kas esat jūs?

Mani ērtības mīlošie un slinkie bērni, kas slēpj manas dāvanas no izsalkušajiem un atgaiņājas no trūcīgajiem un izslāpušajiem, kamēr paši grābjat manas bagātības, un jums arvien ir par maz. Jūsu pienākumi jūs aprūtina un, lai ko jūs darītu, gribat par to saņemt atalgojumu. Jūs esat kļuvuši miegaini un kūtri, taču Es jūs pamodināšu!

Un no tā, kurš nevēlas iet smagā darbā kopā ar Mani, taču sauc sevi par „manu dēlu”, Es atsacīšos un par dēliem pieņemšu un no takām un lielceļiem aicināšu tos nabagus, kuri nezina, kā Es viņus mīlu, kā par viņiem rūpējos un vēlos ņemt pie sevis.

Mt 9, 12
Lk 19, 10

Skatieties, kā Es ar viņiem runāju un kāds pret viņiem esmu, un mācieties, jo pļaujas laiks manos laukos jau tuvojas. Un kurš neplauj kopā ar Mani, lai pazūd. Turpretim tas, kurš soļo manā vārdā, rāda pasaulei manu seju: MĪLESTĪBAS SEJU. Cik tās ir jūsos – tik arī Manis.

Lk 11, 23

13. nodaļa

Uzklausiet Mani, bērni! Es jums esmu devis paraugu, kuru jūs zināt. Jēzus dzīvoja jūsu acu priekšā. Jūs jebkurā mirklī varat iepazīties ar viņa dzīvesveidu, rīcību, vārdiem un darbiem, ja vēl līdz šim to neesat izdarījuši. Viņš pats par sevi teica, ka ir „atnācis, lai kalpotu, nevis tikt apkalpots”. Un kopš tā laika ikviens, kurš vēlas iet kopā ar Jēzu, savu Pestītāju, rīkojas tā, kā Viņš rīkojās, un nekad nevar būt citādi.

2Tim 3, 14-16

Mt 20, 27-28

Tādēļ, ka saskaņā ar Dieva kārtību tas, kuram ir ko dot, dod, bet pieņem tas, kuram trūkst. Jo lielāks ir trūkums, jo karstāka ir vēlēšanās to piepildīt.

Dievs dāvina un uztur dzīvību it visā, jo caur Viņu un no Viņa gribas viss ir ieguvis esamību.

Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ieradās un tapa cilvēks, lai izglābtu to, kas gājis bojā, un Viņš upurēja sevi par visu cilvēci, pilnībā jums atdevās, un tie, kurus Viņš mācīja un vadīja, Viņam sekoja. Un viņi vairs nebija vieni paši, jo Dievs neatstāj savus bērnus, bet ir kopā ar mums līdz pat pasaules galam.

Lk 19, 10

Jņ 3, 14-16

Jņ 14, 18

Ikvienam no jums ir savs uzdevums pasaules glābšanā, katram piemērots viņa laikam, ja vien vēlaties, jo Dieva mīlestība aicina katru, un neviens Dieva acīs nav „pārāk vājš”, „pārāk nožēlojams”, „nederīgs”, jo jūs visi rīkojaties tikai un vienīgi ar Viņa spēku, no Viņa gribas un žēlastības. Jums pieder tikai jūsu „ES GRIBU”.

Jes 44, 22

Dieva Mīlestība vēlas, lai jūsu laime pieaugtu tāpat kā jūs nobriestat paši un lai jūsu prieks būtu pilnīgs, kad jūs no pļaujas atgriezīsieties pie sava Tēva. Jo Viņš vēlas, lai Viņa līdzība parādītos jūsos un piepildītu jūs, un pārkausētu pēc Viņa tēla tā, lai ikviens no jums kļūtu par VIŅA GAISMU, BAGĀTĪBU UN PĀRTIKU pasaulei.

14. nodaļa

Ja jūs varat izdarīt kaut ko labu, tad tikai tāpēc, ka Dievs jums dāvāja esamību, sargāja to un bagātināja, un ka viņš deva jums pietiekošas prāta un ķermeņa spējas, lai jūs varētu Viņam kalpot, un katru dienu Viņš jums sniedz jaunas iespējas un nodrošina apstākļus, lai jūs varētu savas spējas pierādīt. Taču jūs dienu no dienas iekūlaties jaunos parādos, arvien strādādami tikai sev pašiem. Tik reti, negribīgi un nepacietīgi jūs atvēlat laika brītiņu, savas iespējas un spēkus saviem tuviniekiem.

Savukārt mana griba ir, lai viss, ko Es jūsos esmu ielicis, tiktu izdalīts, jo Es pats par jums rūpējos, un mūžīga laime jums ir nodrošināta.

Kā jums trūkst? Vai arī šeit, uz zemes, šo neredzot gadu laikā jums ir jāiemanto it viss, ko pasaule tik augstu vērtē?

Kāpēc jūsu alkātība ir tik liela? Jums pieder neizmērojamas Tēva bagātības, Viņa ķēniņa pilis, bet, būdami Viņa mantinieki un acīmredzami tērpušies Viņa cildenumā, godībā un augstsirdībā, jūs kāri metaties virsū nožēlojamam nabagu ēdienam, kārojot sev dabūt pat tā atliekas, par kurām cīnās pasaule, nekā labāka nepazīdama. . .

Jūs negausīgi uzlaizāt komforta, goda un naudas drupečas. Slavas, atzinības un aplausu aromāts jūs padara trakus. Izvirzīšanās priekšgalā, glaimi un izcelšanās uz citu fona baro jūsu augstprātību, un vara jūs apskurbina.

Cik gan smieklīgs, nicināšanas cienīgs un pretīgs izskatās ķēniņa dēls, kurš savam ganam izrauj no rokām viņa pēdējo rupjmaizes gabalu. . .

Un jūs? Visi pasaules tirgi ir pilni ar jums. Jūs vēl arvien tīkojat pēc tā ienākumiem, turklāt tāpēc, ka pārstāvat MANI. Es esmu jūsu iegans. Tā vietā lai Man kalpotu, jūs izšķiežat manu godību!

Ja jums patiešām tik svarīgs ir mans, nevis pašu gods, un ja jūs tik cītīgi kalpojat Man, nevis pašu interesēm un patikai, tad dariet to, ko daru Es, un kalpojiet pasaulei kā kalpoja Dieva Dēls.

Jēzus jums sacīja: „Tas ir Mans bauslis, lai jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis. Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem

draugiem. Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu... Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, ka jūs ejat un nesat augļus un jūsu augļi paliek. Tā ir Mana pavēle, lai jūs mīlētu cits citu”...

Viņš jums sacīja arī: „Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darāit par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Mt 28, 18-20

15. nodaļa

Es pastāvīgi esmu kopā ar jums. Es piedalos jūsu dzīvē un nenogurstoši jūs atbalstu katrā jūsu labajā vēlmē un darbā. Un tagad Es jums vēlreiz atgādinu, ikvienam, kurš sevi uzskata par „manējo”:

Es esmu jūsu sūtītājs, lai jūs mācītu, kā ir jāmīl, jo Dievs, kurš jūs mīl, vēlas mīlēt pasauli jūsos un ar jums.

Tēvs jūs atgriež savstarpējā vienotībā. Mīlestība ir tā, kas vieno. Jūs esat manas mīlestības vēstneši toreiz, tagad un vienmēr. Jums ir jāsludina viens pāri visam – ka Es jūs mīlu. Ka Es mīlu bezgalīgi un atsevišķi ikvienu no jums. Un, ja jūs noticēsiet manai mīlestībai un atbildēsiet Man ar savu mīlestību (tādu, uz kādu pašlaik esat spējīgi, jo Man vajag pavisam maz, lai piespiestu jūs pie sirds), Es jūs izglābšu, atbrīvošu un padarīšu laimīgus mūžīgi mūžos.

Tas ir mērķis maniem meklējumiem un pūlēm par katru no jums. Un Man nekas neapniks, un nekas Mani neapturēs un nelaupīs Man patiku, jo mērķis ir cēls – ikvienam no jums atgriezt viņa patieso godu, Dieva bērna – mīlotā dēla cienību.

Un jo vairāk kāds ir bijis slims, nomaldījies vai kropls, jo lielākas manas rūpes. Jo vairāk ir apdraudēta kāda esamība, jo stiprāk es to meklēju, lai izglābtu. Jo tā ir mana cīņa par jums, par katra laimi, un jūs, mani bērni, tiekiet bezgalīgi mīlēti un esat Man neizsakāmi dārgi, Dieva izlieto asiņu vērti.

Jņ 4, 7, 9-10

Neizmērojama un bezgalīga ir Dieva mīlestība pret Viņa mazo, neaizsargāto, nelaimīgo bērnu – cilvēku.

16. nodaļa

Es lūdzu paskaidrot, kā mēs varam būt Dieva asiņu „vērti”, mēs, grēcīgie cilvēki.

– Redzi, meitiņ, Dievs ir „atbildīgs” un uzticīgs sev. Ja Es esmu radījis būtnes ar dvēseli, kuru esībā ir ietverta Mana līdzība, lai arī visniecīgākā un ierobežota, tomēr tā ir tā BŪTISKĀ līdzība, visdziļākā, jo ietiecas savā avotā – tās eksistences iemeslā. Un iemesls ir mana mīlestība. Pie radīšanas akta avota stāv dāvinošā mīlestība, kas vēlas darīt laimīgu, tāpēc dāvā dzīvību, lai tas, kas ir radīts un eksistē, varētu priecāties par laimīgu esamību, kas ir piepildīta ar mīlestību.

Kamēr radītās būtnes nepiepildīsies ar Mani, tās badīgi vēlēšies un meklēs mīlestību, ja vien nesapratīs savas esamības jēgu un atteiksies no sava Avota un Tēva tā, kā cilvēce to ir izdarījusi. Un Es, Žēlastīgais Tēvs, vēlos, lai jūs Mani atrastu, un Es daru visu, lai palīdzētu jums to izdarīt.

Tagad mūsu sarunas kļūs par nākamo palīdzību, par manu roku, kas izstiepta pret jums. Tomēr vislielākais, pārļācīgais manas mīlestības pierādījums, kas jums norāda cilvēkam nesaprotamo Dieva neierobežoto dabu, ir Dieva Dēla upurēšanās, tik pilnīga, ka jūsu glābšanas labad Viņš pieņēma cilvēka dabu un uz mūžiem to apvienoja ar Dievišķo Bezgalību, lai varētu upurēties par jums un vēlāk palikt draudzībā ar jums.

Jums ir jāpieņem Dieva mīlestības noslēpums. Ikviens no jums atgriežas pie ticības un uzticēšanās, un vissirsnīgākās pašāvēības pret savu avotu, pie Dieva, kurš mīl ar visu sevi – neaptverami, neizmērojami, neiedomājami. Jūs nevarat ne aptvert, ne saprast manu mīlestību, taču jūs varat, ja vien gribat, to pieņemt, JO TĀ IR DĀVANA NO BEZGALĪGĀ.

17. nodaļa

Es vēlos, lai jūs saprastu, ka viss, kas ir jums apkārt un arī jūs paši, jūsu esamība un tas, ar ko esmu jūs apveltījis, ir MANA DĀVANA.

Dāvana ir LABĀ ziedojums apdāvinātajam. DĀVANU nevar nopirkt, un par to nemaksā. Dāvana – tas nav ieildzis

parāds, kas jāatmaksā. Dāvanu neaizdod un neatņem. Tā tas varbūt notiek starp grēcīgiem cilvēkiem, bet vai gan Dievs varētu būt sliktāks par viņiem, skopāks un patmīlīgāks? Vai Dievs skaita savas bagātības? Viņam taču pieder viss...?

Un tomēr Dievs jums saka: „jūs esat parādnieki” un sniedz jums sliktu kalpu piemērus, viņu neuzticību un nodevību par brīdinājumu. Kāpēc? Tāpēc, ka šie piemēri parāda kalpu sliktu rīcību, viņu iekāri, paviršību, slinkumu un nežēlību attiecībā pret sev līdzvērtīgiem cilvēkiem, un nevis viņu kungu nodarījumus.

Bērni, Man rūpat jūs, nevis tas, ko esmu jums iedevis. Manām dāvanām ir jums jākalpo mūžīgās laimes iemantošanai. Tās jums dod iespēju kalpot savu tuvinieku labā daudz plašāk, nekā jūs to būtu varējuši darīt tikai ar pašu vājajiem spēkiem. Tāpēc tās jums dod iespēju nodzīvot pilnīgas, dāsnas un lieliskas dzīves laiku, un tad arī jūsu prieks manās mājās būs lielāks, bagātāks pateicībā no tiem, kuriem jūs palīdzējāt tajās ienākt. Tas būs arī pilns lepnuma par pašu paveikto darbu ar manu dāvanu, pareizi izmantotu, palīdzību. Lepnuma, to cēlo Dieva bērnu, manu patieso draugu, kuri nenodeva Tēvu, lepnuma. Tādu Es jums novēlu, ikvienam no jums.

18. nodaļa

Tas, kurš vienreiz ir kļuvis par manu draugu, paliks tāds mūžīgi. To, kurš mirst draudzībā ar Mani, Es pats sveicinu un ievēdu savās istabās.

Tas, kurš dzīvo draudzībā, nebaidās no tiesas, jo viņš zina, ka tajā sastaps Draugu, kurš viņu mīl, ar prieku sveicinās un vienmēr attaisnos, un Tēva taisnības priekšā Viņš atsegs savas asiņainās brūces.

Reiz tu Man, meitiņ, jautāji, kas notiks, ja tu tomēr nomirsi grēkā? Es tev atbildēju, ka, būdams tavš draugs, Es to nepieļaušu, taču tu uzstāji, saprotot, ka nespēsi sasniegt pilnīgu dvēseles tīrību. Tad Es tev atbildēju, ka, ja būs tāda vajadzība, tad starp tevi un Tēva taisnību es izstiepsu savas savainotās rokas.

Dieva asinis nomazgā ikkatru grēku. Tās tika tādēļ izlie-

tas, lai jūs nomirtu mierīgi, pārlicināti par manu mīlestību un attaisnošanu. Ja vien jūs gribēsiet Man uzticēties.

Tādēļ jums ir ļoti svarīgi, lai mūsu draudzība un savstarpējā sapratne izveidotos pēc iespējas agrāk. Jo ilgāk jūs esat ar Mani kopā, jo labāk jūs Mani iepazīstat, un tāpēc arī vairāk Man uzticaties. Tas, kurš ir iepazinis, kāds Es esmu, agrāk vai vēlāk vēlēties, lai arī citi cilvēki Mani iepazītu un baudītu manu draudzību, jo jūsos augs prieks, mana dāvana, un mīlestība, un vēlēšanās dalīties ar citiem, un šīs kvalitātes jums neļaus vienaldzīgi noskatīties uz trūkuma un bada, un skumju piepildīto zemi.

Es, Bezgalīgais Dievs, ļauju jums sevi iepazīt caur Jēzu, jūsu Pestītāju. Viņā Es jums parādos tāds, kāds Es esmu attiecībā pret jums. Viņā jums atklājas mans žēlsirdīgums, sapratne, pacietība, maigums un žēlastīgā mīlestība, caur kuru Dievs slēdz ar jums draudzības derību.

Jo tālāk no Manis jūs esat aizgājuši, jo žēlastīgāks pret jums esmu, jo jums patiesi ir vajadzīga liela apžēlošana, lai jūs varētu atveseļoties. Jūsu slimība tagad ir ļoti smaga.

Jūsu acis neredz, ausis nedzird, un sirds ir pārvērtusies akmenī un vairs neprot mīlēt. Jūsu saprāts ir ietīstīts maldu liķautā. Jūsu griba dedzīgi klausās jūsu dvēseles ienaidsnieka padomos un labprāt kalpo viņa plāniem. Ja tagad pār jums nāktu mana taisnība, tad neviens neizdzīvotu. Taču Es esmu jūsu ārsts, jūsu Tēvs un Māte. Tādēļ Es nenāku ar rājienu, bet nesu zāles. Es sniedzu jums roku un saucu: „Dēli un meitas! Nebaidieties no Manis! Lūk mans glābiņš, dzīvinošas un dziedinošas zāles – mana draudzība!”

Tādēļ, cilvēk, ka esi apātisks un vājš, tu nespēj pats ne piecelties, ne pāriet...! Tieši tāpēc Es pats pie tevis atnāku. Lūk, tev mana draudzība. Atbalsties pret Mani ar visu savu nastu! Uzliec Man visu to, kas tevi velk pie zemes. Noliec galvu uz mana pleca un atver savu sirdi Manā priekšā.

Mani nekas nepārsteigs, un nekas Mani no tevis nenovērsīs un nedarīs sliktāku. Atklāj Man visus simptomus tai slimībai, kas tevi moka, lai Es zinātu, ka tu gribi manu dziedināšanu un dotu tev atbilstošas zāles. Es vēlos tavu atveseļošanu, jo mīlu tevi tā, kā neviens tevi nemīl. Es varu pārraut tavas važas, padzīt tavus ienaidsniekus, izvest tevi no tumsas gaismā. Es gribu, lai tu esi brīvs, vesels un laimīgs.

Notici Man!

Uzticies Man!

Es esmu tev blakus, un tātad nekas vēl nav zaudēts. Vēl nav par vēlu! Un Es pats no nevis neaiziešu, nenovērsīšos, neatraidišu savu bērnu. Es neļaušu ienaidniekam aprīt to, kurš pats sevi nespēj aizstāvēt.

Es esmu jūsu vairogs un aizsargmūris. Tikai vēlieties pie Manis atnākt, patverties manā drošībā un dzīvot Man blakus!

Es aicinu jūs, visi zemes ļaudis!

Pat ja jūs neko par Mani nezināt, tikai vēlieties noticēt tam, ka Es mīlu jūs un cīnos par jūsu aizstāvību, lai jūs sasniegtu bezgalīgu laimi, jo Es tāpēc jums dāvāju esamību, lai tā būtu laimīga. Es pazīstu ikvienu no jums un katru saucu vārdā!

Mīlie bērni, atgriezieties pie Tēva, kurš jūs gaida, lai ar prieku piespiestu pie sirds.

Ziniet – jūs esat bezgalīgi mīlēti!

19. nodaļa

Tu, meitiņ, jautā, vai šis ir noslēgums? Jā. Tas ir viss. Es esmu pabeidzis savu aicinājumu cilvēkiem. Aicinājumu kopīgi mīlēt pasauli, kura bez mīlestības iet bojā un kuru nešaubīgi gaida nāve, ja jūs, mani bērni, negribēsiet uzvarēt ļaunu ar mīlestību. Tas ir varonīgs uzdevums, kura izpilde pārspēj vājās cilvēka dabas iespējas, un tomēr šobrīd tas ir nepieciešams. Tādēļ Es pats pie jums nāku, piedāvādams jums savu draudzību. Es atdodu jums savu neizsmelamo spēku un vēlos ikvienu pavadīt, lai neviens no jums nejostos izstumts no draudzības kopienas.

Un nav nekādas nozīmes tam, ka jūs neesat manas mīlestības cienīgi, jo Es jūs mīlu.

Es stājos pret ienaidnieku, kurš jūs biedē un apdraud, un aizsedzu jūs viņa priekšā. Jūs visi esat atgūti un dārgi izpirkti ar manām asinīm, jo Es jūs mīlu, un jums ir tiesības bēgt pie Manis un rēķināties ar Mani. Un nekas cits Mani nedara laimīgāku kā jūsu griba vērsties pie Manis. Pārējo jūs varat atstāt Manā ziņā, jo Es esmu sev uzticīgs un nemainīgs.

Redzi, bērns, jūsu laikos, kad māka lasīt ir plaši izplatīta, Es varu jums palīdzēt, diktējot tev šos vārdus, jo liels būs to skaits, kuri vērsīsies pie Manis un vispārējs būs izsalkums pēc manas draudzības un tuvuma.

Jums nepietiks ar manu dēlu palīdzību, tāpēc Es pats gribu būt kopā ar katru no jums kā viņa vistuvākais draugs, aizbildnis un meistars, katrā pasaules daļā, ar ikvienu, taču visvairāk ar tiem, kuri maz par Mani zina un kuriem par Mani ir slikti stāstīts. Ar tiem, kuriem trūkst drosmes pie Manis atnākt.

Es gribu, lai ļaudis iepazītu manu pastāvīgo klātesamību, manu mīlestību un mūžam nerimstošo vēlēšanos darīt jūs laimīgus, rūpēties par jums, dziedināt no slimībām, mazināt ciešanas un piepildīt jūs ar prieku, mieru un manas aizsardzības drošību.

Es gribu, lai visi pie Manis nāktu ar tādu uzticību, ar kādu pie laba Tēva skrien bērni pēc padoma, palīdzības un mierinājuma pārliecībā, ka to saņems.

Es vēlos, lai, runājot ar Mani, jūs būtu droši, tieši un atklāti. Lai jūsos zūd bailes un maldīgi priekšstati, un atmetiet to sajūtu, ka esmu tālu no jums! Nav tādas distances. Es, Jēzus, jūsu Pestītājs, katru no jums mīlu ar savu mīlestību, Dieva mīlestību, tātad bezgalīgu, un katrs no jums ir mans mīļais bērns, atšķirīgs no citiem. Un ikvienam Es esmu vajadzīgs tā, kā Man ir vajadzīga jūsu uzticēšanās, lai varētu jums kalpot ar savu varu.

Neviens no jums pilnībā neizpratīs manu dabu un nevarēs iztēloties, kas Es patiesībā esmu savā bezgalībā, taču jūs varat pieņemt manu mīlestību pret jums, un tad jūsu dzīve pārmainīsies.

Tā nekad vairs nebūs vientuļa. Jūsu dzīve iegūs mērķi, jēgu un gaišumu, un jūs uzlūkosiet savus līdzcilvēkus ar manām acīm – pilnām mīlestības un rūpju.

Es ļoti vēlos saviem nabaga bērniem atgriezt viņu īsteno Dieva bērnu godību, darīt viņus spējīgus pilnībā ietērpties Dieva līdzībā, manā mīlestībā un slavā.